

A8-0178/2018

22.5.2018

MIETINTÖ

ruoan ja maanviljelyn tulevaisuudesta
(2018/2037(INI))

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta

Esittelijä: Herbert Dorfmann

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
PERUSTELUT	37
KEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	40
KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	47
BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO	53
YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	59
LIITE: TALOUSARVION VALVONTAVALIOKUNNAN KIRJE.....	76
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	80
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	81

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

ruoan ja maanviljelyn tulevaisuudesta (2018/2037(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 29. marraskuuta 2017 annetun komission tiedonannon ruoan ja maanviljelyn tulevaisuudesta (COM(2017)0713),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 38 ja 39 artiklan yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) ja sen tavoitteiden toteuttamisesta,
- ottaa huomioon SEUT:n 40 ja 42 artiklan maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä sekä sen, missä määrin kilpailusääntöjä sovelletaan maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan,
- ottaa huomioon SEUT:n 13 artiklan,
- ottaa huomioon SEUT:n 349 artiklan, jossa määritetään syrjäisimpien alueiden asema ja esitetään edellytykset, joilla perussopimuksia sovelletaan kyseisiin alueisiin,
- ottaa huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EU) N:o 1305/2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta annetun asetuksen (EU) N:o 1306/2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun asetuksen (EU) N:o 1307/2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ja elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäysaineistoon liittyvien menojen hallinnointia koskevista säännöksistä annetun asetuksen (EU) N:o 652/2014 muuttamisesta 13. joulukuuta 2017 annetun asetuksen (EY) N:o 2393/2013¹ (koontiasetus),
- ottaa huomioon tuotantoeläinten suojelusta 20. heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/58/EY²,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen 19. maaliskuuta 2018 julkaiseman katsauksen YMP:n tulevaisuudesta,
- ottaa huomioon 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi³ sekä komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle jäsenvaltioiden kansallisista toimintasuunnitelmista ja torjunta-aineiden kestävä käyttöä koskevan direktiivin 2009/128/EY täytäntöönpanon edistymisestä (COM(2017)0587),
- ottaa huomioon 6. helmikuuta 2018 tekemänsä päätöksen torjunta-aineiden

¹ EUVL L 350, 29.12.2017 s. 15.

² EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23.

³ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71.

- lupamenettelyä unionissa käsittelevän erityisvaliokunnan asettamisesta, sen tehtävistä, jäsenten määrästä ja toimikaudesta¹,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukset nro 16/2017 ”Maaseudun kehittämisohjelmat: selkiyttäminen ja tulospainotteisuuden lisääminen tarpeen” ja nro 21/2017 ”Viherryttäminen: monimutkaisempi tulotukijärjestelmä ei ole vielä ympäristön kannalta vaikuttava”,
 - ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2017 julkaistun komission pohdinta-asiakirjan EU:n rahoituksen tulevaisuudesta (COM(2017)0358),
 - ottaa huomioon 14. helmikuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Uuden, modernin monivuotisen rahoituskehityksen avulla tuloksiin EU:n painopistealoilla vuoden 2020 jälkeen” (COM(2018)0098),
 - ottaa huomioon maaseudun kehittämisestä vuonna 2016 järjestetyssä eurooppalaisessa konferenssissa annetun Cork 2.0 -julistuksen ”Parempi elämä maaseutualueilla”,
 - ottaa huomioon 3. toukokuuta 2018 antamansa päätöslauselman EU:n lampaan- ja vuohenliha-alan nykytilanteesta ja tulevaisuudennäkymistä²,
 - ottaa huomioon 17. huhtikuuta 2018 antamansa päätöslauselman unionin strategiasta valkuaiskasvien viljelyn edistämiseksi: valkuais- ja palkokasvien tuotannon lisääminen unionin maataloudessa³,
 - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2018 antamansa päätöslauselman seuraavasta monivuotisesta rahoituskehityksestä: vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevan parlamentin kannan valmistelu⁴,
 - ottaa huomioon 1. maaliskuuta 2018 antamansa päätöslauselman EU:n mehiläishoitoalan näkymistä ja haasteista⁵,
 - ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2017 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Viljelysmaiden keskittymistä koskeva tilanne EU:ssa: miten helpotetaan viljelijöiden mahdollisuuksia maan hankkimiseen?”⁶,
 - ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2017 antamansa päätöslauselman naisista ja heidän asemastaan maaseutualueilla⁷,
 - ottaa huomioon 14. joulukuuta 2016 antamansa päätöslauselman YMP-välineistä hintojen epävakauden vähentämiseksi maatalousmarkkinoilla⁸,
 - ottaa huomioon 27. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Miten YMP

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0022.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0203.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0095.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0075.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0057.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0197.

⁷ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0099.

⁸ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0504.

voi edistää työpaikkojen luomista maaseutualueilla?”¹,

- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman innovoinnin ja talouskehityksen tehostamisesta tulevaisuuden tilanhoidossa EU:ssa²,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n maitoalan tulevaisuudennäkymistä: maitoalan paketin täytäntöönpanon tarkastelu³,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Yhteisen maatalouspolitiikan mahdollinen uudelleenmuotoilu”⁴,
- ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon aiheesta ”YMP vuoden 2020 jälkeen”⁵,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteet, josta useimmat ovat merkityksellisiä YMP:n kannalta,
- ottaa huomioon maatalousmarkkinoiden työryhmän marraskuussa 2016 antaman raportin ja päätelmät, jotka koskevat markkinatulosten parantamista ja viljelijöiden aseman vahvistamista tuotantoketjussa (”Improving Market Outcomes: enhancing the position of farmers in the supply chain”),
- ottaa huomioon vuonna 2015 järjestetyssä YK:n ilmastonmuutoskonferenssissa (COP21) tehdyn Pariisin sopimuksen ja erityisesti Euroopan unionin tekemät sitoumukset ”kansallisesti määriteltävinä panoksina” (NDC) sopimuksen maailmanlaajuisten tavoitteiden saavuttamiseksi,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2016 annetun komission kertomuksen unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavien maatalousalan erityistoimenpiteiden järjestelmän (Posei) täytäntöönpanosta (COM(2016)0797),
- ottaa huomioon vuonna 2016 ilmoitetun (COM(2016)0316) ympäristöpolitiikan täytäntöönpanon arvioinnin, joka on väline EU:n ympäristölainsäädännön ja -politiikan tavoitteiden tukemiseksi yrityksiä ja kansalaisia hyödyttävän paremman täytäntöönpanon avulla,
- ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan kirjeen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön ja kehitysvaliokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan, budjettivaliokunnan ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnot (A8-0178/2018),

A. ottaa huomioon, että ruoan ja maanviljelyn tulevaisuudesta annetussa komission

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0427.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0252.

³ EUVL C 265, 11.8.2017, s. 7.

⁴ EUVL C 288, 31.8.2017, s. 10.

⁵ EUVL C 342, 12.10.2017, s. 10.

tiedonannossa todetaan, että YMP on yksi EU:n vanhimmista ja yhdenmukaisimmista politiikoista, sillä on maailmanlaajuisia strategista merkitystä ja se olisi suunniteltava niin, että sen avulla EU:n maa- ja metsätalousala voi vastata kansalaisten perusteltuihin vaatimuksiin, jotka koskevat elintarviketurvan ja elintarvikkeiden turvallisuuden, laadun ja kestävyuden lisäksi myös ympäristönsuojelua, biologisen monimuotoisuuden ja luonnonvarojen suojelua, ilmastonmuutostoimia, maaseudun kehittämistä, terveyttä, eläinten hyvinvointia koskevia tiukkoja vaatimuksia ja työllisyyttä;

- B. katsoo, että YMP:tä on uudistettava nyt, jotta sillä voidaan vastata paremmin sen ensisijaisena kohteena olevien viljelijöiden mutta myös kaikkien kansalaisten tarpeisiin;
- C. toteaa, että YMP:llä on valtava merkitys kaikkialla Euroopassa noin 12 miljoonalle maatilalle;
- D. toteaa, että maatalousmaa kattaa 47 prosenttia Euroopan alueesta ja että EU:ssa on 22 miljoonaa viljelijää ja maataloustyöntekijää;
- E. toteaa, että YMP:n tavoitteiden olisi oltava elintarviketurvallisuuden ja -omavaraisuuden takaaminen sekä EU:n maatalousjärjestelmien ja -alueiden kestävä ja kestävä kehityksen varmistaminen;
- F. toteaa, että EU:n yleisenä tavoitteena on monimuotoinen ja monipuolinen maa- ja metsätalous, joka luo työpaikkoja, on oikeudenmukainen, perustuu kestäviin maatalouskäytänteisiin ja mahdollistaa sellaisten elinkelpoisten pientilojen ja perhevilmien säilyttämisen, jotka ovat saatavilla ja jotka voidaan siirtää seuraaville sukupolville; katsoo tämän yleisen tavoitteen olevan edelleen keskeisessä asemassa, jotta saadaan aikaan myönteisiä ulkoisvaikutuksia ja tuotetaan yhteistä hyvää (elintarvikkeita ja muita tuotteita sekä palveluja), jota Euroopan kansalaiset haluavat;
- G. katsoo, että on erittäin tärkeää jarruttaa nykyistä vallan keskittymistä suurille kauppaketjuille ja suurille teollisille toimijoille ja kääntää tämä suuntaus;
- H. toteaa, että nykyisen YMP:n muutosten on perustuttava strategisiin tavoitteisiin vahvistaa kilpailukykyä ja varmistaa terveelliset ja turvalliset elintarvikkeet;
- I. ottaa huomioon, että yli 25 vuoden aikana YMP:tä on uudistettu säännöllisesti, mihin ovat olleet syynä EU:n maatalouden avaaminen kansainvälisille markkinoille ja uusien haasteiden syntyminen esimerkiksi ympäristön ja ilmastonmuutoksen aloilla; katsoo, että tässä jatkuvassa mukautusprosessissa on nyt otettava uusi askel, jotta YMP:tä voidaan yksinkertaistaa ja nykyaikaistaa ja jotta sen suuntaa voidaan muuttaa siten, että sillä turvataan viljelijöiden tulot ja vastataan tehokkaammin koko yhteiskunnan odotuksiin etenkin elintarvikkeiden laadun ja elintarviketurvan, ilmastonmuutoksen, kansanterveyden ja työllisyyden aloilla ja varmistetaan samalla politiikan varmuus ja alan taloudellinen turva, jotta voidaan tehdä maaseutualueista kestäviä, käsitellä elintarviketurvaa, varmistaa EU:n ilmasto- ja ympäristötavoitteiden saavuttaminen ja lisätä EU:n tuomaa lisäarvoa;
- J. toteaa, että vaikka komissio on antanut YMP:n uudistusta käsittelevälle tiedonannolle otsikon ”Ruoan ja maanviljelyn tulevaisuus”, se ei ole antanut minkäänlaisia takeita YMP:n määrärahojen säilyttämisestä, ja katsoo, että tätä asiaa on

käsiteltävä ennen kuin annetaan uusia lainsäädäntöehdotuksia; katsoo, että näissä ehdotuksissa on varmistettava, että YMP:tä ei kansallisteta uudelleen, ei vaaranneta sisämarkkinoiden asianmukaista toimintaa, YMP:tä yksinkertaistetaan tosiasiallisesti tuensaajien kannalta EU:n tason lisäksi myös jäsenvaltio-, alue- ja paikallistasolla sekä tilojen tasolla ja lisätään joustavuutta ja oikeusvarmuutta viljelijöiden ja metsänomistajien kannalta; katsoo, että ehdotuksissa on myös asetettava kunnianhimoiset ympäristötavoitteet ja varmistettava, että uuden YMP:n tavoitteet saavutetaan lisäämättä jäsenvaltioita koskevia uusia rajoitteita ja näin ollen uusia mutkikkaita rakenteita, jotka johtaisivat viivästyksiin kansallisten strategioiden täytäntöönpanossa;

- K. katsoo, että uudella täytäntöönpanomallilla olisi varmistettava EU:n ja eurooppalaisten viljelijöiden välinen suora suhde;
- L. katsoo, että YMP:llä on oltava tärkeä rooli alan pitkän aikavälin tuottavuuden ja kilpailukyvyn vahvistamisessa ja maataloustulojen pysähtyneisyyden ja epävakauden ehkäisemisessä, koska tuotannon keskittymisestä ja tehostumisesta sekä tuottavuuden kasvusta huolimatta ne ovat edelleen keskimäärin alhaisemmat kuin muilla toimialoilla;
- M. toteaa, että suorilla tuilla mahdollistetaan vakauden ensimmäinen merkittävä kerros ja maataloustulojen turvaverkko, koska ne muodostavat merkittävän osan vuotuisesta maataloustulosta tai jopa 100 prosenttia maataloustulosta tietyillä alueilla; katsoo, että niiden olisi edelleen mahdollistettava viljelijöille tasapuoliset toimintaedellytykset kolmansien maiden kanssa;
- N. toteaa, että biotalouden uudet maaseudun arvoketjut voivat tarjota maaseutualueille hyviä kasvu- ja työllisyysnäkyviä;
- O. katsoo, että suorat tuet olisi kohdennettava paremmin viljelijöille, koska juuri he edistävät osaltaan maaseutualueiden vakautta ja tulevaisuutta ja kohtaavat taloudellisia markkinariskejä;
- P. ottaa huomioon, että viime vuosina viljelijät ovat joutuneet tekemisiin entistä epävakampien hintojen kanssa, ja toteaa, että hintojen epävakaus on heijastanut hintavaihteluita maailmanlaajuisilla markkinoilla ja makrotalouden kehityksen, ulkoisten toimien, kuten kaupan, politiikkaan ja diplomatiaan liittyvien ongelmien, elintarvikehygieniaan liittyvien kriisien, eräiden eurooppalaisten alojen ylituotannon, ilmastonmuutoksen ja EU:ssa entistä tavallisempien äärimmäisten sääolojen aiheuttamaa epävarmuutta;
- Q. katsoo, että Välimeren aloja koskevat erityisvälineet olisi säilytettävä ensimmäisessä pilarissa;
- R. katsoo, että on olennaisen tärkeää tarjota joustavia ja reagoivia välineitä herkkien ja strategisten alojen auttamiseksi selviytymään rakennemuutoksista, kuten brexitin mahdollisista vaikutuksista tai EU:n tärkeimpien kumppanien kanssa hyväksytyjen kahdenvälisen kauppasopimusten vaikutuksista;
- S. toteaa, että hedelmiä ja vihanneksia, viiniä ja mehiläishoitoa koskevien alakohtaisten strategioiden olisi oltava jatkossakin pakollisia tuottajamaille ja että asiaa koskevien

välineiden ja sääntöjen erityispiirteet olisi säilytettävä;

- T. katsoo, että on tärkeää varmistaa kaikille viljelijöille tasapuoliset toimintaedellytykset, oikeudenmukaiset hinnat ja kohtuullinen elintaso eri alueilla ja kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, millä varmistetaan, että maatalous säilyy kaikissa EU:n osissa, myös luonnonhaitta-alueilla, sekä kohtuulliset hinnat kansalaisille ja kuluttajille; katsoo, että on tärkeää edistää laadukkaiden elintarvikkeiden kulutusta ja saatavuutta sekä mahdollisuutta terveelliseen ja kestäväpohjaiseen ruokavalioon ja edistää samalla sosiaalista ja ympäristön kestävyyttä, ilmastotoimia, terveyttä sekä eläinten ja kasvien terveyttä ja hyvinvointia koskevien sitoumusten toteutumista sekä maaseutualueiden tasapainoista kehittämistä;
- U. toteaa, että vesi ja maatalous liittyvät olennaisesti toisiinsa ja että vesivarojen kestävä hoito maatalousalalla on olennainen tekijä hyvälaatuisen ja riittävän elintarviketuotannon takaamisessa ja vesivarojen säilymisen varmistamisessa;
- V. toteaa, että YMP:ssä tarvitaan asianmukaisia välineitä, jotta voidaan puuttua maatalouden haavoittuvuuteen ilmastonmuutokselle ja samalla vähentää alan sisävesivaroihin kohdistamaa painetta, koska alan osuus EU:n makean veden käytöstä on 50 prosenttia;
- W. toteaa, että tarvitaan päivitetty, yksinkertaistettu ja entistä oikeudenmukaisempi tukijärjestelmä tasapuolisuuden ja legitimiuden lisäämiseksi;
- X. toteaa, että nykyisestä YMP:stä puuttuvat tarvittavat välineet asianmukaisten tulojen varmistamiseksi, jotta ikääntyneet viljelijät voisivat elää ihmisarvoista elämää;
- Y. toteaa, että saatavilla ei ole asianmukaisia välineitä, joilla rohkaistaisiin tilojen sukupolvenvaihdokseen;
- Z. toteaa, että maaliskuussa 2018 annetun YMP:n tulevaisuutta koskevan Euroopan tilintarkastustuomioistuimen katsauksen mukaan vuonna 2010 sataa yli 55-vuotiasta tilanhoitajaa kohti oli 14 alle 35-vuotiasta tilanhoitajaa; toteaa, että vuonna 2013 suhdeluku laski entisestään ja oli 10,8 alle 35-vuotiasta tilanhoitajaa sataa yli 55-vuotiasta kohti; toteaa, että vuosina 2004–2013 viljelijöiden keski-ikä nousi unionissa 49,2 vuodesta 51,4 vuoteen; toteaa, että pienimmät tilat ovat useimmiten iäkkäämpien viljelijöiden omistuksessa;
- Aa. katsoo, että maailmanlaajuisen kaupan lisääntyminen tuo mukanaan sekä mahdollisuuksia että haasteita, jotka liittyvät muun muassa ympäristöön, ilmastonmuutokseen, vesien suojeluun, maatalousmaan puutteeseen ja maaperän huonontumiseen; toteaa tämän edellyttävän kansainvälisen kaupan sääntöjen mukauttamista siten, että voidaan luoda tavaroiden ja palvelujen vaihdolle tiukkoihin vaatimuksiin ja oikeudenmukaisiin ja kestäviin ehtoihin perustuvat tasapuoliset toimintaedellytykset, ja sellaisten uudistettujen ja tehokkaiden kaupan suojatoimien käyttöön ottoa, jotka vastaavat nykyisiä EU:n sosiaali-, talous-, ympäristö-, terveys-, hygienia- ja kasvinterveysnormeja sekä eläinten hyvinvointia koskevia normeja;
- Ab. katsoo, että näitä tiukkoja normeja on ylläpidettävä ja niitä on edistettävä maailmanlaajuisesti erityisesti Maailman kauppajärjestön (WTO) puitteissa ja että on

turvattava eurooppalaisten tuottajien ja kuluttajien edut varmistamalla EU:n normien noudattaminen maahantuontia koskevissa kauppasopimuksissa;

- Ac. toteaa, että noin 80 prosenttia EU:ssa tarvittua valkuaisesta tuodaan kolmansista maista eikä YMP:ssä ole tähän mennessä toteutettu lähimainkaan riittävää valkuaisstrategiaa;
- Ad. katsoo, että vaikka keskittyminen sekä resursseja säästävän tuoteinnovoinnin että prosessi-innovoinnin tutkimukseen ja kehittämiseen on tervetullutta, lisätoimet ovat tarpeen tutkimusvalmiuksien ja infrastruktuurin kehittämiseksi, jotta tutkimustulokset voidaan muuntaa elintarvike- ja viljelyalan käytännöiksi ja kestäviksi peltometsätalouden käytännöiksi riittävän tuen avulla, ja sellaisen useisiin toimijoihin perustuvan lähestymistavan edistämiseksi, jonka keskiössä ovat viljelijät ja jonka tukena ovat riippumattomat, avoimet ja riittävällä määrärahoilla varustetut, kaikissa jäsenvaltioissa ja kaikilla alueilla tarjottavat EU:n laajuiset maatalouden neuvontapalvelut sekä jäsenvaltioiden tasolla tietojenvaihto- ja koulutuspalvelut;
- Ae. katsoo, että suora investointituki olisi kohdennettava paremmin taloudellisen tuloksen ja ympäristönsuojelun tason paranemisen tarpeisiin ja että olisi otettava huomioon tilojen omat tarpeet;
- Af. toteaa, että Euroopan unioni on kehittänyt useita avaruusohjelmia (EGNOS ja Galileo) sekä maanhavainnointiohjelmia (Copernicus), joita olisi hyödynnettävä mahdollisimman tehokkaasti seurattaessa YMP:n täytäntöönpanoa, Euroopan maatalouden siirtymistä kohti täsmäviljelyä sekä tilojen ympäristönsuojelun tasoa ja taloudellista suorituskykyä;
- Ag. toteaa, että suurin osa bioteknologian tutkimuksesta tehdään nykyisin EU:n ulkopuolella, jossa tavallisesti tutkitaan sellaisia maatalouteen liittyviä kysymyksiä, jotka eivät ole merkityksellisiä EU:n maataloudelle, ja tämä taas saattaa johtaa investointitappioihin ja väärin painopisteisiin;
- Ah. toteaa, että nykyisten kokemusten perusteella katsotaan, että luonnollisten prosessien hyödyntäminen ja siihen rohkaiseminen tuotoksen ja kestokyvyn lisäämiseksi todennäköisesti auttavat laskemaan tuotantokustannuksia;
- Ai. katsoo, että kilpailukykyisellä maatalous-, elintarvike- ja metsätalouseläällä on oltava jatkossakin vahva asema niiden EU:n ympäristönsuojelu- ja ilmastotavoitteiden saavuttamisessa, jotka on vahvistettu kansainvälisissä sopimuksissa, kuten Pariisin sopimuksessa ja YK:n kestävä kehityksen tavoitteissa, ja että viljelijöitä on kannustettava antamaan oma panoksensa, heidät on palkittava panoksestaan ja heitä on tuettava vähentämällä heidän toteuttamiinsa toimenpiteisiin liittyvää tarpeetonta sääntelytaakkaa ja hallinnollista tarpeetonta rasitetta;
- Aj. ottaa huomioon, että 2000-luvulle ennustettu maapallon pinnan keskilämpötilan nousu ja sen välittömät seuraukset ilmasto-olosuhteille ovat niin merkittävät, että ne edellyttävät ekologisesti kestävä elintarvikejärjestelmää, joka takaa turvallisen ja runsaan tuotannon eikä jätä unionia riippuvaiseksi muista markkinoista;
- Ak. toteaa, että tulevan YMP:n on tärkeää olla johdonmukainen YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden, Pariisin sopimuksen ja unionin politiikkatoimien kanssa, erityisesti

kestävän kehityksen, ympäristön, ilmaston, kansanterveyden ja elintarvikkeiden aloilla;

- Al. toteaa, että maatalous on yksi niistä talouden aloista, joiden odotetaan edistävän osaltaan vuoden 2030 tavoitetta kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi 30 prosentilla vuoden 2005 tasoihin verrattuna taakanjakoasetuksen mukaisesti;
- Am. toteaa, että pientilojen osuus EU:n tiloista on lähes 40 prosenttia mutta ne saavat ainoastaan kahdeksan prosenttia YMP:n tuista;
- An. toteaa, että 17 kestävän kehityksen tavoitetta merkitsevät uusia ja selkeitä tavoitteita vuoden 2020 jälkeiselle YMP:lle;
- Ao. katsoo, että ympäristötavoitteet on sisällytetty vaiheittain YMP:hen, kun on varmistettu, että sen säännöt ovat unionin lainsäädännön ympäristövaatimusten mukaisia ja että viljelijät noudattavat niitä ja edistävät kestäviä viljelykäytäntöjä, joilla vaalitaan ympäristöä ja luonnon monimuotoisuutta;
- Ap. toteaa, että tyydyttyneiden rasvojen ja punaisen lihan kulutus ylittää unionissa edelleen reilusti suositellut ravintoaineiden saannin arvot ja elintarviketeollisuus edistää edelleen merkittävästi kasvihuonekaasujen syntymistä ja typpipäästöjä;
- Aq. katsoo, että suljetut tuotantoprosessit, joissa tuotanto-, jalostus- ja pakkausprosessit tapahtuvat samalla alueella, säilyttävät lisäarvon kyseisellä alueella ja turvaavat näin enemmän paikallista työllistymistä, mikä voi auttaa elvyttämään maaseutualueita;
- Ar. ottaa huomioon, että YMP:llä pyritään saavuttamaan toisistaan erottamattomia taloudellisia ja ympäristöön liittyviä tavoitteita ja että tämä kahdenlaisiin tavoitteisiin perustuva lähestymistapa on säilytettävä ja sitä on jopa vahvistettava ensimmäisen pilarin ja viherryttämisvälineen yhteydessä ja edistettävä siten siirtymistä kohti kestävää ja tehokasta eurooppalaista maatalousmallia;
- As. katsoo, että EU:n on tulevassa YMP:ssä pyrittävä rajoittamaan tiukasti antibioottien käyttöä maatalous- ja elintarvikealalla kestävän maanviljelyn vahvistamiseksi;
- At. toteaa, että maatalousjärjestelmien ja alueiden pitkän aikavälin sietokyvyn ja kestävyuden lisäämisestä on hyötyä koko EU:lle;
- Au. ottaa huomioon, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin on korostanut, että viherryttämisaatimukset ilmentävät usein lähinnä tavanomaisia käytäntöjä, minkä vuoksi vuoden 2013 uudistuksen osana käyttöön otetut viherryttämistuet lisäsivät monimutkaisuutta ja byrokratiaa, niitä on vaikea ymmärtää ja tilintarkastustuomioistuimen mukaan ne eivät rakenteensa vuoksi lisää riittävästi YMP:n tuloksellisuutta ympäristön ja ilmaston kannalta, mikä on tärkeää pitää mielessä suunniteltaessa YMP:n uutta vihreää rakennetta;
- Av. toteaa, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin on todennut toisen pilarin täytäntöönpanossa merkittäviä puutteita ja erityisesti sen, että hyväksymisprosessi on pitkä ja että maaseudun kehittämissuunnitelmat ovat luonteeltaan monimutkaisia ja byrokraattisia;

- Aw. toteaa, että näyttöön perustuvassa tieteellisten tutkimusten meta-arvioinnissa (fitness check) todettiin, että viherryttämistoimenpiteet eivät parantaneet merkittävästi ympäristönsuojelun tasoa, mikä johtui pitkälti siitä, että kyseiset vaatimukset oli jo täytetty;
- Ax. ottaa huomioon, että parempaa elämää maaseutualueilla koskevan Cork 2.0 -julistuksen tavoitteet koskevat elinvoimaisia maaseutualueita, älykästä monitoiminnallisuutta, biologista monimuotoisuutta maa- ja metsätaloudsalalla ja sen ulkopuolella, harvinaisia eläinrotuja ja ympäristöä säästäviä viljelykasveja sekä luonnonmukaista viljelyä, epäsuotuisien alueiden tukemista ja Natura 2000 -ohjelman yhteydessä tehtyjä sitoumuksia; ottaa huomioon, että julistuksessa korostetaan myös tarvetta pyrkiä pysäyttämään maaseutualueiden väestökato, naisten ja nuorten roolia tässä prosessissa sekä tarvetta hyödyntää entistä paremmin maaseutualueiden omia resursseja panemalla täytäntöön integroituja strategioita ja monialaisia toimintatapoja, joilla vahvistetaan alhaalta ylös suuntautuvaa lähestymistapaa ja sidosryhmien välisiä synergioita ja jotka edellyttävät investoimista maaseutualueiden elinkelpoisuuteen, luonnonvarojen säilyttämistä ja entistä parempaa hallintaa, ilmastotoimiin kannustamista, osaamisen ja innovoinnin edistämistä, maaseutualueiden hallinnon vahvistamista ja maaseudun kehittämissä politiikan yksinkertaistamista ja täytäntöönpanoa;
- Ay. katsoo, että maatalouden säilyttämiseksi myös epäsuotuisammilla alueilla YMP:ssä olisi otettava huomioon nämä alueet, ja toteaa, että epäsuotuisampia alueita ovat esimerkiksi sellaiset alueet, joilla kaupunkikehitys ja maatalous kilpailevat voimakkaasti toisiaan vastaan, sillä tästä aiheutuu lisärajoituksia maan saantiin;
- Az. katsoo, että maatalouden säilyttämiseksi vuoristoisten ja syrjäisten alueiden kaltaisilla epäsuotuisilla alueilla YMP:stä olisi jatkossakin maksettava korvausta näille alueille niiden erityisiin rajoitteisiin liittyvistä ylimääräisistä kustannuksista;
- Ba. katsoo, että YMP:ssä olisi tunnustettava tiettyjen alojen, kuten lampaiden, vuohien ja valkuaiskasvien kasvattamisen, tuottamat suuret ympäristöhyödyt;
- Bb. toteaa, että mehiläishoitoala on EU:lle elintärkeä ala ja edistää merkittävästi yhteiskunnan kehitystä sekä taloudellisesti että ympäristön kannalta;
- Bc. katsoo, että on tärkeää vahvistaa edelleen viljelijöiden asemaa elintarvikeketjussa ja varmistaa reilu kilpailu sisämarkkinoilla laatimalla oikeudenmukaiset ja avoimet säännöt, joissa otetaan huomioon maatalouden erityinen luonne tuottajien ja elintarvikeketjun muiden toimijoiden välisissä suhteissa ketjun alku- ja loppupäässä; katsoo, että olisi tarjottava kannustimia riskien vähentämiseksi ja kriisien ehkäisemiseksi tehokkaasti, myös aktiivisilla hallintavälineillä, joilla tarjonta voidaan sovittaa vastaamaan paremmin kysyntää ja joita viranomaiset voivat ottaa käyttöön alakohtaisesti, kuten maatalousmarkkinoiden työryhmän raportissa todettiin; toteaa, että myös sellaiset kilpailukykyyn ja viljelijöiden tasapuolisiin toimintaedellytyksiin vaikuttavat näkökohdat, jotka eivät kuulu YMP:n soveltamisalaan, on otettava asianmukaisesti huomioon ja niitä on seurattava;
- Bd. ottaa huomioon EU:n rahoituksen tulevaisuutta koskevassa komission pohdinta-asiakirjassa ilmoitetut EU:n poliittiset painopisteet ja toteaa, että niihin kuuluviin elintarviketurvaan ja -omavaraisuuteen liittyvät Euroopan maatalouden uudet haasteet

edellyttävät, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä maatalouden kiinteähintaiset määrärahat säilytetään ennallaan tai niitä lisätään sekä nykyisiä että uusia haasteita varten;

- Be. toteaa, että yhteiskunta odottaa viljelijöiden muuttavan käytäntöjään, jotta ne olisivat täysin kestäviä, ja katsoo, että viljelijöitä olisi tuettava tässä siirtymässä julkisin varoin;
- Bf. katsoo, että nykyistä YMP:tä koskevat mahdolliset muutokset on tehtävä siten, että varmistetaan alan vakaus sekä viljelijöiden ja metsänomistajien oikeusvarmuus ja suunnitteluvarmuus asianmukaisilla siirtymäajoilla ja -toimenpiteillä;
- Bg. katsoo, että parlamentin on toimittava merkittävässä roolissa laadittaessa selkeää politiikkakehystä, jonka avulla säilytetään yhteiset pyrkimykset Euroopan tasolla ja jatketaan demokraattista keskustelua strategisista kysymyksistä, joilla on vaikutusta kaikkien kansalaisten jokapäiväiseen elämään, kun kyseessä ovat kestävä luonnonvarojen käyttö, vesi, maa ja ilma mukaan luettuina, elintarvikkeiden laatu, maataloustuottajien rahoitusvakaus, elintarvikkeiden turvallisuus, terveys sekä maatalous- ja hygieniakäytäntöjen nykyaikaistaminen kestäväällä tavalla, kun tavoitteena on saada aikaan EU:n tason yhteiskuntasopimus tuottajien ja kuluttajien kesken;
- Bh. katsoo, että YMP olisi laadittava uudelleen, jotta se toimisi niin kuin pitää, ja että on ehdottoman tärkeää antaa lainsäädäntövallan käyttäjille keinot tehdä työnsä kokonaan määrätyn aikarajan puitteissa; ottaa huomioon myös brexitiin liittyvät epävarmuustekijät;
- Bi. toteaa, että elintarviketurva on varmistettava Euroopassa sekä Yhdistyneessä kuningaskunnassa että 27 jäsenvaltion EU:ssa ja että on pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan se, että elintarvikkeiden tuotannossa ja saatavuudessa aiheutuu molemmissa mahdollisimman vähän häiriöitä; toteaa, että on pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan yhtenäiset ympäristöä ja elintarviketurvallisuutta koskevat normit sen varmistamiseksi, että niin Yhdistyneen kuningaskunnan kuin EU:nkaan kansalaiset eivät kohtaa minkäänlaisia heikennyksiä elintarvikkeiden laadun ja turvallisuuden suhteen;
- Bj. toteaa, että yksi maaseudun kehittämisen kuudesta keskeisestä painopisteestä EU:ssa on maa- ja metsätalouteen liittyvien ekosysteemien palauttaminen, säilyttäminen ja parantaminen myös Natura 2000 -alueilla;
- Bk. toteaa, että EU laatii parhaillaan valkuaisstrategiaa edistääkseen valkuaiskasvien omavaraisuutta;
- Bl. ottaa huomioon, että vuonna 2017 kohonnut puutteellinen elintarviketurva vaikutti 124 miljoonaan henkilöön 51 valtiossa, ja toteaa, että kasvu on 16 miljoonaa henkilöä vuoteen 2016 verrattuna; toteaa, että puutteellinen elintarviketurva vaikuttaa pääasiassa maaseutualueiden asukkaisiin;
- Bm. toteaa, että naisten ja miesten tasa-arvo on yksi EU:n ja sen jäsenvaltioiden keskeisistä tavoitteista; katsoo, että monet maaseutualueiden naisten tehtävät auttavat pitämään maatalousyrittäjät ja maaseutuyhteisöt elinkelpoisina; toteaa, että pyrkimykset pysäyttää maaseudun väestökato ovat yhteydessä naisille ja nuorille tarjottaviin

mahdollisuuksiin; toteaa, että maaseutualueiden naiset kohtaavat edelleen useita haasteita, koska maatalous- ja maaseudun kehittämissäpolitiikassa ei ole riittävän vahvaa sukupuolilottuvuutta; toteaa, että naiset ovat hakijoiden ja tuensaajien joukossa edelleen aliedustettuina, vaikka suorien tukien tai maaseudun kehittämistuen saajien sukupuoli ei olekaan luotettava ohjelmien vaikutusten indikaattori;

- Bn. katsoo, että YMP:n määrärahojen perustelemiseksi eurooppalaisille veronmaksajille YMP:n tuleva rahoitus on yhdistettävä turvallisten ja laadukkaiden elintarvikkeiden tuotantoon ja selkeään yhteiskunnalliseen lisäarvoon, joka liittyy kestäväan maatalouteen, kunnianhimoisten ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseen, kansanterveyttä ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskeviin vaatimuksiin sekä YMP:n muihin yhteiskunnallisiin vaikutuksiin, jotta voidaan luoda aidosti tasapuoliset toimintaedellytykset EU:ssa ja sen ulkopuolella;
- Bo. toteaa, että Eurobarometri-tutkimuksessa 442, joka koski eurooppalaisten suhtautumista eläinten hyvinvointiin, todettiin, että 82 prosenttia Euroopan kansalaisista katsoo, että tuotantoeläinten hyvinvointia olisi parannettava;
- Bp. toteaa, että torjunta-aineiden käytöllä, biologisen monimuotoisuuden heikkenemisellä ja muutoksilla maatalousympäristöön voi olla kielteinen vaikutus pölyttäjien ja pölyttäjälajien määrään; toteaa, että pölyttäjiä, sekä kasvatettuja että luonnonvaraisia pölyttäjiä, koskevat haasteet ovat merkittäviä ja vaikutukset EU:n maatalouteen ja elintarviketurvaan voivat olla haitallisia, koska EU:n tuotanto on pääosin riippuvaista pölyttäjien palveluista; toteaa, että pölyttäjiä koskevan EU:n aloitteen yhteydessä tammikuussa 2018 käynnistettiin julkinen kuuleminen, jotta voidaan määrittää paras lähestymistapa ja tarvittavat toimenpiteet, joilla torjutaan pölyttäjien määrän vähenemistä EU:ssa;
- Bq. katsoo, että maaseudun kehittämisessä on suunniteltava erityinen toimenpide, jossa keskitytään EU:n integroidun tuholaisien torjunnan kahdeksaan periaatteeseen, jotta voidaan kannustaa vähentämään torjunta-aineiden käyttöä ja edistää muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen käyttöön ottamista;
- Br. katsoo, että vuoristoisten ja syrjäisten alueiden kaltaisten epäsuotuisien alueiden olisi edelleen saatava YMP:stä korvausta niiden erityisiin rajoitteisiin liittyvistä ylimääräisistä kustannuksista maanviljelyn säilyttämiseksi näillä alueilla;
- Bs. katsoo, että sovellettaessa YMP:n kehystä syrjäisimpiin alueisiin olisi hyödynnettävä täysimääräisesti SEUT:n 349 artiklaa, koska nämä alueet ovat erityisen epäsuotuisassa asemassa sosioekonomisen kehityksen kannalta esimerkiksi väestön ikääntymisen ja väestökadon vuoksi; toteaa, että Posei on tehokas väline, jonka tarkoituksena on kehittää ja vahvistaa tuotannonalojen rakennejärjestelyjä ja vastata siten syrjäisimpien alueiden maatalouden erityisongelmiin; muistuttaa, että komissio totesi parlamentille ja neuvostolle 15. joulukuuta 2016 antamassaan kertomuksessa Posein täytäntöönpanosta, että ”kun otetaan huomioon [...] järjestelmän arviointi, perusasetuksen (EU) N:o 228/2013 muuttamista ei katsota tarpeelliseksi”;
- Bt. katsoo, että sekä metsänhoito että peltometsätalous, jossa ylemmän kerroksen muodostava puukasvusto yhdistetään laidunmaahan tai kasvinviljelymaahan, voivat edistää tilojen ja lähiseutujen sietokykyä ja vaadittuja ympäristötoimia ja

ilmastonmuutoksen hillintätoimia; toteaa, että lisäksi ne tuottavat metsä- tai maataloustuotteita tai muita ekosysteemiin liittyviä palveluja ja edistävät siten YMP:n tavoitteita ja mahdollistavat kierto- ja biotalouden, jotka edistävät uusia viljelijöitä, metsänhoitajia ja maaseutualueita hyödyttäviä liiketoimintamalleja; toteaa, että EU:n metsästrategialla edistetään johdonmukaista ja kokonaisvaltaista näkemystä metsänhoidosta ja metsistä saatavia monenlaisia hyötyjä ja siinä käsitellään koko metsäalan arvoketjua; painottaa, että YMP:llä on keskeinen rooli metsästrategian tavoitteiden saavuttamisen kannalta, ja kiinnittää erityistä huomiota Välimeren alueen metsiin, jotka kärsivät muita enemmän ilmastonmuutoksesta ja metsäpaloista, jotka vaarantavat mahdollisen maataloustuotannon ja biologisen monimuotoisuuden;

Euroopan unionin, jäsenvaltioiden, alueiden ja viljelijöiden välinen uusi suhde

1. suhtautuu myönteisesti pyrkimykseen yksinkertaistaa ja nykyaikaistaa YMP:tä taloudellisen hyödyn tuottamiseksi viljelijöille ja kansalaisten odotuksiin vastaamiseksi mutta painottaa, että uudistuksen ensisijaisina tavoitteina on oltava Rooman sopimuksessa vahvistetut periaatteet, sisämarkkinoiden eheys ja aidosti yhteinen politiikka, jota EU asianmukaisesti rahoittaa, joka on nykyaikainen ja tulospainotteinen ja jolla tuetaan kestävä maataloutta ja varmistetaan turvalliset, laadukkaat ja monipuoliset elintarvikkeet sekä maaseutualueiden työpaikat ja kehitys;
2. panee merkille komission tiedonannon ruoan ja maanviljelyn tulevaisuudesta ja on tyytyväinen tietoisuuteen siitä, että YMP:n tavoitteisiin olisi kuuluttava luonnonvarojen kestävä hallinta sekä EU:n ympäristö- ja ilmastotavoitteiden edistäminen;
3. edellyttää YMP:tä, jonka ensisijaisena tavoitteena on, että jokainen EU:n tila muuttuu yritykseksi, jossa yhdistyvät taloudellista suorituskykyä ja ympäristönsuojelun tasoa koskevat vaatimukset;
4. painottaa, että YMP:n yhteydessä on ylläpidettävä EU:n lainsäätäjien, viljelijöiden ja kansalaisten välistä keskeistä suhdetta; torjuu mahdollisuuden kansallistaa YMP uudelleen, koska se lisäisi kilpailun epätasapainoa sisämarkkinoilla;
5. kiinnittää huomiota pienten ja keskisuurten tilojen erittäin merkittävään rooliin, joka on tunnustettava ja jota on arvostettava;
6. korostaa, että jäsenvaltioilla tällä hetkellä oleva liikkumavara perussäännöissä määriteltyjen vaihtoehtojen puitteissa mahdollistaa puuttumisen erityisiin tilanteisiin mutta samalla osoittaa, että joitakin YMP:n osia ei enää voida pitää yhteisinä; korostaa, että sisämarkkinoilla on noudatettava kilpailun ehtoja ja on varmistettava viljelijöiden yhdenvertainen tuensaanti eri jäsenvaltioissa ja eri alueilla; korostaa, että tarvitaan myös tarkoituksenmukaisia ja tehokkaita ratkaisuja, jotta varmistetaan, että mahdolliset kilpailun vääristymisen riskit ja koheesiota uhkaavat riskit pysyvät mahdollisimman vähäisinä;
7. katsoo, että jäsenvaltioilla olisi oltava kohtuullinen liikkumavara EU:n säännöistä, perusvaatimuksista, toimintavälineistä, valvonnasta ja varoista koostuvassa vahvassa yhteisessä kehityksessä, jonka EU:n lainsäätäjät ovat hyväksyneet EU:n tasolla, jotta varmistetaan viljelijöille tasapuoliset toimintaedellytykset ja erityisesti ensimmäisestä pilarista annettavaa tukea koskeva EU:n lähestymistapa ja jotta taataan reilun kilpailun

ehtojen noudattaminen;

8. katsoo, että olisi virtaviivaistettava ensimmäisessä ja toisessa pilarissa saatavilla olevien EU:n tasolla määritettyjen välineiden puitteissa tehtäviä kansallisia valintoja YMP:n täytäntöönpanon vaikuttavuuden lisäämiseksi ja sen mukauttamiseksi vastaamaan entistä paremmin Euroopassa harjoitettavien maatalouden tyyppien realiteetteja; katsoo myös, että jäsenvaltioiden olisi yhdessä kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa suunniteltava omat johdonmukaiset ja näyttöön perustuvat kansalliset strategiansa, jotka pohjautuvat EU:n tavoitteisiin ja mahdollisten toimintavälineiden, jotka olisi myös määritettävä EU:n tasolla, tärkeimpiä tyyppisiä ja niiden valintaperusteita koskeviin indikaattoreihin, selkeiden ja yhteisten, koko EU:ssa sovellettavien sääntöjen puitteissa noudattaen asianmukaisesti sisämarkkinasääntöjä ja -periaatteita;
9. korostaa, että jäsenvaltioille olisi annettava lisää päätösvaltaa vain sillä ehdolla, että on vahvistettu vahvat ja yhteiset EU:n säännöt, tavoitteet, indikaattorit ja tarkastukset;
10. korostaa kansallisen ja alueellisen tason ylisääntelyn riskejä ja viljelijöille aiheutuvaa suurta epävarmuutta, joka liittyy mahdollisuuteen, että jäsenvaltiot voivat itse laatia kansalliset suunnitelmansa ja tarkastella päätöksiään uudelleen vuosittain, sillä tämä riippuu kulloinkin vallassa olevan hallituksen kannasta; kehottaa siksi komissiota toimittamaan lainsäätäjille lainsäädäntöehdotustensa ohessa selkeän ja yksinkertaisen kansallisen strategisen suunnitelman mallin, jotta lainsäätäjät voivat arvioida tällaisten suunnitelmien laajuutta, yksityiskohtaisuutta ja sisältöä, jotka ovat komission tulevan ehdotuksen keskeisiä osia, ja selkeyttämään perusteita, joiden mukaisesti näitä kansallisia strategioita arvioidaan;
11. kehottaa komissiota asettamaan käyttöön välineitä, joilla pyritään lisäämään synergioiden käyttöä YMP:n ja koheesiopolitiikan rahoituksen välillä;
12. korostaa, että tulevan YMP:n yhteydessä on noudatettava kussakin jäsenvaltiossa täysimääräisesti vallanjakoa, josta on usein säädetty niiden perustuslaissa, ja kunnioitettava erityisesti EU:n alueiden oikeudellista toimivaltaa, kun toimintapolitiikkoja, kuten Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa, suunnitellaan, hallinnoidaan ja pannaan täytäntöön; painottaa tarvetta varmistaa, että viljelijät ja muut tuensaajat otetaan asianmukaisesti mukaan kaikkiin politiikan kehittämisen vaiheisiin;
13. suhtautuu myönteisesti komission pyrkimykseen ottaa käyttöön tulosperusteinen lähestymistapa ohjelmien suunnittelussa, täytäntöönpanossa ja valvonnassa, jotta edistetään pikemminkin tuloksellisuutta kuin vaatimusten noudattamista, samalla kun varmistetaan asianmukainen ja riskiperusteinen seuranta EU:n tasolla selkeästi määriteltyjen, aiempaa yksinkertaisempien ja vähemmän byrokraattisten (mukaan luettuna ylisääntelyn ehkäisy), vankkojen, avointen ja mitattavissa olevien indikaattoreiden avulla, jäsenvaltioiden toimenpiteiden sekä ohjelmien suunnittelun ja täytäntöönpanon ja seuraamusten asianmukainen valvonta mukaan luettuna; katsoo, että on otettava käyttöön yhtenäiset peruskriteerit, joiden perusteella määrätään samanlaisia seuraamuksia samanlaisista vaatimusten noudattamatta jättämisistä, joita havaitaan jäsenvaltioiden tai alueiden EU:n vahvistamien yhteisten yleistavoitteiden saavuttamiseksi toteuttamien erilaisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa;

14. painottaa, että pelkästään tuloperusteiseen lähestymistapaan liittyisi riski siitä, että sellaisten jäsenvaltioiden, jotka eivät pystyisi tietyissä tilanteissa saavuttamaan kaikkia niiden kansallisissa suunnitelmissa esitettyjä tuloksia, kansallisia määrärahoja vähennettäisiin jälkikäteen ja niille myönnetty rahoitus keskeytettäisiin;
15. toteaa, että uusi täytäntöönpanomalli edellyttää hienosäätöä ja tarkistamista useiden vuosien aikana, jotta voidaan varmistaa, että viljelijöitä ei rangaista tuloperusteiseen malliin siirtymisen seurauksena;
16. toteaa kuitenkin, että YMP:n strategisten suunnitelmien hyväksymisen mahdollinen viivästyminen saattaa aiheuttaa maksujen viivästymistä, mikä on estettävä;
17. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot voivat ensimmäisessä pilarissa valita ohjelmia EU:n laatimasta painopisteiden luettelosta;
18. vaatii sellaisen järjestelmän laatimista, jossa on asianmukaiset institutionaaliset ja oikeudelliset mukautukset täytäntöönpanomallin muuttamista varten, jotta vältetään lisäkustannusten muodostuminen ja varojen käytön väheneminen jäsenvaltioissa;
19. katsoo, että tiedonkeruun olisi perustuttava pikemminkin satelliittikuviin ja yhdenntyn hallinto- ja valvontajärjestelmän tietokantoihin kuin yksittäisten viljelijöiden ilmoittamiin tietoihin;
20. kehottaa komissiota kehittämään asiaan liittyviä synergioita EU:n avaruusalan lippulaivaohjelmien ja YMP:n välille ja ottamaan tässä yhteydessä huomioon erityisesti Copernicus-ohjelman, joka on erityisen merkittävä viljelijäyhteisölle ilmastomuutoksen ja ympäristön seurannan kannalta;
21. kehottaa ottamaan käyttöön toimenpiteitä ravinteiden kierrätyksen lisäämiseksi; kehottaa mukauttamaan maatalouden rakennepolitiikan ympäristötukijärjestelmään esimerkiksi yhdistämällä kasvi- ja eläintuotanto aiempaa paremmin;
22. pyytää säilyttämään yksinkertaistetun pienviljelijäjärjestelmän;
23. katsoo, että viljelijöiden, joiden tilan pinta-ala on alle viisi hehtaaria, olisi voitava osallistua vapaaehtoisesti järjestelmään;
24. kehottaa komissiota valvomaan rahoitusta ja tuloksellisuutta ja tekemään tilintarkastuksia sen varmistamiseksi, että tehtäviä hoidetaan samojen tiukkojen normien mukaisesti ja samoin perustein kaikissa jäsenvaltioissa, vaikka jäsenvaltioille olisi annettu enemmän liikkumavaraa ohjelman suunnittelussa ja hallinnoinnissa; katsoo, että tällöin on erityisesti varmistettava, että varat maksetaan ajoissa kaikissa jäsenvaltioissa kaikille tukikelpoisille viljelijöille ja maaseutuyhteisöille siten, että tuensaajille aiheutuu mahdollisimman vähän hallinnollista rasitetta;
25. muistuttaa, että edellisen uudistuksen yhteydessä oli vaikeaa päästä sopimukseen ”aktiiviviljelijän” määritelmästä, katsoo siksi, että tilan panos (esimerkiksi maan pitäminen hyvässä viljelytilassa, hyvän kotieläintalouden harjoittaminen, kiertotalouden edistäminen) saattaisi soveltua paremmin kohdennetuksi ja mitattavissa olevaksi ratkaisuksi kyseiseen määritelmään;

26. katsoo, että kaikilla toimijoilla, jotka osallistuvat unionin varainhoidon valvontaan, mukaan lukien tilintarkastustuomioistuin, on oltava sama näkemys suoritusperusteisesta valvontajärjestelmästä, jotta jäsenvaltiot tai edunsaajat eivät joudu odottamattomien rahoitusoikaisujen kohteiksi;
27. korostaa, että viljelijät ovat yrittäjiä ja siksi heille on annettava yrittäjän vapaudet, jotta he saavat tuotteistaan markkinoilla asianmukaisen hinnan;
28. painottaa, että osa-aikaisia viljelijöitä ja tulojen yhdistämistä hyödyntäviä viljelijöitä ei pidä sulkea soveltamisalan ulkopuolelle;
29. on tyytyväinen komission ehdotukseen myöntää jäsenvaltioille, alueille ja viljelijöille enemmän liikkumavaraa maatalouden de minimis -sääntöjen korkeamman taloudellisen kynnysarvon puitteissa, samalla kun turvataan sisämarkkinoiden eheys;
30. kehottaa lisäksi komissiota antamaan jäsenvaltioille lisää joustoa maatalouden valtioneuvoston kehyksessä, jotta kannustetaan viljelijöitä toteuttamaan vapaaehtoisia säästöjärjestelyjä, jotta he voivat paremmin selvitä ilmastosta johtuvien riskien ja terveystarpeiden sekä talouskriisien lisääntymisestä;
31. kehottaa kuitenkin maksamaan oikeudenmukaisia korvauksia mikro- ja pientilayrityksien tuottamasta yhteisestä hyvästä, mukaan lukien niiden osallistuminen osuuskunnallisiin ja yhteisöllisiin pyrkimyksiin;
32. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan synergioita YMP:n ja muiden politiikkojen ja rahastojen, kuten koheesio- ja rakennerahastojen sekä muiden investointirahastojen, välillä kerrannaisvaikutuksen luomiseksi maaseutualueita varten;
33. kehottaa parantamaan YMP:n ja EU:n muiden politiikkojen ja toimien välistä koordinaointia ja erityisesti YMP:n ja direktiivin 2000/60/EY, direktiivin 91/676/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1107/2009 välistä koordinaointia keinona suojella kestävästi vesivaroja, joiden määrään ja laatuun maatalous vaikuttaa kielteisesti; kehottaa kehittämään kannustimia, joilla tuetaan viljelijöiden ja veden toimittajien välisiä, vesivarojen suojelun tehostamiseen tähtääviä paikallisia yhteistyöhankkeita;
34. toteaa, että lukuisat kylät ja alueet joutuvat maaseutumaisesta luonteestaan huolimatta epäedulliseen asemaan, koska ne jätetään hallinnollisista syistä joissain jäsenvaltioissa maaseudun kehittämissuunnitelmien ulkopuolelle;
35. kehottaa jäsenvaltioita tarkastelemaan joustavampia lähestymistapoja, jotta näille alueille ja niiden tuottajille ei aiheudu haittaa;

Älykäs, tehokas, kestävä ja oikeudenmukainen YMP viljelijöiden, kansalaisten, maaseutualueiden ja ympäristön palveluksessa

36. katsoo, että on säilytettävä nykyinen kahden pilarin rakenne, ja painottaa, että pilareiden on oltava johdonmukaisia ja toisiaan täydentäviä; katsoo, että ensimmäinen pilari olisi rahoitettava kokonaan EU:n varoista ja sen olisi oltava tehokas keino myöntää tulotukea sekä tukea perustason ympäristötoimia ja nykyisten markkinatoimenpiteiden jatkamista varten ja että toisella pilarilla olisi vastattava jäsenvaltioiden erityistarpeisiin; pitää

kuitenkin tarpeellisena, että samalla kannustetaan viljelijöitä ja muita tuensajia toteuttamaan toimia, joilla tuotetaan ympäristöön liittyvää ja sosiaalista yhteistä hyvää, josta ei saa korvausta markkinoilla, ja noudattamaan sekä uusia että vakiintuneita viljelykäytäntöjä yhteisin, yhdenmukaisin ja objektiivisin perustein; pitää tärkeänä, että jäsenvaltiot voivat edelleen noudattaa erityistä lähestymistapaa paikallisten ja alakohtaisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi; katsoo ensisijaiseksi painopisteeksi, että kaikista EU:n tiloista tehdään aiempaa kestävämpiä ja kaikki EU:n tilat integroidaan täysin kiertotalouteen yhdistämällä taloudellista suorituskykyä ja ympäristönsuojelun tasoa koskevat vaatimukset heikentämättä kuitenkaan sosiaalisia tai työoloja koskevia normeja;

37. muistuttaa komissiota siitä, että SEUT:n 39 artiklan mukaan YMP:n tavoitteena on lisätä maatalouden tuottavuutta, taata maatalousväestölle kohtuullinen elintaso, vakauttaa markkinat, varmistaa tarvikkeiden saatavuus ja taata kohtuulliset kuluttajahinnat;
38. korostaa teknisiin innovointeihin liittyvää mahdollisuutta luoda älykäs ja tehokas ala, joka panostaa kestävyteen, erityisesti tehokkaaseen resurssien käyttöön, sadon ja eläinten terveyden seurantaan sekä ympäristöön;
39. kehottaa toteuttamaan toimia, jotta YMP:n avulla helpotetaan ja tuetaan näiden innovointien soveltamista;
40. katsoo, että tulevaan rakenteeseen perustuva YMP voi saavuttaa tavoitteensa ainoastaan riittävän rahoituksen turvin; kehottaa sen vuoksi säilyttämään YMP:n kiinteähintaiset määrärahat tai lisäämään niitä seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä, jotta voidaan saavuttaa uudistetun ja tehokkaan YMP:n tavoitteet vuoden 2020 jälkeen;
41. katsoo, että markkinoiden vapauttamisen jatkaminen ja siihen liittyvä viljelijöiden suojelun vähentäminen edellyttää korvausten maksamista maatalousalalle ja erityisesti tiloille, jotka ovat epäedullisessa kilpailuasemassa johtuen erityisesti viljelymaan käyttöön liittyvistä tai vuoristoalueilla esiintyvistä ongelmista; katsoo, että laajamittainen viljelymaan hoito ja kulttuurimaiseman säilyttäminen voidaan varmistaa ainoastaan tällaisilla kompensoivilla toimenpiteillä;
42. painottaa, että YMP:n talousarviota olisi mukautettava tuleviin tarpeisiin ja haasteisiin, kuten niihin, jotka johtuvat brexitin ja niiden vapaakauppasopimusten vaikutuksesta, joita EU tekee tärkeimpien kauppakumppaniensa kanssa;
43. huomauttaa erilaisten alueiden ja jäsenvaltioiden välisistä yhä jatkuvista eroista maaseudun kehityksessä ja katsoo, että koheesiolla tulisi edelleen olla tärkeä rooli kriteerinä toisen pilarin varojen jakamisessa jäsenvaltioiden välillä;
44. korostaa, että on tärkeää osoittaa YMP:n koko budjetista merkittävästi varoja toiseen pilariin (maaseudun kehittämisspolitiikka);
45. katsoo, että viljelijöitä olisi tuettava siirryttäessä täysimääräiseen kestävyteen;
46. katsoo, että EU:n uusia politiikkoja ja tavoitteita kehitettäessä ei pidä vaikuttaa haitallisesti menestyksekkääseen YMP:hen eikä sen varoihin;

47. toteaa, että YMP:n tulevaan talousarvioon liittyy nykyisellään epävarmuustekijöitä;
48. painottaa, että YMP:n varat ovat peräisin kunkin jäsenvaltion veronmaksajilta ja että kaikilla EU:n veronmaksajilla on oikeus saada takeet siitä, että varoja käytetään yksinomaan kohdennetusti ja avoimesti;
49. katsoo, että olisi vältettävä uusia maaseudun kehittämistä koskevia budjettikohtia, jos rahoitusta ei lisätä vastaavasti;
50. katsoo, että tarvitaan paremmin eri maatalousjärjestelmiin ja erityisesti pieniin ja keskisuuriin perheviljelmiin ja nuorille viljelijöille kohdennettua tukea, jotta vahvistetaan alueellisia talouksia taloudellisesti, ympäristön kannalta ja sosiaalisesti tuottavan maatalousalan avulla; katsoo, että tämä voidaan toteuttaa jakamalla tuki uudelleen niin, että tilojen ensimmäisiin hehtaareihin sovelletaan entistä korkeampaa pakollista tukiaastetta; toteaa, että hehtaarimäärä olisi määritettävä jäsenvaltioissa tilojen keskikoon perusteella, jotta otetaan huomioon tilojen vaihtelevat koot eri puolilla EU:ta; painottaa, että suurempia tiloja koskevaa tukea olisi pienennettävä mittakaavaedut huomioon ottaen siten, että EU:ssa päätetään pakollisesta tukikatosta ja sovelletaan joustavuuskriteerejä, jotta voidaan ottaa huomioon tilojen ja osuuskuntien valmiudet tarjota vakaita työpaikkoja, joiden ansiosta ihmiset jäävät maaseutualueille; katsoo, että tukikaton ja tukien pienentämisen seurauksena käytettävissä olevat varat olisi säilytettävä siinä jäsenvaltiossa tai sillä alueella, jolta ne ovat peräisin;
51. katsoo, että on olennaista varmistaa tuen kohdentaminen todellisille viljelijöille keskittyen niihin, jotka harjoittavat aktiivisesti maanviljelyä elantonsa ansaitakseen;
52. katsoo, että on tärkeää säilyttää pieniä tuottajia koskeva järjestelmä yksinkertaisena niin, että niiden on helpompi saada ja hallinnoida YMP:n suoria tukia;
53. korostaa, että on kartoitettava keskeisiä tekijöitä tasapainoisessa, avoimessa, yksinkertaisessa ja objektiivisessa seuraamus- ja kannustinjärjestelmässä yhdistettynä avoimeen ja oikea-aikaiseen järjestelmään, jonka avulla määritetään viljelijöiden kelpoisuus yhteisen hyvän tuottamista koskevan julkisen tuen saantiin, jonka olisi koostuttava yksinkertaisista vapaaehtoisista ja pakollisista toimenpiteistä ja jossa olisi keskityttävä tuloksiin, jotta painopiste siirtyisi vaatimusten noudattamisesta tosiasialliseen tuloksellisuuteen;
54. korostaa, että myös maaseutua monipuolisesti elävöittävät osa-aikaiset viljelijät ja tilat, joissa maanviljely on vain yksi tulonlähteistä, harjoittavat maanviljelyä ansaitakseen elantonsa ja ovat tiedonannossa tarkoitettuja todellisia viljelijöitä;
55. kehottaa nykyaikaistamaan ensimmäisen pilarin mukaisten suorien tukien laskemista koskevaa olemassa olevaa järjestelmää erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa tukioikeuksien arvo lasketaan edelleen aiempien tietojen perusteella, ja korvaamaan sen EU:n laajuisella tukien laskentamenetelmällä, jolla pääasiassa tuetaan viljelijöiden tuloja tiettyyn rajaan asti ja jossa tukea voidaan lisätä viljelijöiden osallistuessa yhteisen hyvän tarjoamiseen vuoteen 2030 ulottuvien EU:n tavoitteiden ja päämäärien mukaisesti, jotta järjestelmästä saadaan aiempaa yksinkertaisempi ja avoimempi;
56. pitää myönteisenä yhteistä pinta-alamatukijärjestelmää, joka on yksinkertainen, oikeutettu,

avoin ja helposti toteutettavissa ja jota sovelletaan menestyksekkäästi monissa jäsenvaltioissa; kehottaa sen vuoksi säilyttämään yhteisen pinta-alamatukijärjestelmän vuoden 2020 jälkeen ja ehdottaa, että se olisi kaikkien jäsenvaltioiden tai EU:n kaikkien viljelijöiden käytössä;

57. korostaa, että tällaisen järjestelmän avulla voidaan korvata hallinnollisesti monimutkainen tukioikeuksien järjestelmä, mikä vähentää byrokratiaa huomattavasti;
58. katsoo, että näistä uusista tuista ei pitäisi tulla kaupallistettavissa olevia hyödykkeitä, jotta varmistetaan niiden vaikuttavuus pitkällä aikavälillä;
59. pyytää komissiota tutkimaan maksupyyntöjen tarpeellisuutta WTO:n sääntöjen noudattamisen kannalta;
60. korostaa, että viljelijöiden todelliseen toimintaan kohdennettaviin nykyisen YMP:n määrärahoihin sovelletaan hyvin täsmällisiä ja pienimuotoisia valvontatoimia, kun taas YMP:n talousarvion suuremmat määrät (suorat tuet) maksetaan tosiasiallisesti pelkästään maanomistuksen perusteella ja maanomistusta ei valvota, minkä vuoksi jälkimmäisiä tukia on mahdoton perustella EU:n kansalaisille;
61. katsoo, että tukiin olisi myös sisällytettävä painokas yleinen ehto, joka koskee ympäristöalan tuotoksia ja muuta yhteistä hyvää, kuten laadukkaita työpaikkoja;
62. muistuttaa, että sen päätöslauselmassa ”Viljelysmaiden keskittymistä koskeva tilanne EU:ssa: miten helpotetaan viljelijöiden mahdollisuuksia maan hankkimiseen?” todetaan, että maatuet, joihin ei sovelleta selkeitä ehtoja, johtavat maamarkkinoiden vääristymiin ja edistävät siten entistä laajemman maa-alan keskittymistä pienen tuottajajoukon käsiin;
63. selventää, että yhteinen hyvä tarkoittaa palveluja, jotka ylittävät ympäristöä, ilmastoa ja eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön, mukaan lukien erityisesti vesivarojen suojelun, biologisen monimuotoisuuden suojelun, viljavuuden suojelun, pölyttäjien suojelun, humuksen suojelun ja eläinten hyvinvoinnin alalla;
64. korostaa, että sisämarkkinoiden toiminnan turvaamiseksi suorat tuet on jaettava jäsenvaltioiden välillä oikeudenmukaisesti siten, että otetaan huomioon objektiiviset kriteerit, kuten jäsenvaltioiden ensimmäisen ja toisen pilarin mukaisesti saamat määrät, ja se, että luonnonolot, työllisyystilanne, sosioekonomiset olot, yleinen elintaso, tuotantokustannukset, erityisesti maan hinnat, ja ostovoima vaihtelevat eri jäsenvaltioissa;
65. korostaa, että suorien tukien määriä eri jäsenvaltioiden välillä voidaan lähentää vain, jos määrärahoja lisätään riittävästi;
66. korostaa, että suorien tukien tarkoituksena on tukea viljelijöitä elintarviketuotannossa sekä ympäristönsuojelua ja eläinten hyvinvointia koskevien normien suojelussa;
67. katsoo, että vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki olisi säilytettävä, mikä edellyttää ehdottomasti, että varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla, ehkäistään kilpailun vääristymistä erityisesti perushyödykkeiden osalta ja varmistetaan

yhdenmukaisuus WTO:n sääntöjen kanssa ja se, ettei vaaranneta ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamista; katsoo, että tuki olisi otettava käyttöön vasta komission arvioinnin jälkeen; katsoo, että vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki on väline, jolla voidaan vastata herkkien alojen tarpeisiin sekä edistää ympäristöön, ilmastoon ja laatuun ja maataloustuotteiden markkinointiin liittyviä erityistavoitteita, jolla voidaan kannustaa viljelykäytäntöihin, joissa noudatetaan tiukkoja eläinten hyvinvointia ja ympäristöä koskevia vaatimuksia; toteaa, että tällä tuella voidaan torjua erityisiä vaikeuksia, jotka johtuvat etenkin epäsuotuisassa asemassa olevien alueiden ja vuoristoalueiden rakenteellisesta epäedullisesta kilpailuasemasta, ja vaikeuksia, jotka ovat luonteeltaan tilapäisiä ja johtuvat esimerkiksi siirtymisestä pois vanhasta tukijärjestelmästä; katsoo myös, että vapaaehtoisella tuotantosidonnaisella tuella voidaan edistää tulevaisuudessa strategisesti tärkeää tuotantoa, kuten valkuaiskasvien tuotantoa, ja kompensoida vapaakauppasopimusten vaikutuksia; painottaa lisäksi, että vapaaehtoisella tuotantosidonnaisella tuella on suuri merkitys EU:n maataloustuotannon monimuotoisuuden, maatalouden työpaikkojen ja kestävien tuotantojärjestelmien säilyttämisessä;

68. palauttaa mieliin, että sukupolvenvaihdosten varmistaminen ja uusien toimijoiden saaminen alalle on useita jäsenvaltioita koskeva maatalouden haaste ja että kussakin kansallisessa tai alueellisessa strategiassa on siksi käsiteltävä tätä kysymystä kattavan lähestymistavan avulla ottamalla käyttöön kaikki YMP:n taloudelliset resurssit, mukaan luettuina ensimmäisen pilarin mukaiset lisämaksut nuorille viljelijöille ja toisen pilarin mukaiset toimenpiteet nuorten viljelijöiden toiminnan aloittamisen tukemiseksi, joista molempien olisi oltava pakollisia jäsenvaltioille, sekä uusien rahoitusvälineiden avulla, kuten välineen, jolla mahdollistetaan pääoman saatavuus tilanteissa, joissa resurssit ovat vähäiset; painottaa lisäksi sellaisten kansallisten toimien merkitystä, joilla poistetaan sääntelystä johtuvia ja taloudellisia esteitä ja edistetään sukupolvenvaihdoksen suunnittelua, eläkepaketteja ja maan saantia sekä helpotetaan ja edistetään iäkkään ja nuoren viljelijän välisiä yhteistyöjärjestelyjä, kuten kumppanuuksia, osaviljelyä, sopimuskasvatusta ja vuokrasopimuksia; katsoo, että myös valtioneuvoston sääntöissä olisi otettava huomioon sukupolvenvaihdosten merkitys ja niillä olisi ehkäistävä perheviljelmien kuihtumista;
69. katsoo, että uudessa lainsäädännössä on erotettava selkeämmin toistaan kriteerit, joihin ”nuorille viljelijöille” ja ”maataloustuotannon käynnistävälle uusille tulijoille” tarjotut kannustimet perustuvat (nuoret viljelijät määritetään iän perusteella ja uudet tulijat sen mukaan, miten kauan tilan perustamisesta on), jotta voidaan tehostaa molempien ryhmien mahdollisuuksia saada aikaan sukupolvenvaihdoksia ja parantaa elämää maaseutualueilla;
70. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon, että uudet yhteiskunnalliset, teknologiset ja taloudelliset muutokset, kuten puhdas energia, digitalisaatio ja älykkäät ratkaisut, vaikuttavat maaseutuelämään;
71. kehottaa komissiota tukemaan elinolojen parantamista maaseudulla, rohkaisemaan kansalaisia, varsinkin nuoria, jäämään tai palaamaan maaseudulle, ja kannustaa niin komissiota kuin jäsenvaltioita tukemaan uusia palveluja tarjoavan, etupäässä naisten ja nuorten yrittäjyyden kehittämistä;

72. pitää huolestuttavana, että monilla maatalouden aloilla ilmenevä työvoimapula johtaa viljelytoiminnan lopettamiseen; edellyttää, että järjestetään tukea, jolla houkutellaan työntekijöitä maatalouteen;
73. korostaa, että on tärkeää jakaa jäsenvaltioiden onnistuneita malleja, joissa nuoret ja iäkkäät viljelijät pyrkivät yhdessä sukupolvenvaihdokseen;
74. suosittaa, että rahoituksen saatavuutta parannetaan myöntämällä lainaa ottaville uusille yrittäjille korkotukea;
75. palauttaa mieliin, että maaseutualueet ja asutusalueet tarvitsevat erityistä huomiota ja yhdenmukaisia toimenpiteitä älykkäiden kylien luomiseksi;
76. kehottaa parantamaan EIP:n ja Euroopan investointirahaston kanssa tehtävää yhteistyötä, jotta kaikissa jäsenvaltioissa voidaan edistää nuorille viljelijöille suunnattujen rahoitusvälineiden luomista;
77. kehottaa varmistamaan tasapuoliset mahdollisuudet erityisille teknologisille parannuksille maaseutukeskuksissa ja -verkoissa;
78. korostaa maaseudun kehittämisen ja myös Leader-aloitteen merkitystä eri politiikanalojen välisten synergioiden parantamisessa ja kilpailukyvyn lisäämisessä, tehokkaiden ja kestävien talouksien edistämiseksi, kestävän ja monitoiminnallisen maa- ja metsätalouden tukemisessa ja sellaisten elintarvikkeiden ja muiden hyödykkeiden ja palvelujen tuottamisessa, jotka tuottavat lisäarvoa ja luovat työpaikkoja; korostaa maaseudun kehittämisen merkitystä viljelijöiden, paikallisyhteisöjen ja kansalaisyhteiskunnan välisten kumppanuuksien edistämiseksi ja sellaisen yritystoiminnan ja yritystoimintamahdollisuuksien edistämiseksi, joita ei yleensä voi siirtää muualle, maatalouden liiketoiminnan, maatilamatkailun, suoramarkkinoinnin, yhteisön tukeman maatalouden, biotalouden sekä bioenergian ja uusiutuvan energian kestävän tuotannon aloilla, jotka kaikki edistävät alueiden taloudellisen toiminnan säilyttämistä; painottaa siksi toisen pilarin rahoituksen lisäämisen merkitystä, jotta lisätään mahdollisuuksia tulojen saamiseen, väestökadon, työttömyyden ja köyhyyden torjuntaan ja sosiaalisen osallisuuden edistämiseen, lisätään sosiaalipalvelujen tarjoamista ja vahvistetaan maaseutualueiden sosioekonomista verkostoa ja edistetään näin yleistä tavoitetta parantaa elämänlaatua maaseutualueilla;
79. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön useista lähteistä rahoitettavia investointeja koskevan lähestymistavan vuoden 2020 jälkeisellä vaalikaudella, jotta varmistetaan yhdenmukaisen maaseudun kehittämistyökalujen, kuten älykkäitä kyliä koskevan aloitteen, sujuva täytäntöönpano;
80. kehottaa perustamaan paikallisyhteisöjen omia kehittämishankkeita (CLLD) varten uuden rahaston, joka perustuu Leader-aloitteeseen ja alalta saatuihin kokemuksiin ja jota varten varataan 10 prosenttia kaikista rakennerahastoista paikallisyhteisöjen omissa strategioissa asetettuihin tavoitteisiin erottelematta rakennerahastoja, joita käytetään hajautetusti;
81. korostaa, että maaseudun kehittämissuunnitelmissa olisi luotava lisäarvoa tilojen tasolla ja niiden avulla olisi säilytettävä tilojen tärkeä tehtävä innovatiivisia käytäntöjä ja

- maatalouden ympäristötoimia koskevien pitkän aikavälin toimien mahdollistamisessa;
82. katsoo, että Leader-aloitteessa olisi kiinnitettävä entistä enemmän huomiota erittäin pienten perhetilojen tarpeisiin ja hankkeisiin sen lisäksi, että niille annetaan tarvittavaa rahoitustukea;
 83. korostaa, että maaseutualueet tarvitsevat nais- ja miesviljelijöiden pienillä ja keskisuurilla tiloilla harjoittamaa maataloustoimintaa;
 84. korostaa, että on tärkeä säilyttää epäsuotuisassa asemassa olevilla alueilla sijaitsevien tilojen erityinen tasaustuki niiden edellytysten perusteella, jotka jäsenvaltiot ovat määrittäneet paikallisten olojensa mukaan;
 85. korostaa myös, että rahoitusvälineiden täytäntöönpanon maaseudun kehittämisessä olisi perustuttava vapaaehtoisuuteen ja että maaseutualueisiin tehtäviä investointeja olisi vahvistettava;
 86. kehottaa komissiota käynnistämään toimenpiteitä älykkäitä kyliä koskevaa aloitetta varten ja asettamaan älykkäiden kylien perustamisen seuraavan maaseudun kehittämissä politiikan ensisijaiseksi tavoitteeksi;
 87. katsoo, että toisen pilarin rahoitus mehiläistenhoidolle olisi kohdennettava aiempaa paremmin ja sitä olisi tehostettava ja että uudessa oikeudellisessa kehyksessä olisi säädettävä uudesta ensimmäisen pilarin tukijärjestelmästä mehiläishoitajille, myös suorasta tuesta mehiläisyhteisöä kohti;
 88. korostaa, että toimenpiteisiin, jotka eivät liity läheisesti viljelyyn, on sovellettava suurempaa yhteisrahoitusosuutta;
 89. kehottaa komissiota ottamaan ensimmäisessä pilarissa käyttöön uuden, yhdenmukaisen, vahvistetun ja yksinkertaistetun ehdollisen järjestelmän, jonka avulla voidaan integroida ja panna täytäntöön täydentävien ehtojen ja viherryttämistoimien kaltaiset erityyppiset nykyiset ympäristötoimet; painottaa, että ensimmäisen pilarin kestävä maatalouden kehittäminen koskevan perustason olisi oltava pakollinen ja siinä olisi selkeästi määriteltävä viljelijöiltä odotettavat toimet ja tulokset tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi ja varmistettava tiloille koituvan byrokratian minimoiminen ja jäsenvaltioiden suorittama riittävä valvonta paikalliset olosuhteet huomioon ottaen; kehottaa lisäksi perustamaan uuden ja yksinkertaisen, jäsenvaltioille pakollisen ja viljelijöille vapaaehtoisen järjestelmän, joka pohjautuu EU:n sääntöihin, jotka menevät viljelijöiden kannustamista kestäviin ympäristö- ja ilmastoystävällisiin menetelmiin ja käytäntöihin koskevaa perustaso pidemmälle ja jotka ovat toisen pilarin maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteiden mukaisia; katsoo, että tämän järjestelmän toteuttamisesta olisi päätettävä EU:n kehyksessä laadittavissa kansallisissa strategisissa suunnitelmissa;
 90. kehottaa komissiota varmistamaan, että toisen pilarin maaseudun kehittämiseen tarkoitetuilla maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteillä korvattaisiin edelleen lisäkustannukset ja vajeet, jotka liittyvät viljelijöiden vapaaehtoisesti käyttöön ottamiin ympäristö- ja ilmastoystävällisiin käytäntöihin, ja että niillä olisi mahdollista tarjota lisäkannustimia ympäristönsuojeluun, biologiseen monimuotoisuuteen ja

resurssitehokkuuteen tehtäviin investointeihin; katsoo, että näitä ohjelmia olisi yksinkertaistettava, kohdennettava paremmin ja tehostettava, jotta viljelijät voivat vaikuttaa tehokkaasti ympäristönsuojelua, biologista monimuotoisuutta, vesienhoitoa, ilmastotoimia ja ilmastomuutoksen hillitsemistä koskeviin kunnianhimoisiin toimintapoliittisiin tavoitteisiin ja jotta varmistetaan tiloille koituvan byrokratian minimointi ja jäsenvaltioiden suorittama riittävä valvonta paikalliset olosuhteet huomioon ottaen;

91. kehottaa vapauttamaan niiden tilojen lisäksi, jotka EU:n asetuksen (EY) N:o 834/2007 11 artiklan mukaisesti hoitavat koko tilaa luonnonmukaisesti ja ovat vapautettuja EU:n asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan mukaisista ”viherryttämisitoumuksista”, myös tilat, jotka toteuttavat EU:n asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 tarkoitettuja maatalouden ympäristötoimia;
92. korostaa, että EU:n Välimeren alueet ovat alttiimpia ilmastomuutoksen vaikutuksille, joita ovat muun muassa kuivuus, maastopalot ja aavikoituminen, ja että näiden alueiden viljelijöiltä vaaditaan siksi suurempia ponnistuksia, jotta he voivat sopeuttaa toimintansa muuttuneeseen ympäristöön;
93. katsoo, että komission tulevilla lainsäädäntöehdotuksilla olisi voitava tukea mahdollisimman monia viljelijöitä heidän pyrkimyksissään nykyaikaistaa toimintaansa kohti kestävämmän maatalouden kehittämistä;
94. vaatii YMP:n yksinkertaistamisvaatimuksen ohjaamana säilyttämään nykyisen poikkeuksen, jonka mukaan pienimpiä, alle 15 hehtaarin tiloja ei rasiteta YMP:n ympäristöön ja ilmastoon liittyvillä lisätoimenpiteillä;
95. ehdottaa, että tämän uudentyyppisen viherryttämisen lisäksi toisessa pilarissa tarvittaisiin merkittäviä, koordinoituja ja tehokkaampia keinoja ja näin ollen muutosta olisi pyrittävä saamaan aikaan myös kohdennetuilla aineellisilla ja aineettomilla investoinneilla (tietämyksen siirto, koulutus, neuvonta, tietotaidon vaihto, verkostoituminen ja innovointi eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien kautta);
96. kehottaa komissiota varmistamaan, että sen YMP:n uudistusta koskevat lainsäädäntöehdotukset sisältävät sopivia toimenpiteitä ja välineitä, joilla valkuaiskasvituotanto voidaan liittää parannettuihin viljelykiertojärjestelmiin, jotta voidaan korjata nykyinen valkuaisvajae, parantaa viljelijöiden tuloja ja vastata maatalouden kohtaamiin keskeisiin haasteisiin, kuten ilmastomuutokseen, luonnon monimuotoisuuden ja viljavuuden katoamiseen ja vesivarojen suojeluun ja kestävään hoitoon;
97. katsoo, että vähimmäismäärä toisen pilarin kokonaismäärärahoista olisi kohdennettava maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimiin, myös luonnonmukaiseen viljelyyn, hiilidioksidin talteenottoon, maaperän terveyteen, kestävänsä metsänhoidon toimenpiteisiin, ravintoaineiden hallinnan suunnitteluun biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi, pölytykseen sekä eläinten ja kasvien geneettiseen monimuotoisuuteen; painottaa tässä yhteydessä, että Natura 2000 -ohjelman tuet on säilytettävä ja on varmistettava niiden riittävyys, jotta niillä voidaan aidosti kannustaa viljelijöitä;
98. korostaa, että maaseudun kehittämisessä tarvitaan sellaisille viljelijöille maksettavia

tukia, jotka toimivat luonnonolosuhteista johtuvista rajoitteista, vaikeista ilmasto-olosuhteista, jyrkistä rinteistä tai maaperän laatuun liittyvistä rajoituksista kärsivillä alueilla; pyytää yksinkertaistamaan ja kohdentamaan paremmin luonnonhaitta-alueita koskevaa suunnitelmaa vuoden 2020 jälkeen;

99. muistuttaa painottaneensa jo aiemmin, että Natura-direktiivin toimivuustarkastuksessa korostui tarve parantaa johdonmukaisuutta YMP:n kanssa, ja painottaa, että maatalouteen liittyvä lajien ja elinympäristöjen hupeneminen on huolestuttavaa; kehottaa komissiota laatimaan arvion YMP:n vaikutuksista biologiseen monimuotoisuuteen; kehottaa lisäksi korottamaan Natura 2000 -maksuja, jotta ne kannustaisivat paremmin hyvin huonossa kunnossa olevien maatalouden Natura 2000 -kohteiden suojeluun;
100. kehottaa vahvistamaan ja panemaan täytäntöön ilmastoälykkääseen maatalouteen liittyviä toimenpiteitä, koska Euroopan maatalouteen kohdistuvat ilmastomuutoksen vaikutukset lisääntyvät tulevaisuudessa;
101. katsoo, että YMP:ssä on hallittava ilmastomuutokseen ja maaperän huonontumiseen liittyviä riskejä koko viljely-ympäristössä investoimalla maatalouden ekosysteemien vastustuskykyisiksi ja elinvoimaisiksi tekemiseen ja ekologiseen infrastruktuuriin, jotta voidaan lisätä ruokamultaa, pysäyttää maaperän eroosio, ottaa käyttöön viljelykiertoja ja pidentää niitä sekä lisätä maisemien puustoa ja parantaa tilojen biologista ja rakenteellista monimuotoisuutta;
102. katsoo, että olisi tuettava ja edistettävä sadonkorjuujätteen käytön lisäämistä uusiutuvana, tehokkaana ja kestäväenä energialähteenä maaseudulla;
103. kehottaa komissiota edistämään innovointia, tutkimusta ja nykyaikaistamista maataloudessa, peltometsätaloudessa ja elintarvikealalla tukemalla vankkaa neuvontajärjestelmää ja koulutusta, joka mukautetaan entistä paremmin YMP:n tuensaajien tarpeisiin, jotka liittyvät käytäntöjen kehittämiseen kestävämpään ja paremmin resursseja suojelemaan suuntaan, ja tukemalla älykkäiden teknologioiden käyttöä, jotta voidaan vastata aiempaa vaikuttavammin terveyteen, ympäristöön ja kilpailukykyyn liittyviin haasteisiin; painottaa, että koulutuksen ja laajentamisen on oltava ohjelmien suunnittelun ja täytäntöönpanon ennakoedellytyksenä kaikissa jäsenvaltioissa ja että on välttämätöntä tukea osaamisen siirtämistä, parhaiden käytäntöjen malleja ja tiedonvaihtoa eri jäsenvaltioiden osuuskuntien ja tuottajajärjestöjen välillä esimerkiksi eurooppalaisen maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmän (AKIS) avulla; katsoo, että maatalouden ekologisten menetelmien ja täsmäviljelyn perustana olevien periaatteiden avulla voidaan tuottaa merkittäviä etuja ympäristölle, lisätä viljelijöiden tuloja, järkiperaistää maatalouskoneiden käyttöä ja lisätä merkittävästi resurssitehokkuutta;
104. korostaa, että YMP:n, Horisontti 2020 -ohjelman ja muiden tukien rahoitusohjelmien kautta on ehdottomasti kannustettava viljelijöitä investoimaan uusiin teknologioihin, jotka on mukautettu heidän tilansa kokoon, kuten täsmäviljelyn ja digitaalisen viljelyn välineisiin, jotka parantavat maatalouden kestävyttä ja ympäristövaikutuksia;
105. kehottaa komissiota vauhdittamaan innovatiivisten teknologioiden kehittämistä ja käyttöä kaiken tyyppisillä tiloilla riippumatta niiden koosta ja tuotannosta ja siitä,

ovatko ne perinteisiä vai luonnonmukaisia, harjoitetaanko niillä kotieläintaloutta vai viljelyä ja ovatko ne pieniä vai suuria;

106. kehottaa komissiota rakentamaan sellaisen YMP:n, jolla lisätään innovointia ja tuetaan biotalouden edistymistä ja tarjotaan biologiseen monimuotoisuuteen, ympäristöön ja ilmastoon liittyviä ratkaisuja;
107. kehottaa komissiota keskittymään maaseutualueiden elämänlaatuun ja tekemään maaseudusta houkuttelevan kaikille, etenkin nuorelle sukupolvelle;
108. katsoo, että YMP:ssä edistettävä digitalisaatio ja täsmäviljely eivät saa lisätä viljelijöiden riippuvuutta tuotannon lisäämisestä tai ulkoisesta rahoituksesta eivätkä haitata viljelijöiden mahdollisuuksia käyttää resursseja, vaan niiden olisi perustuttava avoimeen lähdekoodiin ja niitä olisi kehitettävä osallistavasti viljelijöiden kanssa;
109. kehottaa jatkamaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyjen nykyisten maaseudun kehittämissuunnitelmien soveltamista vuoteen 2024 asti tai siihen asti, kunnes on hyväksytty uusi uudistus, sanotun kuitenkin vaikuttamatta EU:n maaseudun kehittämistuen kokonaismäärän uudelleenmäärittelyyn;
110. suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen edistää EU:ssa ”älykkäiden kylien” mallia, jonka avulla voidaan eri toimintapolitiikkojen koordinoitumman kehittämisen ansiosta puuttua kokonaisvaltaisesti laajakaistayhteyksien, työmahdollisuuksien ja palveluntarjonnan riittämättömyyteen maaseutualueilla;
111. kehottaa ryhtymään toimiin, joilla puututaan vammoihin ja kuolemiin johtaviin tapaturmiin EU:n maatiloilla liittyvään vakavaan ongelmaan, toteuttamalla toisen pilarin mukaisia toimenpiteitä turvallisuustoimiin ja -koulutukseen tehtävien investointien tukemiseksi;
112. kehottaa sallimaan EU:n valkuaiskasvistrategian laatimisen yhteydessä kertaluontoisen kasvinsuojeluaineiden käytön ennen sadonkorjuuta tai hieman sen jälkeen kaikilla valkuaiskasvien viljelyaloilla;
113. katsoo, että innovointiin ja koulutukseen investoiminen on elintärkeää Euroopan maatalouden tulevaisuuden kannalta;
114. korostaa, että tulosperusteista lähestymistapaa jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla ja sertifiointijärjestelmien tarjoamia innovatiivisia ratkaisuja olisi tutkittava tarkemmin tulevan YMP:n kehyksessä lisäämättä byrokratiaa ja paikan päällä tehtäviä tarkastuksia;
115. kannattaa nykyaikaistamista ja rakenteen parantamista koskevien kohdennettujen toimenpiteiden käyttöönottoa toisessa pilarissa ensisijaisten tavoitteiden (esimerkiksi Digital Farming 4.0) toteuttamiseksi;
116. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään toimiin, joilla turvataan ja edistetään pienviljelijöiden ja syrjäytyneiden ryhmien mahdollisuuksia saada siemeniä ja maatalouden tuotantopanoksia ja helpotetaan siementen vaihtamista ja niiden julkista omistusta sekä kestäviä perinteisiä tekniikoita, jotka takaavat ihmisoikeuden kunnolliseen ruokaan ja ravitsemukseen;

117. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään enemmän huomiota yritysmahdollisuuksiin kylille tarjottavia ja kylien itsensä tarjoamia palveluja varten;
118. panee merkille, että jokainen tila on erilainen, minkä vuoksi tarvitaan yksilöllisiä ratkaisuja;

Vahva asema viljelijöille maailmanlaajuisessa elintarvikejärjestelmässä

119. kehottaa komissiota säilyttämään ensimmäiseen pilariin kuuluvan yhteisen markkinajärjestelyn nykyiset puitteet, mukaan luettuina erityiset toimintapoliittiset välineet ja markkinointivaatimukset, ja parantamaan EU:n kouluhedelmä- ja vihannesohjelmia sekä koulumaitojärjestelmää; painottaa nykyisten tiettyjen tuotteiden tuotannon hallintajärjestelmien merkitystä ja katsoo, että on säilytettävä tuottajamaita koskevat pakolliset yksittäiset alakohtaiset ohjelmat (viini, hedelmät ja vihannekset, oliiviöljy ja mehiläishoito), joiden keskeisenä tavoitteena on vahvistaa kunkin alan kestävyyttä ja kilpailukykyä ja säilyttää tasapuoliset toimintaedellytykset sekä samalla mahdollistaa kaikille viljelijöille niiden käyttömahdollisuus;
120. katsoo, että myönteiset ja markkinasuuntautuneet kokemukset yhteisen markkinajärjestelyn hedelmä- ja vihannesalan toimintaohjelmista, jotka tuottajajärjestöt ovat toteuttaneet ja jotka on rahoitettu niiden kaupan pidetyn tuotannon arvon perusteella, ovat osoittaneet ohjelmien tehokkuuden kohdealojen kilpailukyvyn ja rakenteen tehostamisessa sekä niiden kestävyuden parantamisessa; kehottaa siksi komissiota harkitsemaan vastaavien toimintaohjelmien ottamista käyttöön muilla aloilla; katsoo, että tästä voisi olla hyötyä erityisesti tuottajajärjestöille, jotka edustavat EU:n vuoristoalueiden ja syrjäisten alueiden maidontuottajia, jotka jalostavat ja saattavat markkinoille korkealaatuisia tuotteita ja ylläpitävät maidontuotantoa näillä vaikeasti viljeltävillä alueilla;
121. palauttaa mieliin, että epätasainen markkinavoima on erityinen haittatekijä kustannukset kattavalle tuotannolle maitoalalla;
122. kiinnittää huomiota mahdollisuuteen ottaa käyttöön vapaaehtoinen maidontuotannon vähentämisohjelma yhteisen markkinajärjestelyn alaisuudessa;
123. kehottaa ottamaan oliiviöljyalalla käyttöön uuden omatoimisesti käytettävän hallinnointivälineen, joka mahdollistaisi oliiviöljyn varastoinnin sellaisina vuosina, kun siitä on liikatuotantoa, ja vapauttamaan sen markkinoille, kun tuotanto on kysyntää pienempi;
124. korostaa, että tulevassa YMP:ssä viljelijöitä on tuettava ehdottomasti entistä tehokkaammin, reilummin ja nopeammin, jotta he selviytyvät ilmastosta, epäsuotuisista sääoloista sekä hygienia- ja markkinariskeistä johtuvista hintojen ja tulojen vaihteluista, luomalla täydentäviä kannustimia ja markkinaedellytyksiä riskienhallinta- ja vakauttamisvälineiden (vakuutukset, tulojen vakauttamisvälineet, yksilölliset tarjontamekanismit ja keskinäiset rahastot) kehittämisen ja vapaaehtoisen käytön kannustamiseksi ja varmistamalla samalla, että kaikki viljelijät voivat käyttää niitä ja että ne ovat yhteensopivia nykyisten kansallisten järjestelmien kanssa;
125. kehottaa osoittamaan parempaa tukea palkokasvien tuotannon lisäämiseen EU:ssa ja

erityistukia lampaiden ja vuohien laajaperäiselle kasvatukselle, ottaen huomioon näiden alojen myönteiset ympäristövaikutukset ja tarve vähentää EU:n riippuvuutta rehuproteiinien tuonnista;

126. painottaa, että tulevaisuuteen suuntautuva YMP olisi suunniteltava niin, että sillä voidaan käsitellä entistä paremmin merkittäviä terveyteen liittyviä kysymyksiä, kuten mikrobilääkeresistenssiä, ilmanlaatua ja terveellisempää ravintoa;
127. korostaa, että mikrobilääkeresistenssi aiheuttaa haasteita eläinten ja ihmisten terveydelle; katsoo, että uudella oikeudellisella kehyksellä olisi edistettävä aktiivisesti eläinten terveyden ja hyvinvoinnin parantamista keinona torjua antibioottiresistenssiä ja että siten kansanterveyttä ja koko maatalousalaa voidaan suojella tehokkaammin;
128. kiinnittää huomiota siihen, että markkinariskejä voidaan hallita myös mahdollistamalla EU:n maataloustuotteille ja elintarvikkeille parempi pääsy vientimarkkinoille;
129. korostaa, että on tärkeää vahvistaa alkutuottajien asemaa elintarvikeketjussa erityisesti siten, että lisäarvo jaetaan reilusti tuottajien, jalostajien ja vähittäismyyjien välillä, tarjotaan tarvittavia taloudellisia resursseja ja kannustimia vertikaalisten ja horisontaalisten taloudellisten järjestöjen, kuten tuottajajärjestöjen, osuuskunnat mukaan luettuina, niiden liittojen ja toimialakohtaisten järjestöjen, perustamisen ja kehittämisen tukemiseksi, laaditaan yhdenmukaistetut vähimmäisvaatimukset hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen ja epäreilujen kaupan käytäntöjen torjumiseksi elintarvikeketjussa, vahvistetaan markkinoiden avoimuutta ja käytetään kriisien ehkäisemiseen tarkoitettuja välineitä;
130. painottaa, että SEUT:n 39 artiklan tavoitteiden ja SEUT:n 42 artiklassa vahvistetun poikkeuksen mukaisesti koontiasetus on selkeyttänyt yhteistä markkinajärjestelyä koskevien säännösten ja EU:n kilpailusääntöjen oikeudellista suhdetta ja antanut viljelijöille uusia kollektiivisiä mahdollisuuksia parantaa neuvotteluvoimaansa elintarvikeketjussa; katsoo, että nämä säännökset ovat keskeisiä tulevan YMP:n kannalta ja niitä olisi parannettava entisestään;
131. katsoo, että EU:n eri markkinoiden seurantakeskusten (maito, liha, sokeri ja viljelykasvit) toiminnasta saatujen kokemusten perusteella näitä välineitä olisi laajennettava aloille, joita ne eivät vielä kata, ja niitä olisi kehitettävä edelleen, jotta voidaan tarjota luotettavaa tietoa ja ennusteita markkinatoimijoille ja antaa siten varhaisia varoituksia ja mahdollistaa nopeat ja ennalta ehkäisevät toimet markkinahäiriöiden ilmaantuessa kriisien ehkäisemiseksi;
132. kehottaa tehostamaan paikallisten markkinoiden ja elintarvikkeiden lyhyiden toimitusketjujen tukemista ja edistämään niitä; painottaa tarvetta kehittää lyhyisiin toimitusketjuihin liittyviä paikallisia palveluja;
133. kehottaa komissiota selkeyttämään entisestään ja päivittämään tarvittaessa tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevia sääntöjä, etenkin kilpailupolitiikan osalta, ja ottamaan huomioon toimialakohtaisten organisaatioiden toimet ja sopimukset, jotta voidaan vastata yhteiskunnallisiin vaatimuksiin;
134. painottaa, että YMP:n vanhoilla markkinoiden hallintavälineillä eli julkisilla

interventioilla ja yksityisellä varastoinnilla on rajallinen ja riittämätön vaikutus globaaleissa talouksissa ja että riskinhallintavälineet eivät aina ole riittäviä hintojen merkittävien vaihtelujen ja vakavien markkinahäiriöiden korjaamiseen;

135. painottaa, että yhteisellä markkinajärjestelyllä on siksi oltava merkittävä rooli myös YMP:n tulevassa rakenteessa ja sitä olisi käytettävä turvaverkkona maatalousmarkkinoiden vakauttamiseksi nopeasti ja kriisien ennakoimiseksi; korostaa koontiasetuksen merkitystä, sillä se mahdollistaa viimeisimmistä markkinakriiseistä erityisesti maitoalalta saatua kokemusta hyödyntäen innovatiivisten markkina- ja kriisinhallintavälineiden, kuten vapaaehtoisten alakohtaisten sopimusten, täydentävän käytön ja edistää sitä, jotta voidaan hallita ja tarvittaessa vähentää tarjontaa määrällisesti tuottajien, tuottajajärjestöjen ja tuottajajärjestöjen liittojen sekä toimialakohtaisten järjestöjen ja jalostajien kesken (esimerkiksi EU:n maidontuotannon vähentämisjärjestelmä);
136. suhtautuu myönteisesti työhön, jota on tehty EU:n kestävän valkuaisstrategian hyväksi;
137. panee merkille tarpeen luoda paikalliset ja alueelliset markkinat palkokasveille koko EU:n alueella, parantaa ympäristönsuojelun tasoa viljelemällä niitä viljelykierrossa samalla, kun vähennetään riippuvuutta tuontirehusta ja -lannoitteista ja torjunta-aineiden käytöstä, ja lisätä elinkelpoisuutta ja taloudellisia kannustimia entistä kestävämpiin viljelykäytäntöihin siirtymiseksi;
138. toteaa, että juustoja ja kinkkua, joilla on suojattu alkuperämerkintä tai suojattu maantieteellinen merkintä, tai viiniä koskevat tarjonnan sääntelyä koskevat toimet ovat osoittautuneet tehokkaiksi kohdennettujen tuotteiden kestävyuden, kilpailukyvyn ja laadun parantamisessa, ja katsoo näin ollen, että ne olisi säilytettävä ja tarvittaessa laajennettava koskemaan kaikkia laatumerkittyjä tuotteita YMP:n tavoitteiden mukaisesti;
139. kehottaa tarkistamaan perusteellisesti nykyistä kriisivarausjärjestelmää, jotta voidaan luoda maatalouden kriisejä varten toimiva ja riippumaton EU:n rahasto, johon ei sovelleta talousarvion vuotuisuusperiaatetta, jotta voidaan sallia määrärahasiirrot varainhoitovuodelta toiselle erityisesti silloin, kun markkinahinnat ovat riittävän korkealla, ja pitää samalla kriisivaraus samalla tasolla koko monivuotisen rahoituskehityksen ajan ja mahdollistaa tällä tavoin markkinoiden ja riskien hallintavälineiden käyttöä täydentävät entistä nopeammat, yhdenmukaisemmat ja tehokkaammat ehkäisytoimet ja vastatoimet vakavissa kriisitilanteissa, mukaan luettuina eläinten terveysongelmista, kasvitaudeista ja elintarvikkeiden turvallisuudesta johtuvat kriisit, joista aiheutuu taloudellisia seurauksia viljelijöille, ja maatalouteen vaikuttavista ulkoisista häiriöistä aiheutuvat kriisit;
140. katsoo, että vaikka kauppasopimukset ovat hyödyllisiä joillekin EU:n maatalouden aloille ja tarpeellisia EU:n aseman vahvistamiseksi maailmanlaajuisilla maatalousmarkkinoilla ja ne hyödyttävät EU:n taloutta yleensä, niistä aiheutuu erityisesti pienille ja keskisuurille tiloille ja herkille aloille myös useita haasteita, esimerkkinä EU:n hygienia-, kasvinterveys-, ympäristö- ja sosiaalinen sekä eläinten hyvinvointia koskevien normien noudattaminen, jotka on otettava huomioon, mikä edellyttää yhdenmukaisuutta kauppapolitiikan ja tiettyjen YMP:n tavoitteiden välillä mutta minkä myötä ei pidä heikentää EU:n tiukkoja normeja tai vaarantaa sen

maaseutualueita;

141. painottaa, että erilaisten normien soveltaminen lisääisi riskiä, että EU:n kotimainen tuotanto viedään ulkomaille, mikä tapahtuisi maaseudun kehityksen, ympäristön ja joissakin tapauksissa elintarvikkeiden laadun kustannuksella;
142. korostaa, että tehostettujen turvamekanismien tarve olisi myös otettava huomioon keskusteluissa, joita käydään tulevista kauppasopimuksista (esimerkiksi Mercosur, Uusi-Seelanti, Australia) ja niiden vaikutuksista Euroopan maatalouteen;
143. korostaa, että on edelleen pyrittävä lisäämään eurooppalaisten maataloustuotteiden pääsyä markkinoille mutta lisäksi EU:n maatalouden suojelemiseksi tarvitaan riittäviä toimenpiteitä, joissa otetaan huomioon alakohtaiset huolenaiheet, kuten turvamekanismeja, herkempien alojen jättämistä neuvottelujen ulkopuolelle ja vastavuoroisuusperiaatteen soveltamista tuotanto-olosuhteisiin, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset EU:n viljelijöille ja heidän ulkomaisille kilpailijoilleen; toteaa painokkaasti, että eurooppalaista tuotantoa ei saa vaarantaa huonommilla ja heikkolaatuisilla tuontituotteilla;
144. kehottaa komissiota tarkastelemaan maataloutta strategisena toimintana ja lähestymään vapaakauppasopimuksia siten, ettei maataloutta enää pidetä kaupankäynnissä mukana olevien muiden alojen mukauttamisvälineenä ja että keskeisiä aloja, kuten raakamaidon tuotantoa, suojellaan;
145. katsoo, että kansainvälisen kaupan ja WTO:n vaatimuksilla on ollut huomattavan suuri vaikutus 1990-luvulta alkaen toteutettuihin YMP:n uudistuksiin; katsoo, että näillä uudistuksilla on lisätty eurooppalaisten maataloustuotteiden ja Euroopan maatalouselintarvikealan kilpailukykyä mutta myös heikennetty suurta osaa maatalousalasta altistamalla se maailmanmarkkinoiden epävakaudelle; on sitä mieltä, että nyt on tullut aika, kuten komission tiedonannossa ruoan ja maanviljelyn tulevaisuudesta ehdotetaan, keskittyä muihin YMP:n tavoitteisiin, muun muassa viljelijöiden elintason sekä terveyttä, työllisyyttä, ympäristöä ja ilmastoa koskeviin kysymyksiin;
146. korostaa, että EU:n kauppapolitiikan on oltava johdonmukainen muiden EU:n politiikanalojen, kuten kehitys- ja ympäristöpolitiikan, kanssa ja sen avulla on tuettava kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista ja että sillä voidaan edistää YMP:n tavoitteiden saavuttamista, erityisesti varmistamalla maatalousväestön kohtuullinen elintaso ja kohtuulliset kuluttajahinnat; korostaa, että EU:n maatalouselintarvikealan olisi hyödynnettävä viennin kasvumahdollisuudet, sillä on arvioitu, että maatalouselintarvikkeiden maailmanlaajuisen kysynnän kasvusta ensi vuosikymmenellä 90 prosenttia tapahtuu Euroopan ulkopuolella; korostaa, että YMP:n on vastattava eurooppalaisen yhteiskunnan elintarvikkeisiin, ympäristöön ja ilmastoon liittyviin tarpeisiin ennen kuin keskitytään maataloustuotteiden tuottamiseen kansainvälisillä markkinoilla myytäväksi; painottaa, että kehitysmaiksi luokitelluilla mailla olisi oltava tarpeeksi mahdollisuuksia vahvan maatalouselintarvikealan luomiseen ja ylläpitämiseen itsenäisesti;
147. muistuttaa uudesta kehityspolitiikkaa koskevasta eurooppalaisesta konsensuksesta, jossa unioni ja sen jäsenvaltiot vahvistavat sitoutumisensa SEUT:n 208 artiklassa

tarkoitettuun kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden periaatteeseen ja toteavat sen ehdottoman tärkeyden, mikä merkitsee, että kaikki kehitysyhteistyön tavoitteet otetaan huomioon kaikissa sellaisissa EU:n politiikoissa, myös maatalouspolitiikassa ja rahoituksessa, joilla on todennäköisesti kielteisiä vaikutuksia kehitysmaihin; katsoo tässä yhteydessä, että YMP:n uudistuksessa tulisi kunnioittaa kehitysmaiden oikeutta muotoilla omat maatalous- ja elintarvikepolitiikkansa heikentämättä niiden, erityisesti vähiten kehittyneiden maiden, elintarvikkeiden tuotantokapasiteettia ja elintarviketurvaa pitkällä aikavälillä;

148. muistuttaa unionin ja sen jäsenvaltioiden sitoutumisesta kestäväen kehityksen tavoitteisiin ja painottaa, että YMP:n on oltava johdonmukainen kestäväen kehityksen tavoitteiden kanssa, erityisesti tavoitteiden 2 (nälän poistaminen), 5 (sukupuolten välinen tasa-arvo), 12 (kulutus- ja tuotantotapojen kestävyys), 13 (ilmastotoimet) ja 15 (maaekosysteemien suojeleminen), ja että tulevassa YMP:ssä on noudatettava näitä tavoitteita;
149. kehottaa talousarvion tehokkuuden periaatteen mukaisesti johdonmukaisuuteen ja parempaan synergiaan yhteisen maatalouspolitiikan ja kaikkien muiden unionin politiikkojen ja kansainvälisten sitoumusten välillä, erityisesti energian, vesihuollon, maankäytön, biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien sekä syrjäisten alueiden ja vuoristoalueiden kehittämisen aloilla;
150. kehottaa komissiota tekemään maatalousalan säännöksiä koskevan järjestelmällisen vaikutusarvioinnin kaikissa kauppasopimuksissa ja tarjoamaan erityisstrategioita, jotta varmistetaan, että mikään maatalouden ala ei kärsi kolmannen maan kanssa tehdyn kauppasopimuksen vuoksi;
151. on vakuuttunut siitä, että valmistus- ja tuotantomenetelmät ovat olennainen osa sosiaali-, talous- ja ympäristönormeja globaalissa maataloustuotteiden kaupassa, ja kannustaa komissiota vaatimaan, että WTO hyväksyy ne sellaisiksi;
152. painottaa, että Pariisin ilmastopimuksen päämäärien ja kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamisen on oltava aina yksi maataloustuotteita koskevan kauppapolitiikan ohjaavista periaatteista; panee merkille, että komissio mainitsee globalisaation hallintaa koskevassa pohdinta-asiakirjassaan hyvällä syyllä oikeudenmukaisemman kaupankäynnin sekä kestävien ja paikallisten tuotteiden tarpeen globalisaation muuttuvana suuntauksena; korostaa, että EU:n kauppapolitiikalla voidaan edistää laajalti kestäväen kehityksen tavoitteiden ja Pariisin sopimuksen ilmastotavoitteiden saavuttamista;
153. palauttaa mieliin, että EU on omalta puoleltaan poistanut vientitukia ja että nykyisessä EU:n talousarviossa ei ole enää budjettikohtaa vientituille; kehottaa EU:n kauppakumppaneita sitoutumaan tässä yhteydessä kauppaa vääristävän kotimaisen tuen vähentämiseen; kehottaa niitä WTO:n jäseniä, jotka edelleenkin myöntävät vientitukia, noudattamaan Nairobissa 19. joulukuuta 2015 pidetyssä ministerikokouksessa tehtyä päätöstä vientikilpailusta;
154. kehottaa komissiota pysymään valppaana ja tehostamaan EU:n puolustustoimia, jotta kolmansissa maissa poistetaan markkinoille pääsyn nykyiset ja tulevat esteet, joita on yhä enemmän, ja kunnioittamaan samalla ympäristöä ja ihmisoikeuksia sekä oikeutta

ravintoon; painottaa, että enin osa esteistä vaikuttaa maataloustuotteisiin (komission markkinoille pääsyä koskevan tietokannan mukaan 27 prosenttia), ja ne liittyvät ensisijaisesti terveys- ja kasvinsuojelualan markkinoille pääsyä koskeviin toimiin;

155. kehottaa komissiota ennakoimaan ja ottamaan huomioon brexitin vaikutukset tarjoustenvaihdon valmistelussa ja kiintiöiden laskennassa;
156. kehottaa komissiota tekemään selkeitä ja avoimia aloitteita, joilla tehostetaan entisestään EU:n tuotanto-, turvallisuus- ja ympäristönormien sekä eläinten hyvinvointia koskevien normien ja lyhyiden toimitusketjujen edistämistä ja tuetaan laadukkaiden elintarvikkeiden tuotantojärjestelmiä, jotka voitaisiin toteuttaa esimerkiksi eurooppalaisen alkuperän merkintäjärjestelmien sekä sisämarkkinoilla ja kolmansien maiden markkinoilla toteutettavien markkinointi- ja myynninedistämistoimien avulla niillä aloilla, joille on YMP:ssä erityisiä toimintapoliittisia välineitä; toteaa painokkaasti, että on vähennettävä byrokratiaa ja tarpeettomia ehtoja, jotta myös pienemmät tuottajat voivat osallistua näihin järjestelmiin; on tyytyväinen myynninedistämishjelmia varten käytettävissä olevien määrärahojen vakaaseen kasvuun ja kehottaa komissiota säilyttämään näiden määrärahojen kasvutahdin tuottajien kasvavan mielenkiinnon vuoksi;
157. korostaa paikallisten ja alueellisten lyhyiden toimitusketjujen merkitystä, sillä ne ovat ympäristön kannalta kestävämpiä, koska pienemmän kuljetustarpeen vuoksi niissä syntyy vähemmän päästöjä, minkä vuoksi tuotteet ovat tuoreempia ja niiden jäljitettävyyden on parempi;
158. muistuttaa, kuinka tärkeää on parantaa paikallisten viljelijöiden mahdollisuuksia päästä arvoketjussa ylöspäin tarjoamalla heille luonnonmukaisia ja lisäarvoa tuovia tuotteita koskevaa apua ja tukea sekä uutta tietoa ja teknologiaa, sillä kestävyys saavuttaminen edellyttää suoria toimia luonnonvarojen säilyttämiseksi, suojelemiseksi ja parantamiseksi;
159. palauttaa mieliin, että paikallinen tuotanto tukee paikallista ruokakulttuuria ja taloutta;
160. korostaa, että maanviljelyn tulevaisuuden painopisteenä olisi oltava laadukkaiden elintarvikkeiden tuotanto, jossa EU:lla on kilpailuetu; korostaa, että unionin standardit on säilytettävä ja niitä on vahvistettava mahdollisuuksien mukaan; kehottaa toimenpiteisiin, joilla elintarvikealan pitkän aikavälin tuottavuutta ja kilpailukykyä voidaan parantaa, ja ottamaan käyttöön uusia teknologioita ja käyttämään resursseja entistä tehokkaammin ja vahvistamaan siten unionin asemaa edelläkävijänä maailmassa;
161. katsoo, että on mahdotonta hyväksyä sitä, että unionin sisämarkkinoilla samalla merkillä ja samanlaisessa pakkauksessa mainostettavien ja jaeltavien elintarvikkeiden laadussa on eroja; suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio kannustaa puuttumaan elintarvikkeiden laatueroihin sisämarkkinoilla ja työstää yhteistä testausmenettelyä;
162. pitää myönteisenä EU:n maatalouden etujen edistämisessä viimeaikaisissa kahdenvälisissä kauppaneuvotteluissa saavutettua menestystä varsinkin EU:n korkealaatuisten maatalouselintarviketuotteiden markkinoille pääsyssä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisessa kolmansissa maissa; uskoo, että tätä suuntausta pystytään pitämään yllä ja vieläpä tukemaan;

Avoim päätöksentekoprosessi vuosia 2021–2028 koskevan vakaasti perustellun YMP-ehdotuksen takeena

163. korostaa, että parlamentin ja neuvoston olisi määritettävä yhteispäätösmenettelyllä yhteiset yleistavoitteet, perusvaatimukset, toimenpiteet ja rahoitusosuudet ja sopiva liikkumavara, jota tarvitaan, jotta jäsenvaltiot ja niiden alueet pystyvät huolehtimaan erityispiirteistään ja tarpeistaan sisämarkkinoiden vaatimusten mukaisesti ja vältetään kansallisista valinnoista johtuvat kilpailun vääristymät;
164. pitää valitettavana, että koko YMP:n vuoden 2020 jälkeinen ohjelmasuunnitteluprosessi – kuuleminen, tiedottaminen, vaikutustenarviointi ja lainsäädäntöehdotukset – alkaa taas merkittävästi myöhässä, koska kahdeksannen vaalikauden loppu on lähestymässä, minkä vaarana on se, että tulevasta YMP:stä käytävä keskustelu jää vaalikeskustelujen varjoon ja vaarantaa mahdollisuuden saavuttaa lopullinen sopimus ennen Euroopan parlamentin vaaleja;
165. pyytää komissiota laatimaan siirtymäsäädöksen, jonka avulla viljelijät voivat edelleen hyötyä maaseudun kehittämisohjelman toimenpiteistä ja erityisesti ympäristöä ja investointeja koskevista toimenpiteistä myös siinä tapauksessa, että uuden YMP:n hyväksyminen viivästyy;
166. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan uutta uudistusta täytäntöön pannaan, että viljelijöille tarkoitetut maksut eivät viivästy ja ottamaan siitä vastuun sekä maksamaan viljelijöille asianmukaista korvausta, jos viivästyksiä ilmenee;
167. korostaa kuitenkin, että asioissa on edettävä mahdollisimman pitkälle ennen tämän kauden päättymistä ja että tätä asiaa on painotettava Euroopan parlamentin vaalien kampanjan aikana;
168. toteaa, että on tärkeää ottaa mukaan YMP:tä koskevaan päätöksentekoprosessiin instituutiot ja asiantuntijat, jotka vastaavat biologiseen monimuotoisuuteen, ilmastonmuutokseen ja ilman, maaperän ja veden pilaantumiseen vaikuttavista terveys- ja ympäristöalan toimintapolitiikoista;
169. kehottaa komissiota ehdottamaan ennen merkittävien muutosten tekemistä YMP:n malliin ja/tai täytäntöönpanoon riittävän pitkää siirtymäaikaa, jotta varmistetaan pehmeä lasku ja annetaan jäsenvaltioille aikaa panna uusi politiikka täytäntöön asianmukaisesti ja hallitusti, jotta vältetään kaikki viivästykset viljelijöiden vuotuisissa maksuissa ja maaseudun kehittämisohjelmien täytäntöönpanossa;
170. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita lisäämään vuoropuhelua kehitysmaiden kanssa ja tarjoamaan asiantuntemustaan ja taloudellista tukeaan pienviljelmiin ja perhetiloihin perustuvan kestävä maatalouden edistämiseksi kohdistuen tämän erityisesti nuoriin ja naisiin, mitä koskeva sitoumus esitettiin Afrikan unionin ja Euroopan unionin vuoden 2017 huippukokouksessa annetussa yhteisessä julistuksessa ”Investing in Youth for Accelerated Inclusive Growth and Sustainable Development”; muistuttaa naisten roolista maaseutualueilla yrittäjinä ja kestävä kehityksen edistäjinä; painottaa, että on lisättävä heidän potentiaaliaan kestävässä maataloudessa ja tuettava heidän sinnikkyyttään maaseutualueilla;

171. muistuttaa, että nälkä ja aliravitsemus kehitysmaissa liittyvät suurelta osin ostovoiman puutteeseen ja/tai siihen, että maaseudun köyhät eivät ole omavaraisia; kehottaa tämän vuoksi EU:ta auttamaan aktiivisesti kehitysmaita poistamaan niiden oman maataloustuotantonsa esteet (esimerkiksi heikko infrastruktuuri ja logistiikka);
172. huomauttaa, että yli puolet vähiten kehittyneiden maiden väestöstä asuu yhä maaseudulla vuonna 2050 ja että kehittämällä kestäväää maataloutta kehitysmaissa autetaan vapauttamaan maaseutuyhteisöjen potentiaali, tuetaan väestön jäämistä maaseudulle sekä vähennetään alityöllisyyttä, köyhyyttä ja puutteellista ruokaturvaa, mikä puolestaan auttaa torjumaan pakkomuuton perimmäisiä syitä;
173. toteaa, että esimerkiksi Euroopan GNSS-viraston hallinnoimissa EU:n avaruus- ja satelliittiohjelmassa (Galileo, EGNOS ja Copernicus) kehitetyllä avaruusteknologialla voi olla ratkaiseva asema YK:n kestävään kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa, koska ne tarjoavat kohtuuhintaisia ratkaisuja kohti täsmäviljelyä ja näin myös jätteen vähentämistä, ajan säästämistä, uupumuksen vähentämistä ja laitteiden käytön optimointia;
174. kehottaa komissiota kartoittamaan avaruustieteen teknologiaa ja sovelluksia sekä tehokasta kehitysyhteistyötä koskevaa maailmanlaajuisia kumppanuutta mekanismeina, joilla voidaan auttaa seuraamaan satoa, karjaa, metsätaloutta, kalataloutta ja vesiviljelyä sekä tukemaan viljelijöitä, kalastajia, metsänhoitajia ja päätöksentekijöitä, kun he pyrkivät hyödyntämään erilaisia menetelmiä kestävä elintarviketuotannon saavuttamiseksi ja siihen liittyviin haasteisiin vastaamiseksi;
175. kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot turvaavat toimintasuunnitelmissaan naisten ja miesten tasa-arvon maaseutualueilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan naisten yhtäläistä edustusta alan kanssa vuoropuhelua käyvässä instituutioissa ja myös alan ammattijärjestöjen, osuuskuntien ja liittojen päätöksentekokoelimityksissä; katsoo, että uudessa EU:n lainsäädännössä olisi parannettava huomattavasti maaseutualueiden naisia koskevia aihekohtaisia alaohjelmia;
176. painottaa, että komission olisi myös jatkossa varmistettava eläinten hyvinvointia koskevan EU:n lainsäädännön tinkimätön täytäntöönpano kaikkina aikoina yhtäläisesti kaikissa jäsenvaltioissa ja varmistettava myös asianmukainen valvonta ja seuraamukset; kehottaa komissiota seuraamaan eläinten terveyttä ja hyvinvointia, myös eläinkuljetuksia, ja raportoimaan niistä; muistuttaa, että EU:hun tulevien tuotteiden on täytettävä eläinten hyvinvointia koskevat EU:n normit sekä ympäristö- ja sosiaalinenormit; kehottaa ottamaan käyttöön taloudellisia kannustimia, joita sovelletaan sellaisten eläinten hyvinvointia koskevien toimien vapaaehtoiseen toteuttamiseen, joissa ylitetään vähimmäistason sääntelynormit;
177. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön ja soveltamaan asiaankuuluvaa EU:n lainsäädäntöä, etenkin 22. joulukuuta 2004 annettua neuvoston direktiiviä 1/2005/EY eläinten suojelusta kuljetuksen aikana; pitää tässä tapauksessa tarpeellisena noudattaa EU:n tuomioistuimen antamaa tuomiota, jossa todettiin, ettei eläinten hyvinvoinnin suojele päätty EU:n ulkorajoilla ja että eläimiä Euroopan unionista vievien on sen vuoksi noudatettava eläinten hyvinvointia koskevia EU:n sääntöjä, myös EU:n ulkopuolella;
178. korostaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota viljelijöihin, joille aiheutuu

ylimääräisiä kustannuksia erittäin arvokkaisiin luonnonalueisiin, kuten vuoristoalueisiin, saariin, syrjäisimpiin alueisiin ja muihin epäsuotuisassa asemassa oleviin alueisiin, liittyvistä erityisistä rajoituksista; katsoo, että näiden alueiden erityisten rajoitusten vuoksi YMP:stä osoitettava rahoitus on elintärkeää näille alueille, ja rahoituksen mahdollinen vähentäminen vaikuttaisi erittäin haitallisesti moniin maataloustuotteisiin; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään ja ottamaan käyttöön laatujärjestelmiä, jotta annetaan asiasta kiinnostuneille viljelijöille mahdollisuus ottaa ne nopeasti käyttöön;

179. katsoo, että Posei-ohjelman määrärahat olisi pidettävä riittävällä tasolla, jotta voidaan vastata maatalouden haasteisiin syrjäisimmillä alueilla, ja muistuttaa vaatineensa tätä useaan kertaan; suhtautuu myönteisesti tuoreimman Posei-ohjelman täytäntöönpanoa koskevan komission kertomuksen tuloksiin ja katsoo, että syrjäisimpiä alueita ja Egeanmeren pienempiä saaria koskevat ohjelmat olisi pidettävä erillään yleisestä EU:n suorien tukien järjestelmästä, jotta varmistetaan tasapainoinen alueellinen kehitys ehkäisemällä tuotantotoiminnasta luopumisen riskiä syrjäisyyden, saariaseman, pienen koon, vaikean pinnanmuodostuksen tai ilmaston aiheuttamien haasteiden takia tai siksi, että talous on riippuvainen muutamista tuotteista;
180. kehottaa komissiota sisällyttämään Euroopan maitomarkkinoiden seurantakeskukseen erillisen osaston, joka tutkii hintoja syrjäisimmillä alueilla, jotta alan kriiseihin kyetään reagoimaan ripeästi; katsoo, että ”kriisin” määritelmä ja komission myöhemmät toimet olisi mukautettava syrjäisimpiin alueisiin siten, että otetaan huomioon markkinoiden koko, riippuvuus vain muutamasta tuotantoalasta ja huonommat valmiudet monipuolistaa toimintaa;
181. kehottaa integroimaan kiertotalouden nykyistä paremmin, jotta varmistetaan, että raaka-aineita ja sivutuotteita käytetään mahdollisimman hyvin ja tehokkaasti kehittyvässä biotaloudessa ja että samalla noudatetaan biomassan, maan ja muiden ekosysteemipalvelujen saatavuuden rajoituksia; katsoo, että biopohjaisen teollisuuden kehittäminen maaseutualueilla voisi synnyttää uusia liiketoimintamalleja, jotka voisivat auttaa viljelijöitä ja metsänomistajia löytämään tuotteilleen uusia markkinoita ja luomaan uusia työpaikkoja; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita antamaan maa- ja metsätalosalalle tarvittavaa tukea, jotta se voi edistää entistä paremmin biotalouden kehittämistä EU:ssa; korostaa tarvetta edistää peltometsätaloutta, joka voi tarjota monikäyttöisiä, virkistyskäyttöön sopivia ja tuottavia ekosysteemejä ja mikroilmastoja, ja korjata puutteita, jotka voisivat haitata sen kehittämistä;
182. katsoo, että maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimien tuen, jota täydennetään jäsenvaltiotason ympäristöohjelmilla, olisi katettava ne kustannukset, joita viljelijöille aiheutuu uusiin kestäviin käytäntöihin siirtymisestä, esimerkiksi edistämällä ja tukemalla peltometsätaloutta ja muita biologista monimuotoisuutta sekä eläin- ja kasvilajien monimuotoisuutta tukevia metsänhoitotoimenpiteitä, ja muuttuviin ilmasto-olosuhteisiin mukautumisesta;
183. kehottaa komissiota varmistamaan innovoinnin, tutkimuksen ja nykyaikaistamisen peltometsätalouden ja metsätalouden alalla tukemalla vahvaa ja räätälöityä neuvontajärjestelmää, kohdistettua koulutusta ja räätälöityjä ratkaisuja, joilla edistetään innovointia sekä osaamisen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä, ja

keskittymään yleisesti asiaankuuluviin uusiin teknologioihin ja digitalisaatioon; korostaa samaan aikaan metsänomistajayhdistysten ratkaisevaa roolia tiedon ja innovaatioiden siirtämisessä, pienimuotoisten metsänomistajien koulutuksessa ja jatkokoulutuksessa sekä aktiivisen monitoiminnallisen metsänhoidon toteuttamisessa;

184. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Komissio hyväksyi 29. marraskuuta 2017 yhteisen maatalouspolitiikan nykyaikaistamista ja yksinkertaistamista koskevan tiedonantonsa *Ruuan ja maanviljelyn tulevaisuus* (COM(2017)0713).

Puheenjohtaja Juncker oli ilmoittanut tästä tiedonannosta jo vuonna 2016, se sisältyi vuoden 2017 komission työohjelmaan, ja alun perin se oli tarkoitus antaa keväällä 2017. 26-sivuisella tekstillä käynnistetään monivaiheinen prosessi, jonka puitteissa EU-27:n toimielinten on lopulta päästävä yksimielisyyteen lainsäädännöstä, jossa määritellään vuoden 2020 jälkeinen yhteinen maatalouspolitiikka. Tiedonannon tarkoituksena on näin ollen luoda sekä perusta että puitteet toimielinten ja yksittäisten kansalaisten sekä julkisten ja yksityisten sidosryhmien väliselle keskustelulle 27 jäsenvaltion EU:ssa.

Sen jälkeen tehdään lainsäädäntöehdotuksia seuraavaa ohjelmakautta 2020–2027 koskevaksi oikeusperustaksi, ja niihin liitetään vaikutustenarviointi, joka muodostaa asiaa koskevan näyttöpohjan. Ehdotukset julkaistaan toukokuuksi 2018 suunnitellun monivuotisen rahoituskehysten hyväksymisen jälkeen.

Tiedonannon *alkuperäisenä tarkoituksena* on

- tuoda esiin tärkeimmät EU:n maatalouden haasteet (ruokaa ei nimenomaisesti mainita)
- korostaa maatalousalan vaikutusta komission kymmeneen painopistealaan ja kestävän kehityksen tavoitteisiin synergiassa EU:n muiden toimintapolitiikkojen kanssa
- eritellä politiikan painopisteet tulevaa YMP:tä varten ja parantaa sen EU-lisäarvoa
- tutkia operatiivisia ehdotuksia, jotka koskevat yksinkertaisempaa YMP:tä, hallinnon parantamista, monimuotoisuuden entistä parempaa huomioon ottamista EU:n maataloudessa, toissijaisuuden lisäämistä, edunsaajien hallinnollisen rasitteen rajoittamista ja tuloksiin keskittymisen tehostamista.

Tiedonannossa asetetaan myös kolme *keskeistä tavoitetta* maataloudelle vastapainona perussopimukseen perustuvilla alkuperäisillä tavoitteilla:

1. älykkään ja kestävä maatalousalan edistäminen
2. ympäristönsuojelun ja ilmastotoimien tehostaminen
3. maaseutualueiden sosioekonomisen rakenteen vahvistaminen.

Vuoden *2020 jälkeisen YMP:n ohjelmasuunnitteluprosessin* ensimmäinen vaihe oli verkossa järjestetty kattava *julkinen kuuleminen*, joka sai verkossa kaikista EU:n jäsenvaltioista yli 320 000 vastausta, joista ylivoimaisesti suurimman osan olivat lähettäneet yksittäiset kansalaiset, ja yli 1 400 kannanottoa.

Toisessa vaiheessa laaditaan kattava *vaikutustenarviointi*, jonka tarkoituksena on ottaa opiksi vuosien 2013–2020 ohjelmakauden täytäntöönpanosta ja jolla pyritään erityisesti ”vihreämpään, yksinkertaisempaan ja oikeudenmukaisempaan” YMP:hen. Kun siis samalla otetaan huomioon parhaillaan käytävän keskustelun yleisluonteiset näkemykset, vaikutustenarvioinnissa kehitetään joukko toimintapoliittisia kehitysvaihtoehtoja, mukaan luettuna arviointi siitä, miten *toimintapoliittiset tavoitteet* voidaan parhaiten saavuttaa:

- Vaihtoehdossa 1 (perustaso) arvioidaan YMP:n vaikutusta sellaisena kuin se on nykyään, mukaan luettuna äskettäin hyväksytty koontiasetusta koskeva ehdotus.
- Vaihtoehdossa 2 arvioidaan ”ei YMP:tä” -skenaarion vaikutusta, jotta voidaan testata

- seurauksia, joita politiikkatoimien toteuttamatta jättämisellä on YMP:n taloudelliseen, ympäristöön liittyvään ja sosiaaliseen EU-lisäarvoon.
- Vaihtoehdossa 3 nähdään jäsenvaltiot/alueet ohjelmoimassa YMP-operaatioita havaittuihin tarpeisiin perustuvien EU:n painopisteiden vastaisesti. Painopiste siirtyy riskinhallintaan, rakenneuudistukseen tehtäviin investointeihin ja liiketoiminnan kehittämiseen maataloudessa ja maaseudun pk-yrityksissä, ilmasto- ja ympäristöpalveluihin sekä innovoinnin, tiedon sekä tieto- ja viestintätekniiikan saatavuuteen.
- Vaihtoehdossa 4 määritellään uudelleen EU:n, jäsenvaltioiden ja tilojen välinen tehtävien jako, jotta tehostetaan tuloihin liittyvää turvaverkkoa entistä parempien suoran tuen välisten synergioiden avulla, mukaan luettuna pinta-alatuki ja riskinhallinta, kohdennetaan paremmin ilmasto- ja ympäristötoimintaa ja yksinkertaistetaan ja nykyaikaistetaan suoritusperusteisten tulosten valvontatoimia.
- Vaihtoehdossa 5 kaavaillaan suoran tuen voimakasta uudelleenjakamista pienille ja ympäristöystävällisille tiloille ja edistetään lyhyitä ketjuja.

Tiedonannon ja vaikutustenarvioinnin ***näyttöpohja*** on seuraava:

- jäsenvaltioiden indikaattoreihin perustuva maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston oma arviointi- ja seurantakehys YMP:n tuloksellisuuden mittaamista varten
- kestävän kehityksen tavoitteiden seuranta varten hyväksytyt EU:n laajuiset tavoitteet ja indikaattorit (tiedonanto ”Kestävyttä edistävät EU:n toimet” COM(2016)0739)
- EU:n 27 jäsenvaltion vuotuiset täytäntöönpanokertomukset tarjoavat tietoa tavoitteiden saavuttamista koskevasta edistyksestä ja vastaavista määrärahoista
- maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston säännölliset arvioinnit YMP:n yleisistä vuotta 2013 koskevista tavoitteista ja panos vuoden 2017 loppupuolella järjestettyä EU:n maatalouden tulevaisuudennäkymiä käsittelevää konferenssia varten.

Laajemmasta asiayhteydestä katsottuna YMP:n uudistuksen keskeisin kysymys liittyy talousarvioon: YMP on edelleen suurin yksittäinen menoerä EU:n talousarviossa, ja sen osuus on noin 38 prosenttia kokonaismenoista. Seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä EU:n on vastattava merkittäviin haasteisiin, kuten maahanmuuttoon, turvallisuuteen ja kasvuun, samalla kun Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroaminen pienentää käytettävissä olevaa talousarviota ja jäsenvaltiot ovat silti hyvin haluttomia kasvattamaan talousarvion kokonaismäärää (yksi prosentti BKTL:stä).

Julkisten ja yksityisten sidosryhmien kannalta keskeiset tiedonannossa esille otetut asiat ovat sen vuoksi seuraavat:

- Kansallinen strategia – suunnittelu, hyväksyminen ja täytäntöönpano: Erityisesti hallintorakenne (oikeudelliset näkökohdat, kuten alueiden ja keskushallinnon välinen suhde, avoimuus ja kansalaisten osallistuminen), sisäinen johdonmukaisuus (yhdenmukaisuus maaseudun kehittämissuunnitelmien ja alakohtaisten suunnitelmien kanssa), ulkoinen johdonmukaisuus (esimerkiksi Euroopan rakenne- ja investointirahastot).
- Täytäntöönpanomalli – tuotoksiin suuntautuneet ja suoritusperusteiset rahoitusohjelmat: Valvonta ja tarkastus (EU:n ja kansallinen toimivalta), indikaattorit (käytettävyys ja määritelmä, laadunvalvonta, seuraamukset), hallintomallit (yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot), tasavertainen lähestymistapa kaikissa jäsenvaltioissa (tukikelpoisuus, pakollinen/vapaaehtoinen, valvonta).

- Ympäristö- ja ilmastotoiminta – ympäristöpalvelujen korvaamista koskeva yhdenmukainen lähestymistapa siten, että yhdistetään YMP:n nykyinen viherryttäminen, täydentävät ehdot ja hyvä maatalouskäytäntö sekä maaseudun kehittämistoimenpiteet julkishyödykkeiden korvaamiseksi, mukaan lukien ilmastotoimet sekä ihmisten, eläinten ja kasvien terveys ja hyvinvointi.
- Rahoitusosuus – EU:n tukiohjelmat: Rahoituksen vähentäminen/kohdentaminen, eriyttäminen jäsenvaltioiden välillä (ulkoinen lähentyminen), joka perustuu objektiivisiin kriteereihin (katso ESIR), alueiden/jäsenvaltioiden osarahoitus, jäsenvaltioiden alueiden sosioekonomiset olosuhteet huomioon ottavat etuudet (sisäinen lähentyminen).

Tulevaisuudennäkymien osalta on tärkeää muistaa, että YMP:n viimeisin ohjelmasuunnittelukaudella 2013–2020 kului kaksi vuotta komission alkuperäisten ehdotusten julkaisemisesta (kesäkuu 2011) osana monivuotista rahoituskehystä 2014–2020 koskevaa ehdotusta päästä poliittiseen sopimukseen (kesäkuu 2013) ja lainsäädännön lopulliseen hyväksymiseen (joulukuussa 2013), mikä edellytti siirtymätoimenpiteitä eri aloilla (vuoteen 2015 saakka). Tämä ei kuitenkaan osunut yhteen komission toimikauden eikä parlamentin vaalikauden päättymisen kanssa.

27.4.2018

KEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle

elintarvikkeiden ja maatalouden tulevaisuudesta
(2018/2037(INI))

Valmistelija: Maria Noichl

EHDOTUKSET

Kehitysvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa, että vuonna 2017 äkillisesti pahentunut puutteellinen ruokaturva vaikutti 124 miljoonaan henkilöön 51 valtiossa, ja toteaa, että kasvu on 16 miljoonaa henkilöä vuoteen 2016 verrattuna; toteaa, että suurin osa ihmisistä, joihin puutteellinen ruokaturva vaikuttaa, asuu maaseutualueilla;
2. muistuttaa, että unioni on maataloustuotteiden suurin viejä ja tuoja ja että sillä on siksi tärkeä rooli maailmanlaajuisilla maatalousmarkkinoilla; toteaa, että unioni on kehitysmaiden suurin kauppakumppani maataloustuotteiden alalla;
3. muistuttaa uudesta kehityspolitiikkaa koskevasta eurooppalaisesta konsensuksesta, jossa unioni ja sen jäsenvaltiot vahvistavat sitoutumisensa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklassa tarkoitettuun kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden periaatteeseen ja toteavat sen ehdottoman tärkeyden, mikä merkitsee, että kaikki kehitysyhteistyön tavoitteet otetaan huomioon kaikissa EU:n politiikoissa, myös maatalouspolitiikassa ja rahoituksessa, joilla on todennäköisesti kielteisiä vaikutuksia kehitysmaihin; katsoo tässä yhteydessä, että yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksessa tulisi kunnioittaa kehitysmaiden oikeutta muotoilla omat maatalous- ja elintarvikkepolitiikkansa heikentämättä niiden, erityisesti vähiten kehittyneiden maiden, elintarvikkeiden tuotantokapasiteettia ja elintarviketurvaa pitkällä aikavälillä;
4. muistuttaa unionin ja sen jäsenvaltioiden sitoutumisesta kestäväen kehityksen tavoitteisiin ja painottaa, että YMP:n on oltava johdonmukainen kestäväen kehityksen tavoitteiden kanssa, erityisesti tavoitteiden 2 (näälän poistaminen), 5 (sukupuolten

välinen tasa-arvo), 12 (kulutus- ja tuotantotapojen kestävyys), 13 (ilmastotoimet) ja 15 (maaekosysteemien suojeleminen), ja että tulevassa YMP:ssä on noudatettava näitä tavoitteita;

5. toteaa, että YMP on kaukana täydellisestä ja että sen on oltava kehitystä edistävämpi ja estettävä vääristymät sekä unionissa että kansainvälisillä maatalousmarkkinoilla sekä edistettävä siirtymistä kohti kestävämpää maataloutta ja kestävämpiä maatalouskäytäntöjä, jotka auttavat suojelemaan ekosysteemejä ja luonnonvaroja ja vahvistamaan niiden kykyä sopeutua ilmastonmuutokseen, äärimmäisiin sääolosuhteisiin, kuivuuteen, tulviin ja muihin katastrofeihin ja jotka parantavat vähitellen maaperän laatua kestävä kehityksen tavoitteen 2 mukaisesti;
6. muistuttaa, että maatalous, joka ei onnistu maaseudun elinkeinojen, yhdenvertaisuuden ja sosiaalisen hyvinvoinnin suojaamisessa ja parantamisessa, on kestäväntöntä; kehottaa EU:ta kehittämään oikeudenmukaisia ja ympäristön kannalta kestäviä elintarviketuotantjärjestelmiä, kannustamaan vastuulliseen kulutukseen ja tukemaan kestävä ruokavaliota malleja kaikissa toimintatavoissaan, joilla on todennäköisesti vaikutusta kehitysmaihin;
7. painottaa, että YMP:n uudistuksen olisi osaltaan edistettävä uuden eurooppalaisen elintarvikejärjestelmän kehittämistä kestävä kehityksen toimintaohjelman (Agenda 2030) ja Pariisin ilmastopöytäkirjan muuttuvan luonteen mukaisesti; katsoo, että tätä varten tarvitaan ajatusmallin muutosta, jossa edettäisiin ”vihreästä vallankumouksesta” kohti ”agroekologista lähestymistapaa” maataloustieteen ja -tekniikan kehitystä koskevassa kansainvälisessä arvioinnissa (IAASTD) esitettyjen johtopäätösten sekä oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisraportin suositusten mukaisesti; toteaa tämän edellyttävän, että tunnustetaan maatalouden monitoimisuus ja siirrytään nopeasti kemikaalien intensiiviseen käyttöön perustuvasta monokulttuurista kohti monipuolista ja kestävä maataloutta, joka perustuu maatalouden ekologiin viljelykäytäntöihin, vahvistaa paikallisia elintarvikejärjestelmiä ja pienviljelyä ja tukee perinteisiä organisaatiomalleja;
8. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita panemaan täytäntöön uuden kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen tukeakseen agroekologiaa, myös ulkoisen investointiohjelman maatalouden investointi-ikkunan kautta;
9. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita lisäämään vuoropuhelua kehitysmaiden kanssa ja tarjoamaan asiantuntemustaan ja taloudellista tukea pieniviljelmiin ja perheitiloihin perustuvan kestävä maatalouden edistämiseksi kehitysmaissa kohdistuen tämän erityisesti nuoriin ja naisiin, mitä koskeva sitoumus esitettiin Afrikan unionin ja Euroopan unionin vuoden 2017 huippukokouksessa annetussa yhteisessä julistuksessa ”Investing in Youth for Accelerated Inclusive Growth and Sustainable Development”; muistuttaa naisten roolista maaseutualueilla yrittäjinä ja kestävä kehityksen edistäjinä; painottaa, että on lisättävä heidän potentiaaliaan kestävässä maataloudessa ja tuettava heidän sinnikkyyttään maaseutualueilla;
10. muistuttaa YMP:n alkuperäisistä tavoitteista sellaisina kuin ne esitetään SEUT:n 39 artiklassa ja kehottaa lisäämään vuoden 2020 jälkeistä YMP:tä koskevaan lainsäädäntöön uuden luvun YMP:n vastuusta kehityspolitiikan asioissa, siten että siihen sisällytetään paremmin ympäristötavoitteet ja kestävä kehityksen tavoitteet,

koska vientitukien kieltäminen merkitsee, että taloudellisia vääristymiä esiintyy, mikä mahdollistaa, että EU:n maatalousala vie maataloushyödykkeitä alle keskimääräisten tuotantokustannusten;

11. kehottaa komissiota toteuttamaan YMP:n ulkoisten vaikutusten ennako- ja jälkiarviointeja järjestelmällisesti kestäväen kehityksen tavoitteita koskevien indikaattorien avulla sekä kehittämään menetelmäkehityksen YMP:n kehitysmaiden maataloustuotantoalaan, elintarvikkeiden kohtuuhintaisuuteen ja saatavuuteen kohdistuvien vaikutusten seuraamiseksi ja arvioimiseksi; ehdottaa näiden tietojen käyttämistä varoituskoneismissa, joka varoittaisi YMP:n kielteisistä vaikutuksista kehitysmaiden pienviljelijöiden, erityisesti naispuolisten viljelijöiden, elinkeinoon;
12. painottaa, että YMP:n on noudatettava vahingon tuottamisen välttämistä koskevaa periaatetta ja oltava johdonmukainen muiden unionin kehitysyhteistyön politiikkojen ja kansainvälisten velvoitteiden kanssa mutta myös ihmisoikeuksien, ympäristön, ilmaston, eläinten oikeuksien ja luonnon suojelun kanssa; toteaa lisäksi, että EU:n talousarvion kannalta on tehotonta synnyttää kielteisiä ulkoisia vaikutuksia ja sitten kattaa niistä aiheutuvat kustannukset;
13. pitää välttämättömänä, että Agenda 2030:n politiikkojen ja kestäväen kehityksen tavoitteiden mukaisesti myönnetään maantieteellisen epätasapainon esiintyminen maatalousalan kauppasuhteissa ja kilpailussa kehitysmaiden ja EU:n välillä ja edistetään entistä tasapainoisempia suhteita kauppakumppanien kanssa;
14. kehottaa EU:ta varmistamaan, että tulevassa YMP:ssä voitetaan ongelmat, joita liittyy nykyiseen vientiin suuntautuneeseen maatalousmalliin, vahvistamalla EU:n sisämarkkinoita ja elintarvikkeiden lyhyitä toimitusketjuja kestäväällä tavalla, jotta ei vaaranneta valtioiden kehitystä ja jotta varmistetaan ulkoisten häiriöiden ja uhkien kestävyys;
15. toteaa, että EU:n maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tuonti ja vienti perustuvat kauppasopimuksiin; painottaa, että näillä sopimuksilla olisi varmistettava unionin maanviljelijöiden ja muun maailman väliset yhdenvertaiset toimintaedellytykset myöntämällä kehitysmaille etuuskohteluita;
16. kehottaa jäsenvaltioita lopettamaan aina vain tehokkaamman eurooppalaisen maatalouden tavoittelemisen ja taltuttamaan ylituotannon karjankasvatusalalla ottamalla käyttöön pakollisen pinta-alaan perustuvan karjankasvatusjärjestelmän; panee huolestuneena merkille, että EU:n riippuvuus tuontirehusta, erityisesti soijasta, on osaltaan edistänyt maatalousmaan kysyntää unionin ulkopuolella, johtanut metsäkatoon, luonnon monimuotoisuuden menetykseen ja yhteisöjen siirtymiseen sekä myrkytysten lisääntymiseen, kun Etelä-Amerikassa viljellään kasvinsuojeluaineiden tehokäyttöön perustuvalla tavalla geneettisesti muokattua soijaa; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita vähentämään valkuaiskasvien maahantuontia kolmansista maista, kuten Argentiinasta ja Brasiliasta, ja lopettamaan sen asteittain kokonaan;
17. kehottaa lisäksi toteuttamaan viljelykiertoa palkokasvien avulla kaikella soveltuvalla viljelymaalla sekä panemaan täytäntöön EU:n laajuisen valkuaisstrategian, jolla pyritään vähentämään riippuvuutta soijan tuonnista kolmansista maista; vaatii tällä välin kestävyyskriteerien käyttöönottoa kasviproteiinien maahantuonnille;

18. muistuttaa, kuinka tärkeää on parantaa paikallisten viljelijöiden mahdollisuuksia edetä arvoketjussa tarjoamalla heille luonnonmukaisia ja lisäarvoa tuovia tuotteita koskevaa apua ja tukea sekä tarjoamalla heille uutta tietoa ja teknologiaa, sillä kestävyuden saavuttaminen edellyttää suoria toimia luonnonvarojen säilyttämiseksi, suojelemiseksi ja vahvistamiseksi;
19. kehottaa luopumaan epäsuorista ja kohdentamattomista tuista, kuten pinta-alatuista; kehottaa myöntämään tukia vain tilanteissa, joissa niillä edistetään julkisia hyödykkeitä, kuten paikallisia työpaikkoja, luonnon monimuotoisuutta, eläinten hyvinvointia, puhdasta ilmaa ja vettä sekä tervettä ja elävää maaperää;
20. muistuttaa tässä yhteydessä markkinoiden vääristymistä, jotka ovat aiheutuneet tuotantosidonnaisen tuen palauttamisesta YMP:n kaudella 2014–2020; muistuttaa, että maitokiintiöiden lakkauttaminen vuonna 2015 tarkoituksena luoda uusia markkinamahdollisuuksia eurooppalaisille maataloustuotteille kehitysmaissa on pahentanut ylituotantoa, johtanut hintojen laskuun ja vaikuttanut maitoalan kehitykseen sekä Euroopassa että kehitysmaissa;
21. toistaa kantansa, jonka mukaan tuet jakautuvat epätasaisesti; katsoo, että suuremmat tilat eivät hintavaihteluista aiheutuvassa kriisissä välttämättä tarvitse samaa tulotukitasoa vakauttamaan maataloudesta saatavia tuloja kuin pienet tilat, koska ne voivat hyötyä suurtuotannon eduista, jotka todennäköisesti tekevät niistä kestävämpiä;
22. muistuttaa, että nälkä ja aliravitsemus kehitysmaissa liittyvät suurelta osin ostovoiman puutteeseen ja/tai maaseudun köyhien kykenemättömyyteen omavaraisuuteen; kehottaa tämän vuoksi EU:ta auttamaan aktiivisesti kehitysmaita voittamaan esteet (esimerkiksi heikko infrastruktuuri ja logistiikka) niiden omassa maataloustuotannossa;
23. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita vahvistamaan kehitysmaiden omaa elintarviketuotantoa kestäväen kehityksen tavoitteiden mukaisesti sen sijaan, että lisittäisiin EU:n maatalousvientiä kehitysmaihin; kehottaa EU:ta rohkaisemaan kehitysmaita lisäämään ja monipuolistamaan elintarviketuotantoaan kotimaisen elintarvikesyntyn ja etelä–etelä-markkinoiden kasvavan kysynnän tyydyttämiseksi, sillä EU:n maatalouspolitiikka ei ole yksin vastuussa maapallon kasvavan väestön ruokkimisesta; painottaa tästä syystä, että on tärkeää torjua maananastusta kehitysmaissa;
24. kehottaa EU:ta vastaamaan kehitysmaiden vaatimuksiin suojella niiden elintarviketuotantoa ja väestöä halpatauon mahdollisilta tuhoisilta vaikutuksilta;
25. huomauttaa, että yli puolet vähiten kehittyneiden maiden väestöstä asuu yhä maaseudulla vuonna 2050 ja että kehittämällä kestävä maataloutta kehitysmaissa autetaan vapauttamaan maaseutuyhteisöjen potentiaali, tuetaan väestön jäämistä maaseudulle sekä vähennetään alityöllisyyttä, köyhyyttä ja puutteellista ruokaturvaa, mikä puolestaan auttaa torjumaan pakkomuuton perimmäisiä syitä;
26. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen luoda työllistymismahdollisuuksia ja tuloja tuottavaa toimintaa siirtolaisten alkuperä- ja kauttakulkualueilla YMP:n tukemien hankkeiden kautta; kehottaa komissiota panemaan täytäntöön EU:n ja Afrikan unionin välisiä vaihto-ohjelmia maataloustuotantoa ja maatalouden innovointia koskevan

yhteistyön ja vuoropuhelun avulla;

27. toteaa, että Euroopan GNSS-viraston hallinnoimien avaruus- ja satelliittiohjelmien (Galileo, EGNOS ja Copernicus) kaltaisella avaruusteknologialla voi olla ratkaiseva asema YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa, koska ne tarjoavat kohtuuhintaisia ratkaisuja kohti täsmäviljelyä ja näin myös jätteiden vähentämistä, ajan säästämistä, uupumuksen vähentämistä ja laitteiden käytön optimointia;
28. kehottaa komissiota kartoittamaan avaruustieteen teknologiaa ja sovelluksia sekä tehokasta kehitysyhteistyötä koskevaa maailmanlaajuista kumppanuutta mekanismeina, joilla voidaan auttaa seuraamaan satoa, karjaa, metsätaloutta, kalataloutta ja vesiviljelyä sekä tukemaan viljelijöitä, kalastajia, metsänomistajia ja päätöksentekijöitä pyrittäessä hyödyntämään moninaisia menetelmiä kestävän elintarviketuotannon saavuttamiseksi ja siihen liittyviin haasteisiin vastaamiseksi;
29. painottaa, että maatalouskaupan on yleisemmin edistettävä kumppanuuden pohjalta maailmanlaajuisen eriarvoisuuden vähentämistä ja lisättävä tulevaisuudessa kaikkien kauppakumppanien osallistavampia sosiaalisia hyötyjä kunnioittaen samalla planeettamme ekologisia rajoja.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	24.4.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 15 -: 0 0: 7
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuličă, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleni Theocharous, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Pál Csáky, Monika Vana

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

15	+
ALDE	Paavo Väyrynen
ECR	Eleni Theoharous
EFDD	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Lola Sánchez Caldentey
PPE	Joachim Zeller
S&D	Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Elly Schlein
VERTS/ALE	Maria Heubuch, Monika Vana

0	-

7	0
ECR	Nirj Deva
PPE	Pál Csáky, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Cristian Dan Preda, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Željana Zovko

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjä

18.4.2018

KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle

elintarvikkeiden ja maatalouden tulevaisuudesta
2018/2037(INI)

Valmistelija: Seán Kelly

EHDOTUKSET

Kansainvälisen kaupan valiokunta pyytää asiasta vastaavaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että EU:n kauppasopimusten vaikutuksista maatalousalaan koskevasta, joulukuussa 2016 julkaistusta komission tutkimuksesta ("Impacts of EU trade agreements on the agricultural sector") käy ilmi, että EU:n sopimukset Meksikon, Etelä-Korean ja Sveitsin kanssa ovat lisänneet EU:n maatalouselintarvikkeiden vientiä yli miljardin euron arvosta ja tuoneet maatalouselintarvikealalle 600 miljoonan euron verran lisäarvoa; ottaa huomioon, että siitä lähtien kun EU:n Perun kanssa maaliskuussa 2013 ja Kolumbian kanssa elokuussa 2013 tekemiä vapaakauppasopimuksia alettiin soveltaa, EU:n maataloustuotteiden vienti kumpaankin maahan on kasvanut huomattavasti (Perun tapauksessa 73 prosenttia ja Kolumbian tapauksessa 82 prosenttia);
- B. ottaa huomioon, että EU on ollut vuodesta 2013 lähtien suurin yksittäinen maatalouselintarvikkeiden viejä ja että sen vienti on vuodesta 2010 lähtien ollut ylijäämäistä; ottaa huomioon, että EU:n maatalouselintarvikkeiden vienti kolmansiin maihin on kasvanut ja että sen arvo oli ennätyselliset 137,9 miljardia euroa vuonna 2017; ottaa huomioon, että EU myös tuo eniten maataloustuotteita kehitysmaista;
1. korostaa, että EU:n kauppapolitiikan on oltava johdonmukainen muiden EU:n politiikkojen, kuten kehitys- ja ympäristöpolitiikan, kanssa ja sen avulla on tuettava kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista ja että sillä voidaan myötävaikuttaa uudistetun yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tavoitteiden saavuttamiseen esimerkiksi varmistamalla maatalousväestön kohtuullinen elintaso ja kohtuulliset kuluttajahinnat; korostaa, että EU:n maatalouselintarvikealan olisi hyödynnettävä viennin kasvumahdollisuudet, sillä on arvioitu, että maatalouselintarvikkeiden

maailmanlaajuisen kysynnän kasvusta ensi vuosikymmenellä 90 prosenttia tapahtuu Euroopan ulkopuolella; korostaa, että YMP:n on vastattava eurooppalaisen yhteiskunnan elintarvike-, ympäristö- ja ilmastotarpeisiin ennen kuin keskitytään maataloustuotteiden tuottamiseen kansainvälisille markkinoille; painottaa, että niin sanotuilla kehitysmailla olisi oltava tarpeeksi mahdollisuuksia vahvan maatalouselintarvikealan luomiseen ja ylläpitämiseen itsenäisesti;

2. katsoo, että kansainvälisen kaupan ja WTO:n vaatimuksilla on ollut huomattavan suuri vaikutus 1990-luvulta alkaen toteutettuihin YMP:n uudistuksiin; katsoo, että näillä uudistuksilla on lisätty eurooppalaisten maataloustuotteiden ja Euroopan maatalouselintarvikealan kilpailukykyä mutta myös heikennetty suurta osaa maatalousalasta altistamalla ala maailmanmarkkinoiden epävakaudelle; on sitä mieltä, että nyt on tullut aika, kuten komission tiedonannossa ruoan ja maanviljelyn tulevaisuudesta ehdotetaan, keskittyä muihin YMP:n tavoitteisiin, muun muassa viljelijöiden elintasoon sekä terveyttä, työllisyyttä, ympäristöä ja ilmastoa koskeviin kysymyksiin;
3. toteaa, että EU:n kauppaja maatalouspolitiikka kytkeytyvät tiiviisti toisiinsa nyt ja tulevaisuudessa ja että kauppapolitiikkaa ei saa asettaa maatalouspolitiikan edelle ja kestävä maatalouden ylläpidon ja kehittämisen on oltava etusijalla; huomauttaa, että tämä kytkös tuo esiin maatalouden tärkeän aseman käytäessä sekä kahdenvälisiä neuvotteluja EU:n vapaakauppasopimuksista että monenvälisiä neuvotteluja Maailman kauppajärjestössä (WTO) sellaisista kysymyksistä kuin maataloustuotteiden markkinoille pääsy, kotimainen tuki, vientituet, maantieteellisten merkintöjen suojaaminen, terveyttä ja kasvinsuojelua koskevat määräykset, mikrobilääkkeiden maltillinen käyttö mikrobilääkeresistenssin leviämisen ehkäisemiseksi ja tuontimenettelyn yksinkertaistaminen sekä sen varmistaminen, että sisämarkkinoille tuotavat maataloustuotteet tuotetaan unionin työ- ja ympäristönormeja, ennalta varautumisen periaatetta, eläinten hyvinvointia koskevia sääntöjä ja muita turvallisuusnormeja noudattaen;
4. on vakuuttunut siitä, että valmistus- ja tuotantomenetelmät ovat olennainen osa sosiaali-, talous- ja ympäristönormeja globaalissa maataloustuotteiden kaupassa, ja kannustaa komissiota vaatimaan, että WTO hyväksyy ne sellaisiksi;
5. painottaa, että Pariisin ilmastopöytäkirjan päämäärien ja kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamisen on oltava aina yksi maataloustuotteita koskevan kauppapolitiikan ohjaavista periaatteista; panee merkille, että komissio mainitsee globalisaation hallintaa koskevassa pohdinta-asiakirjassaan hyvällä syyllä oikeudenmukaisemman kaupankäynnin sekä kestävien ja paikallisten tuotteiden kysynnän globalisaation muuttuvana suuntauksena; korostaa, että EU:n kauppapolitiikalla voidaan edistää laajalti kestävä kehityksen tavoitteiden ja Pariisin sopimuksen ilmastotavoitteiden saavuttamista;
6. katsoo, että kauppasopimuksista voivat hyötyä lähinnä suuret maatalousalan yritykset EU:ssa ja sen ulkopuolella mutta niillä voi olla myös vakavia kielteisiä sosioekonomisia vaikutuksia pieniin ja keskisuuriin tiloihin EU:ssa ja kolmansissa maissa;
7. pitää myönteisenä EU:n maatalouden etujen edistämässä viimeaikaisissa kahdenvälisissä kauppaneuvotteluissa saavutettua edistystä varsinkin EU:n

korkealaatuisten maatalouselintarviketuotteiden markkinoille pääsyä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamista kolmansissa maissa koskevissa asioissa; uskoo, että tätä suuntausta pystytään pitämään yllä ja vieläpä tukemaan;

8. kehottaa komissiota varmistamaan maailmanlaajuisesti tasapuoliset toimintaedellytykset kolmansien maiden kanssa parhaillaan käytävissä ja tulevaisuudessa kahdenvälisissä neuvotteluissa ja suhtautumaan äärimmäisen varovasti herkkien maatalousalojen markkinoille pääsyn vapauttamiseen sekä kolmansissa maissa että EU:ssa ja harkitsemaan alusta alkaen siirtymäaikoja, tariffikiintiöitä, asianmukaisia suojatoimenpiteitä, joissa otetaan huomioon sosiaaliset, ympäristölliset ja taloudelliset vaikutukset EU:ssa ja maissa, joihin EU vie tuotteita, kaikkein herkkimpien tuotteiden mahdollista jättämistä sopimusten ulkopuolelle tapauskohtaisen harkinnan mukaan ja vastavuoroisuussääntöjen noudattamista kolmansien maiden omien herkkien maatalouden alojen suhteen; panee merkille, että tämä voi koskea eri tuotteita sen mukaan, mikä kauppakumppani on kyseessä; korostaa, että herkille tuotteille ja jokaiselle alalle on vahvistettava maatalousmyönnytysten enimmäiskokonaismäärät EU:n kaikkien kansainvälisten sitoumusten yhteydessä;
9. palauttaa mieliin, että kauppasopimukseen on tärkeää sisällyttää tehokkaat suojalausekkeet, joiden avulla etuudet voidaan nopeasti keskeyttää väliaikaisesti herkkiä aloja heikentävissä markkinahäiriötilanteissa;
10. korostaa tämän vuoksi ehdollisen markkinoillepääsyn periaatetta, mikä tarkoittaa, että tuontituotteiden olisi oltava EU:n normien mukaisia;
11. katsoo lisäksi, että EU:n markkinoille ei saisi päästää tuotteita, joiden tuottamiseksi on kaadettu metsää, anastettu maata tai luonnonvaroja tai rikottu ihmisoikeuksia;
12. pitää valitettavana, ettei WTO:n 11. ministerikokouksessa saatu aikaan edistystä kotimaisen maataloustuen alalla; suhtautuu kuitenkin myönteisesti EU:n ja Cairns Groupin ennen kokousta antamaan yhteiseen julkilausumaan ja kehottaa komissiota jatkamaan yhteistyötä kotimaisen tuen alalla; toistaa, että tätä aihetta koskevia EU:n tulevia kantoja ei saa asettaa YMP:n tulevaisuudesta ja uudistuksesta käytävien neuvottelujen edelle ja että niissä on noudatettava tiukasti uudistetun YMP:n kehystä; korostaa tässä yhteydessä, että on tarpeen, että kansainvälisen kaupan säännöillä ei vähennetä Euroopan maatalouden mahdollisesti saamaa kotimaista tukea, jonka tarkoituksena on ehkäistä ja hallinnoida markkinakriisejä, muuttaa viljelykäytäntöjä taloudellisesti tehokkaiksi ja ympäristö- ja ilmastoystävällisiksi tuotantojärjestelmiksi ja suojata paremmin kasviproteiinien strategista saatavuutta, jotta vihdoinkin voidaan edistää kiertotalouden kehittämistä; toteaa, että vahvoilla ympäristö- ja sosiaaliorneilla parannettaisiin entisestään tämän toimintapolitiikan ansiosta eurooppalaisille tarjottujen julkisten hyödykkeiden laatua;
13. palauttaa mieliin, että EU on omalta puoleltaan poistanut vientitukia ja että nykyisessä EU:n talousarviossa ei ole enää budjettikohtaa vientituille; kehottaa EU:n kauppakumppaneita sitoutumaan tässä suhteessa kauppaa vääristävän kotimaisen tuen vähentämiseen; kehottaa niitä WTO:n jäseniä, jotka edelleenkin myöntävät vientitukia, noudattamaan Nairobissa 19. joulukuuta 2015 pidetyssä ministerikokouksessa tehtyä päätöstä vientkilpailusta;

14. kehottaa komissiota pysymään valppaana ja tehostamaan EU:n puolustustoimia, jotta kolmansissa maissa poistetaan markkinoille pääsyn nykyiset ja tulevat esteet, joita on yhä enemmän, ja kunnioittamaan samalla ympäristöä ja ihmisoikeuksia sekä oikeutta ravintoon; painottaa, että enin osa esteistä vaikuttaa maataloustuotteisiin (komission markkinoille pääsyä koskevan tietokannan mukaan 27 prosenttia), mikä puolestaan vaikuttaa ensisijaisesti terveys- ja kasvinsuojelualan markkinoille pääsyä koskeviin toimiin;
15. kehottaa komissiota ennakoimaan ja ottamaan huomioon brexitin vaikutukset tarjoustenvaihdon valmistelussa ja kiintiöiden laskennassa.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	24.4.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 32 -: 0 0: 3
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Aixelà, Karoline Graswander-Hainz, Nadja Hirsch, Yannick Jadot, France Jamet, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, David Martin, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Eric Andrieu, Goffredo Maria Bettini, Reimer Böge, Klaus Buchner, Dita Charanzová, Agnes Jongerius, Frédérique Ries

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

32	+
ALDE	Dita Charanzová, Nadja Hirsch, Frédérique Ries
ECR	David Campbell Bannerman, Emma McClarkin, Joachim Starbatty, Jan Zahradil
EFDD	Tiziana Beghin, William (The Earl of) Dartmouth
PPE	Laima Liucija Andrikienė, Reimer Böge, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Ayxelà, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Tokia Saïfi, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler
S&D	Eric Andrieu, Goffredo Maria Bettini, Karoline Graswander-Hainz, Agnes Jongerius, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, David Martin, Joachim Schuster
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Yannick Jadot

0	-

3	0
ENF	France Jamet
GUE/NGL	Anne-Marie Mineur, Helmut Scholz

Symbolien selitys:

- + : puolesta
- : vastaan
- 0 : tyhjää

25.4.2018

BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO

maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle

elintarvikkeiden ja maatalouden tulevaisuudesta
(2018/2037(INI))

Valmistelija: Nedzhmi Ali

EHDOTUKSET

Budjettivaliokunta pyytää asiasta vastaavaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. toteaa, että yhteinen maatalouspolitiikka on yksi unionin yhdennetyimmistä politiikoista ja on saavuttanut yhden sille alun perin asetetuista tavoitteista eli lisännyt elintarviketarjontaa tukemalla unionin maatalousyrittäjiä ja vastaamalla ruokaturvaa sekä elintarvikkeiden turvallisuutta, laatua ja kestävyyttä koskeviin kansalaisten vaatimuksiin; toteaa, että edessä on uusia, erityisesti ilmastonmuutokseen ja biologisen monimuotoisuuden vähenemiseen liittyviä haasteita; toteaa, että yhteisen maatalouspolitiikan on tärkeää olla Pariisin sopimuksen ja muiden ilmaston ja ympäristön suojelua koskevien kansainvälisten sopimusten mukaista;
- B. toteaa, että on tärkeää taata tuki todellisille viljelijöille ja samalla jatkaa niiden tuensaajien tukemista, joilla on eriytetyt tuotantoketjut ja tulot, kuten politiikassa on jo vuosikymmeniä viljelijöille suositeltu, sekä asettaa pienet maatilat etusijalle ja palkita niitä siitä, että ne toimittavat yhteiskunnalle monipuolisia julkishyödykkeitä, mutta varmistaa samalla, että tuki jakautuu oikeudenmukaisesti eri kokoisille tiloille; toteaa, että on tärkeää vahvistaa alueellisia talouksia ja tukea uudenaikaista ja kestävää unionin maataloutta, joka täyttää sille asetut talouteen, ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvät tehtävät, ja edistää siten erilaisia maatalousjärjestelmiä, erityisesti perhevilmelmiä; katsoo, että on olennaisen tärkeää turvata maataloustuotanto kaikkialla unionissa, myös luonnonhaitta-alueilla, ja varmistaa kohtuullinen elintaso eri alueilla ja jäsenvaltioissa;
- C. toteaa, että maatalousalalla ja muilla talouden aloilla saatavien tulojen välillä on kuilu, minkä lisäksi maataloustulot ovat hyvin epävakaa; toteaa, että luonnonhaitta-alueilla on riski, että viljelijät luopuvat maistaan; toteaa, että tilojen rakenneuudistukseen, nykyaikaistamiseen, innovointiin, monipuolistamiseen sekä uusien teknologioiden

omaksumiseen olisi investoitava asianmukaisesti;

- D. toteaa, että maaliskuussa 2018 annetun yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuutta koskevan Euroopan tilintarkastustuomioistuimen katsauksen mukaan vuonna 2010 sataa yli 55-vuotiasta tilanhoitajaa kohti oli 14 alle 35-vuotiasta tilanhoitajaa; toteaa, että vuonna 2013 suhdeluku laski entisestään 10,8:aan alle 35-vuotiaaseen sataa yli 55-vuotiasta kohti; toteaa, että vuosina 2004–2013 viljelijöiden keski-ikä nousi unionissa 49,2 vuodesta 51,4 vuoteen; toteaa, että pienimmät tilat ovat useimmiten iäkkäämpien viljelijöiden omistuksessa;
- E. toteaa, että valvonta- ja tarkastusjärjestelmän aiheuttaman liiallisen hallinnollisen taakan sekä ensimmäisen ja toisen pilarin päällekkäisyyksien takia on tärkeää yksinkertaistaa yhteistä maatalouspolitiikkaa, vähentää siitä kaiken kaikkiaan aiheutuvaa hallinnollista raskautta, parantaa sen kustannustehokkuutta ja tehdä siitä avoin tinkimättä sen kunnianhimoisista politiikkatavoitteista; toteaa, että hallinnon keventäminen todennäköisesti parantaisi viherryttämisen tuloksia ja auttaisi tehokkaammin kaikkia viljelijöitä mukauttamaan viljelyjärjestelmänsä vastaamaan ympäristöä ja ilmastoa koskeviin haasteisiin;
- F. toteaa, että ruoan ja maanviljelyn tulevaisuutta koskevan komission tiedonannon mukaisesti tulevassa yhteisessä maatalouspolitiikassa asetetaan politiikan perusparametrit ja jäsenvaltioiden on joko kansallisella tai alueellisella tasolla kannettava entistä suurempi vastuu siitä, miten ne saavuttavat nämä tavoitteet ja voivat siten säilyttää tasavertaiset toimintaolosuhteet, estää markkinoiden vääristymisen ja saavuttaa unionin tasolla asetetut tavoitteet; toteaa, että tulevan yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanomallin olisi oltava resurssitehokkuuden, ympäristönhoidon ja ilmastotoimien osalta tuloskeskeinen;
1. korostaa, että yhteisen maatalouspolitiikan olisi pysyttävä yhteisenä unionin politiikkana ja että se voi saavuttaa tavoitteensa vain riittävän rahoituksen turvin; kehottaa siksi säilyttämään yhteisen maatalouspolitiikan määrärahat vähintään nykyisellä tasolla ja vakaisissa hinnoissa 27 jäsenvaltion unionissa seuraavassa, vuoden 2020 jälkeisessä monivuotisessa rahoituskehikössä, jotta tarkistetun ja tehokkaan yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteet voitaisiin saavuttaa;
 2. korostaa, että yhteisessä maatalouspolitiikassa olisi tuettava maatalouden kestävästä kehityksestä, koska sillä on olennainen merkitys turvallisten elintarvikkeiden, maaseudun työllisyyden ja kasvun sekä luonnonvarojen kestävä hallinnan kannalta; panee merkille, että on noudatettava tehokkaita tarkastus- ja valvontalähestymistapoja sen varmistamiseksi, että uudistetun yhteisen maatalouspolitiikan uusi täytäntöönpanomalli täyttää ympäristöön liittyvät ja sosiaaliset edellytykset, jotta alasta tulisi kestävämpi vuoteen 2030 mennessä;
 3. suhtautuu myönteisesti pyrkimykseen yksinkertaistaa ja nykyaikaistaa yhteistä maatalouspolitiikkaa; kehottaa komissiota varmistamaan, että rahoituksen ja tuloksellisuuden valvontaa ja tarkastustoimintoja toteutetaan samojen tiukkojen ja jatkuvaan kehittymiseen tähtäävien normien mukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa noudattaen samalla täysin toissijaisuuden ja joustavuuden periaatteita; korostaa, että jäsenvaltioille olisi annettava riittävästi toimivaltaa päättää niiden alueilla sovellettavien tukijärjestelmien sisällöstä, seurannasta, valvonnasta ja seuraamuksista, mutta painottaa,

että yhteisen maatalouspolitiikan yksinkertaistaminen tai nykyaikaistaminen ei saa alentaa unionin tavoitetasoa tai lohkoa sen politiikkoja ja ohjelmia eikä johtaa avustusten korvaamiseen rahoitusvälineillä;

4. painottaa, että tarvitaan tulosperusteinen lähestymistapa tukiin; ehdottaa tämän vuoksi seuraavien indikaattoreita koskevien seikkojen huomioimista:
 - alan työpaikkojen säilyttäminen ja luominen
 - pienten ja keski suurten maatalousyritysten säilyttäminen
 - maaperän terveys ja biologinen monimuotoisuus ja taksonien ja lajien rikkaus
 - ruokamultakerroksen suojeleminen ja luominen, eroosiota torjuva kasvipeite
 - pienempi ravinnehävikki ja veden laadun parantaminen
 - biologinen monimuotoisuus, mukaan lukien lintulajien, luonnonvaraisten pölyttäjien ja hyönteisten rikkaus ja runsaus
 - torjunta-aineriippuvuuden vähentäminen ja integroidun tuholaistorjunnan käyttöönotto¹;
5. vastustaa kaikkea uudelleen kansallistamista ja kansallista yhteisrahoitusta; korostaa, että suorat tuet on jaettava jäsenvaltioiden välillä oikeudenmukaisesti siten, että otetaan huomioon luotettavat sosioekonomiset indeksit ja tuotantokustannukset, jotta unionin eri alueiden väliset erot saataisiin tasattua seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä; muistuttaa, että on ratkaisevan tärkeää varmistaa yhtäläiset kilpailuolosuhteet kaikille unionin viljelijöille ja ottaa huomioon pienten talouksien haavoittuvuudet ja erityispiirteet; korostaa tässä yhteydessä tarvetta uudistaa maatalouden kriisivarauksia ja lisätä rahoitusta vastauksena erilaisiin suhdannekriiseihin herkillä aloilla, luoda uusia välineitä, joilla voidaan lievittää hintojen epävakautta, sekä lisätä syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta johtuvia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskevien ohjelmien (POSEI) rahoitusta;
6. korostaa, että yhteisen maatalouspolitiikan tuki maaseudun kehittämiselle tarjoaa kaikille jäsenvaltioille mahdollisuuksia parantaa kilpailukykyään, tukee tehokasta ja kestävä taloutta ja edistää maaseudun kehitystä, sillä maaseutualueilla on erityisen tärkeää torjua väestökatoa, työttömyyttä ja köyhyyttä ja edistää sosiaalista osallisuutta; korostaa siksi, että on tarpeen jatkaa maaseudun kehittämistoimenpiteiden rahoitusta ja lujittaa yhteisen maatalouspolitiikan toista pilariaa; kannattaa tässä yhteydessä LEADER-menetelmän periaatteita, sillä menetelmällä edistetään innovointia, kumppanuutta ja verkostoitumista maaseutualueilla;
7. katsoo, että suorien tukien mahdollista rajoittamista niin kutsutun tukikatons avulla ei pidä jättää yksittäisten jäsenvaltioiden harkintavaltaan, vaan se on tehtävä unionin tasolla;
8. kannattaa alenevan tuen käyttöönottoa, jotta voitaisiin vähentää suurten maatilojen tukia ja painottaa enemmän uudelleenjakotukea, joka mahdollistaa tuen entistä paremman kohdentamisen (esimerkiksi pienille ja keski suurille tiloille);
9. korostaa, että unionin lisäarvon perustellusta määritelmästä ja sen soveltamisesta

¹ Torjunta-aineiden kestävästä käytöstä annetun direktiivin 2009/128/EY ja asetuksen (EY) N:o 1107/2009 67 artiklan mukaisesti.

päättäminen hyödyttäisi julkista keskustelua ja päätöksentekoa unionin tulevista menoista; kannattaa etenemistä kohti entistä tehokkaampaa maataloutta ja kasvavaa unionin tason lisäarvoa; varoittaa kuitenkin käyttämästä lisäarvon määritelmää unionin politiikkojen ja ohjelmien asiaankuuluvuuden kyseenalaistamiseen pelkästään kvantitatiivisten tai lyhyen aikavälin taloudellisten näkökohtien perusteella; korostaa, että on tärkeää vahvistaa kestävä kehitys ja kehittää maaseutualueita ja ilmaston- ja ympäristönsuojelua tulostavoitteiden saavuttamiseen perustuvan maatalouspolitiikan avulla; toteaa, että lisäarvon aikaansaamiseksi tuotokset, tulokset ja vaikutukset on määriteltävä ja että seuranta ja täytäntöönpanon arviointia varten komission ja jäsenvaltioiden olisi sovittava asianmukaisista näyttöön perustuvista indikaattoreista ennen kansallisten ja alueellisten toimintasuunnitelmien laatimista;

10. kehottaa lisäämään yhteisvaikutusta maaseudun kehittämistä edistävän politiikan ja pakolaisten kotoutumista tukevan politiikan välillä;
11. kehottaa talousarvion tehokkuuden periaatteen mukaisesti johdonmukaisuuteen ja parempaan synergiaan yhteisen maatalouspolitiikan ja unionin muiden politiikkojen ja kansainvälisten sitoumusten välillä, erityisesti energian, vesihuollon, maankäytön, biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien sekä syrjäisten ja vuoristoalueiden kehittämisen aloilla;
12. kehottaa lisäämään tukea perheviljelmille ja nuorille viljelijöille ja tukemaan maatalousalan työllisyyttä maaseutualueilla ottaen huomioon erityisesti nuoret viljelijät;
13. korostaa, että maanviljelyn tulevaisuuden painopisteenä olisi oltava laadukkaiden elintarvikkeiden tuotanto, johon EU:n kilpailuetu perustuu; korostaa, että unionin standardit on säilytettävä ja niitä on vahvistettava mahdollisuuksien mukaan; kehottaa toimenpiteisiin, joilla elintarvikealan pitkän aikavälin tuottavuutta ja kilpailukykyä voidaan parantaa, ja ottamaan käyttöön uusia teknologioita ja käyttämään resursseja entistä tehokkaammin ja vahvistamaan siten unionin asemaa edelläkävijänä;
14. katsoo, että ei voida hyväksyä sitä, että unionin sisämarkkinoilla samalla merkillä ja samanlaisessa pakkauksessa mainostettavien ja jaeltavien elintarvikkeiden laadussa on eroja; suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio kannustaa puuttumaan elintarvikkeiden laatueroihin sisämarkkinoilla ja työstää yhteistä testausmenettelyä;
15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita seuraamaan maataloustuotteiden hintojen merkittävää epävakautta ja kannustamaan riskinhallintavälineiden käyttöön, sillä niiden avulla voidaan suojella viljelijöiden tuloja.

TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA

Hyväksytty (pvä)	24.4.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 25 -: 2 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Gérard Deprez, Manuel dos Santos, André Elissen, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, John Howarth, Bernd Kölmel, Vladimír Maňka, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Răzvan Popa, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Inese Vaidere, Monika Vana, Tiemo Wölken, Marco Zanni
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Jean-Paul Denanot, Anneli Jäätteenmäki, Ivana Maletić, Andrey Novakov, Tomáš Zdechovský

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ LAUSUNNON
ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

25	+
ALDE	Jean Arthuis, Gérard Deprez, Anneli Jäätteenmäki
GUE/NGL	Liadh Ní Riada
PPE	Richard Ashworth, Reimer Böge, José Manuel Fernandes, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, Ivana Maletić, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Inese Vaidere, Tomáš Zdechovský
S&D	Jean-Paul Denanot, Eider Gardiazabal Rubial, John Howarth, Vladimír Maňka, Răzvan Popa, Manuel dos Santos, Tiemo Wölken
VERTS/ALE	Monika Vana

2	-
ECR	Bernd Kölmel
ENF	André Elissen

1	0
ENF	Marco Zanni

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

26.4.2018

YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle

elintarvikkeiden ja maatalouden tulevaisuudesta
(2018/2037(INI))

Valmistelija: Angélique Delahaye

EHDOTUKSET

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa sisällyttämään päätöslauselmaesitykseensä seuraavat ehdotukset:

- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen, päätöksen 1/CP.21 ja Pariisissa 30. marraskuuta–11. joulukuuta 2015 pidetyn ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen sopimuspuolten 21. konferenssin (COP 21) sekä YK:n kestävä kehityksen tavoitteet ja biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 4/2014 ”EU:n vesipolitiikan tavoitteet on onnistuttu sisällyttämään yhteiseen maatalouspolitiikkaan vain osittain” ja erityiskertomuksen nro 21/2017 ”Viherryttäminen: monimutkaisempi tulotukijärjestelmä ei ole vielä ympäristön kannalta vaikuttava”,
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan maataloudesta ja kestävästä vesihuollosta EU:ssa (SWD(2017)0153),
- ottaa huomioon direktiivin 2009/128/EY torjunta-aineiden kestävästä käytöstä¹ sekä komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle jäsenvaltioiden kansallisista toimintasuunnitelmista ja torjunta-aineiden kestävä käyttöä koskevan direktiivin 2009/128/EY täytäntöönpanon edistymisestä (COM(2017)0587),
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen 19. maaliskuuta 2018

¹ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71.

julkaiseman katsauksen YMP:n tulevaisuudesta,

- ottaa huomioon eurooppalaisen kansalaisaloitteen ”Kielletään glyfosaatti ja suojellaan ihmisiä ja ympäristöä myrkyllisiltä torjunta-aineilta”,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnan tilaaman 16. tammikuuta 2017 julkaistun tutkimuksen eläinten hyvinvoinnista EU:ssa,
 - ottaa huomioon Euroopan ympäristökeskuksen raportin nro 21/2017 ”In support to the monitoring of the Seventh Environment Action Programme”,
 - ottaa huomioon 14. helmikuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Uuden, modernin monivuotisen rahoituskehityksen avulla tuloksiin EU:n painopistealoilla vuoden 2020 jälkeen” (COM(2018)0098),
 - ottaa huomioon 8. helmikuuta 2018 tekemänsä päätöksen perustaa torjunta-aineiden lupamenettelyä unionissa käsittelevä erityisvaliokunta,
 - ottaa huomioon YMP:tä koskevan metatutkimuksen ”Is the CAP fit for purpose? An evidence-based fitness check assessment”¹,
 - ottaa huomioon YK:n prosessin, joka johti maataloustieteen ja -tekniikan kehitystä koskevaan kansainväliseen arviointiin (IAASTD), jossa arvioitiin elintarvikkeiden ja kestävä kehityksen potentiaalia,
 - ottaa huomioon oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisraportoijan raportin (A/HRC/34/48),
 - ottaa huomioon maaseudun kehittämisestä vuonna 2016 järjestetyssä eurooppalaisessa konferenssissa annetun Cork 2.0 -julistuksen ”Parempi elämä maaseutualueilla”,
 - ottaa huomioon vuonna 2016 ilmoitetun (COM(2016)0316) ympäristöpolitiikan täytäntöönpanon arvioinnin, joka on väline EU:n ympäristölainsäädännön ja -politiikan tavoitteiden tukemiseksi yrityksistä ja kansalaisia hyödyttävän paremman täytäntöönpanon avulla,
- A. toteaa, että maatalous on yksi niistä talouden aloista, joiden odotetaan edistävän osaltaan vuoden 2030 tavoitetta kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi 30 prosentilla vuoden 2005 tasoihin verrattuna taakanjakoasetuksen mukaisesti;
- B. toteaa niin maanviljelijöiden kuin muidenkin olevan laajasti samaa mieltä siitä, että maatalouden olisi tuotettava enemmän ympäristö- ja ilmastohyötyjä, kuten kävi ilmi YMP:n nykyaikaistamista ja yksinkertaistamista koskeneesta julkisesta kuulemisesta vuonna 2017;
- C. toteaa, että luonnonmukainen viljely suojelee ympäristöä, tukee luonnon monimuotoisuutta, minimoi maaperän laadun heikkenemisen, toimii ilman torjunta-aineiden järjestelmällistä käyttöä ja suojaa näin pohjavesiä haitallisilta saasteilta, mutta sen myönteiset saavutukset on otettava täysimääräisesti huomioon YMP:n

¹ Pe'er et al, 2017, German Centre for Integrative Biodiversity Research (iDiv).

suunnittelemisessa;

- D. toteaa, että ruoan ja maanviljelyn tulevaisuutta koskevassa komission tiedonannossa tunnustetaan, että yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) on sisämarkkinoiden politiikoista yhtenäisin ja se toimii perustana Euroopan yhdentymiselle; muistuttaa, että YMP:n ylläpitäminen edellyttää paljon työtä, jotta se täyttäisi kansalaisten vaatimukset luonnon monimuotoisuuden vahvistamisesta tai vahvemmassa sitoutumisesta eläinten hyvinvointiin tai ilmastonmuutokseen ja terveyteen, ja että YMP:n olisi oltava edelleen yhteistä politiikkaa, jolla on riittävä talousarvio ja riittävät keinot ympäristö- ja ilmastoalan toimenpiteisiin;
- E. toteaa, että arviolta 80 prosenttia kulutetusta proteiinista, erityisesti soijasta, tuodaan pääasiassa Brasiliasta, Argentiinasta ja Yhdysvalloista ja että EU:n on kiireesti laadittava YMP:n proteiinistrategia vähentääkseen riippuvuutta tuonnista, joka edistää metsäkatoa ja maananastusta;
- F. toteaa, että Eurobarometri-tutkimuksessa 442, joka koski eurooppalaisten suhtautumista eläinten hyvinvointiin, todettiin, että 82 prosenttia Euroopan kansalaisista katsoo, että tuotantoeläinten hyvinvointia olisi parannettava;
- G. toteaa, että tietyt maatalousjärjestelmien tehostamista koskevat seikat ovat kohdistaneet merkittävää painetta ympäristöön, samalla kun maaperän toiminnot ovat vähentyneet entisestään ja vesien pilaantuminen on lisääntynyt; toteaa, että hyvin suunnitelluilla politiikan välineillä voitaisiin lieventää tällaisia kielteisiä vaikutuksia ja YMP olisi suunniteltava uudelleen siten, että sillä edistettäisiin ja tuettaisiin täysin kestäviä maatalousmalleja;
- H. toteaa, että luonnon tilaa EU:ssa käsittelevässä Euroopan ympäristökeskuksen vuoden 2015 raportissa todettiin, että suurimmat jäsenvaltioiden raportoimat maaekosysteemeihin kohdistuvat paineet ja uhat ovat maatalous ja luonnonolojen muutokset; toteaa, että nykyisten käytäntöjen jatkamisella on syvällisiä ja vahingollisia vaikutuksia luontoon sekä taloudelliseen vaurauteen tulevaisuudessa; toteaa, että ympäristölle haitallisista aineista olisi luovuttava vaiheittain;
- I. toteaa, että YMP:llä on valtava merkitys kaikkialla Euroopassa noin 12 miljoonalle maatilalle;
- J. toteaa, että maatalousmaa kattaa 47 prosenttia Euroopan alueesta ja että EU:ssa on 22 miljoonaa maanviljelijää ja maataloustyöntekijää;
- K. toteaa, että pientilojen osuus EU:n tiloista on lähes 40 prosenttia mutta ne saavat ainoastaan kahdeksan prosenttia YMP:n tuista;
- L. toteaa, että YMP:n luonnonvarojen kestävä hallintaa ja ilmastotoimia koskevat tavoitteet ovat edelleen saavuttamatta;
- M. toteaa, että tyydyttyneiden rasvojen ja punaisen lihan kulutus ylittää unionissa edelleen reilusti suositellut ravintoarvot ja elintarviketeollisuus edistää edelleen merkittävästi kasvihuonekaasujen syntymistä ja typpipäästöjä;

- N. toteaa, että nykyisellä YMP:llä on ollut vain vähäinen merkitys luonnonmukaisen maanviljelyn yleistymisen tukemisessa, ja toteaa, että luonnonmukaiset viljelykset kattoivat vuonna 2015 vain kuusi prosenttia unionin käytetystä maatalousmaasta;
- O. toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 39 artiklassa esitetyt YMP:n tavoitteet ovat edelleen päteviä ja merkityksellisiä ja että lisätavoitteina olisi oltava elintarviketurvallisuuden ja ruokasuvereniteetin varmistaminen sekä EU:n maatalousjärjestelmien ja -alueiden selviytymiskyky ja kestävyys, jotta niitä voidaan vaalia paremmin tulevaisuutta varten;
- P. katsoo, että YMP:hen halutaan sisällyttää ympäristötavoitteita varmistamalla, että sen säännöt ovat unionin lainsäädännön ympäristövaatimusten mukaisia ja että viljelijät noudattavat niitä, sekä edistämällä ympäristöä ja luonnon monimuotoisuutta säilyttävien kestävien viljelykäytäntöjen kehittämistä;
- Q. katsoo, että YMP:llä olisi oltava merkittävä rooli, kun varmistetaan kestävä elintarviketuotanto, kohtuullinen elintaso kaikilla alueilla ja kaikissa jäsenvaltioissa, kansalaisten ja kuluttajien kannalta kohtuulliset hinnat, luonnonvarojen kestävä käyttö ja suojeleminen, maaseutu- ja kaupunkialueiden yhteenkuuluvuus, laadukkaiden elintarvikkeiden saatavuus ja terveellinen ruokavalio sekä johdonmukaisuus kestävä kehityksen tavoitteiden ja ilmastotavoitteiden kanssa, samalla kun huolehditaan ympäristönsuojelua, ilmastotoimia ja eläinten ja kasvien terveyttä ja hyvinvointia koskevista sitoumuksista;
- R. katsoo, että parlamentin on toimittava merkittävässä roolissa laadittaessa selkeää politiikkakehystä, jonka avulla vahvistetaan Euroopan tasolla yhteiset tavoitteet ja varmistetaan täysimääräinen demokraattinen keskustelu strategisista kysymyksistä, joilla on vaikutusta kaikkien kansalaisten jokapäiväiseen elämään, kun kyseessä ovat luonnonvarojen käyttö, elintarvikkeiden laatu, terveys ja siirtyminen täysin kestäviin maatalouskäytäntöihin;
- S. toteaa, että komission tiedonannossa elintarvikkeiden ja maatalouden tulevaisuudesta todetaan, että YMP:n puitteissa olisi voitava paremmin käsitellä kriittisiä terveyskysymyksiä;
- T. toteaa, että tulevan YMP:n on tärkeää olla johdonmukainen YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden, Pariisin sopimuksen ja unionin politiikan kanssa, erityisesti kestävä kehityksen, ympäristön, ilmaston, kansanterveyden ja elintarvikkeiden aloilla;
- U. toteaa, että tulevalla YMP:llä on oltava entistä vahvempi asema kestävä kehityksen, kansanterveyden sekä ympäristön- ja ilmastonsuojelun aloilla ja että erityistavoitteista on Euroopan tilintarkastustuomioistuimen suositusten mukaisesti sovittava EU:n tasolla ja jäsenvaltioiden on saavutettava ne luonnon monimuotoisuuden, ilmastomuutoksen ja antibioottiresistenssin sekä ilman, maaperän ja vesien suojelun aloilla;
- V. toteaa, että kolmesta kestävä kehityksen pilarista ympäristöä koskevan pilarin seuranta / edistymisen mittaaminen on heikoin¹; toteaa, että YMP:tä koskevassa komission tiedonannossa ehdotetaan, että uusi täytäntöönpanomalli olisi tulospainotteisempi, joten

¹ YK:n tilasto-osasto, 2016.

mallin soveltamiseen tarvitaan tietoja merkityksellisistä indikaattoreista;

- W. toteaa, että vesi ja maatalous liittyvät olennaisesti toisiinsa ja että vesivarojen kestävä hoito maatalousalalla on olennainen tekijä hyvälaatuisen ja riittävän elintarviketuotannon takaamisessa ja vesivarojen säilymisen varmistamisessa;
- X. toteaa, että vain taloudellisesti terveet maatilat voivat saavuttaa EU:n ympäristö- ja ilmastotavoitteet;
- Y. toteaa, että YMP on alakohtainen ja yhteinen politiikka ja sellaisena sen on oltava ympäristö- ja ilmastotavoitteiden sekä maatalousalan taloudellisen kestävyuden yhteensovittamisen kulmakivi, joka kehittää jokaisen viljelijän ja laajempien maaseudun yhteisöjen osallistumista ympäristö- ja ilmastohaasteisiin, mukaan lukien kiertotalouden tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntäminen, ja palkitsee viljelijöitä, jotka ovat jo ottaneet käyttöön käytäntöjä ja tuotantomalleja, joissa yhdistetään sekä ympäristöä koskeva että taloudellinen suorituskyky; toteaa, että eräiden maatalouskäytäntöjen avulla voidaan parantaa YMP:n ympäristötehokkuutta, samalla kun palautetaan maanviljelijöille suuremmat marginaalit vähentämällä tuotantokustannuksia;
- Z. toteaa, että olisi luotava yhteys YMP:n ja yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi annetun direktiivin 2009/128/EY välillä; toteaa, että SEUT-sopimuksen 191 artiklan 2 kohdan mukaan YMP:llä olisi taattava ”saastuttaja maksaa” -periaatteen noudattaminen, jotta torjunta-aineiden käyttöä vähennettäessä vältetään aiheuttamasta kilpailuhaittaa vastuullisimmille yrityksille;
- AA. toteaa, että torjunta-aineiden käytöllä, luonnon monimuotoisuuden heikkenemisellä ja maatalousympäristön muutoksilla on kielteinen vaikutus pölyttäjien määrään ja pölyttäjälajien kirjoon; toteaa, että pölyttäjiä, sekä kasvatettuja että luonnonvaraisia pölyttäjiä, koskevat haasteet ovat merkittäviä ja vaikutukset EU:n maatalouteen ja elintarviketurvallisuuteen voivat olla haitallisia, koska EU:n tuotanto on pääosin riippuvaista pölyttäjien palveluista; toteaa, että pölyttäjiä koskevan EU:n aloitteen yhteydessä tammikuussa 2018 käynnistettiin julkinen kuuleminen, jotta voidaan määrittää paras lähestymistapa ja tarvittavat toimenpiteet, joilla torjutaan pölyttäjien määrän vähenemistä EU:ssa;
- AB. toteaa, että EU:n Välimeren alueet ovat alttiimpia ilmastonmuutoksen aiheuttamille vaikutuksille, joita ovat muun muassa kuivuus, metsäpalot ja aavikoituminen, joten näiden alueiden viljelijöiltä vaaditaan suurempia ponnistuksia, jotta he voivat sopeuttaa toimintansa ympäristön muuttuviin olosuhteisiin; toteaa, että nämä ponnistukset olisi otettava huomioon YMP:n poliittisessa kehityksessä, josta niitä olisi tuettava;
- AC. toteaa, että maatalousjärjestelmien ja alueiden pitkän aikavälin sietokyvyn ja kestävyuden lisäämisestä on hyötyä koko EU:lle;
- AD. katsoo, että Euroopan maatalous- ja metsäekosysteemeihin ei sovellu yhdenmukainen lähestymistapa, ja palauttaa mieliin esimerkiksi tukikelpoisuussäännön, jonka mukaan puita on oltava enintään (eli maksimaalinen latvuspeitto) sata hehtaaria kohden, mikä uhkaa peltometsäviljelyyn perustuvia ekosysteemejä ja elinympäristöjä;
- AE. toteaa, että nykyisen YMP:ssä ei kyetty hyödyntämään viherryttämistoimenpiteiden

täyttä potentiaalia, mikä johtui osittain monimutkaisista poikkeuksista, ja katsoo, että niitä voitaisiin parantaa edelleen; toteaa kyseisten toimenpiteiden osoittavan, miten sitovien mitattavien tavoitteiden puuttuminen voi johtaa epäonnistumiseen julkisten ympäristöhyödykkeiden tarjonnassa;

- AF. toteaa, että näyttöön perustuvassa tieteellisten tutkimusten meta-arvioinnissa (fitness check) todettiin, että viherryttämistoimenpiteillä ei parannettu merkittävästi ympäristönsuojelun tasoa, mikä johtui pitkälti siitä, että kyseiset vaatimukset oli jo täytetty;
- AG. toteaa, että viherryttämistoimenpiteet perustuivat olemassa oleviin täydentäviin ehtoihin, erityisesti pysyvän laidunmaan säilyttämiseen, ja vähäisemmässä määrin viljelykiertoon ja maisemapiirteiden säilyttämiseen;
- AH. ottaa huomioon, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin on korostanut, että vuoden 2013 uudistuksen osana käyttöön otetut viherryttämistuet lisäsivät monimutkaisuutta ja byrokratiaa, niitä on vaikea ymmärtää ja ne eivät merkittävästi tehosta YMP:n tuloksellisuutta ympäristön ja ilmaston kannalta;
- AI. toteaa, että YMP-tukien maksamisen ehtona olisi tiukasti edellytettävä julkisten hyödykkeiden tarjontaa, erityisesti ympäristöä ja laadukkaita työpaikkoja koskevaa tarjontaa, jotta kyetään vastaamaan yhteiskunnan vaatimuksiin;
- AJ. katsoo, että YMP olisi laadittava uudelleen, jotta se toimisi niin kuin pitää, ja että on ehdottoman tärkeää antaa lainsäädäntövallan käyttäjille keinot tehdä työnsä kokonaan määrätyn aikarajan puitteissa; ottaa huomioon myös brexitiin liittyvät epävarmuustekijät;
- AK. toteaa, että elintarviketurva on varmistettava Euroopassa sekä Yhdistyneen kuningaskunnan että 27 jäsenvaltion EU:n osalta ja että on pyrittävä kaikin keinoin minimoimaan elintarvikkeiden tuotannon ja saatavuuden häiriöt molempien osapuolten osalta; toteaa, että on pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan yhtenäiset ympäristöä ja elintarviketurvaa koskevat normit sen varmistamiseksi, että niin Yhdistyneen kuningaskunnan kuin EU:nkaan kansalaiset eivät kohtaa minkäänlaisia heikennyksiä elintarvikkeiden laadun ja turvallisuuden suhteen;
- AL. toteaa, että viljelytoiminta vaikuttaa tuntuvasti ympäristöön, ilmastoon, terveyteen, elintarvikkeiden turvallisuuteen, luonnon monimuotoisuuteen ja eläinten hyvinvointiin ja se voi osaltaan edistää ilmastonmuutoksen lieventämistä vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä ja sitomalla hiiltä; toteaa, että YMP:ssä on paneuduttava näihin kysymyksiin asiaan soveltuvien välineiden ja mallien avulla;
- AM. toteaa, että YMP:ssä tarvitaan asianmukaisia välineitä, jotta voidaan puuttua maatalouden haavoittuvuuteen ilmastonmuutokselle ja samalla vähentää alan sisävesivaroihin kohdistamaa painetta, koska alan osuus EU:n makean veden käytöstä on 50 prosenttia;
- AN. toteaa, että komission Eurooppa 2020 -strategiassa – Resurssitehokas Eurooppa – vaaditaan muutosta kulutustottumuksiin, jotta voidaan säilyttää tulevaisuudessa elintarvikeketjun eheys pellolta pöytään;

- AO. toteaa, että tulevassa YMP:ssä olisi tarjottava maanviljelijöille soveltuvampia välineitä unionin luonnonpääoman suojelemiseksi, säilyttämiseksi ja vahvistamiseksi sekä erityisen huolestuttavan luonnon monimuotoisuuden heikkenevän suuntauksen kääntämiseksi esimerkiksi niittyjen perhosten ja viljelymaiden lintujen osalta;
- AP. toteaa, että tulevassa YMP:ssä olisi puututtava maatalousalan ammoniakkipäästöihin, jotka muodostivat vuonna 2015 94 prosenttia kokonaisammoniakkipäästöistä unionissa ja jotka edistävät osaltaan ilman pilaantumista, rehevöitymistä ja ekosysteemin happamoitumista;
1. panee merkille komission tiedonannon ruoan ja maanviljelyn tulevaisuudesta ja on tyytyväinen tietoisuuteen siitä, että YMP:n tavoitteisiin olisi kuuluttava luonnonvarojen kestävä hallinta sekä EU:n ympäristö- ja ilmastotavoitteiden edistäminen;
 2. painottaa erityisesti, että tulevan YMP:n on osaltaan edistettävä taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävää maataloustuotantoa ja EU:n terveystaloutta ja muuta politiikkaa ja autettava täyttämään jo sovittuja kansainvälisiä sitoumuksia, erityisesti COP21:n Pariisin sopimuksen ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteiden ja biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen osalta;
 3. kehottaa asettamaan YMP:ssä ensisijaiseksi painopisteeksi, että jokaisesta unionin maatilasta tulee kestävä yritys, joka on täysin integroitunut kiertotalouteen ja jossa yhdistyvät taloudellisen tehokkuuden ja ympäristötehokkuuden vaatimukset tämän rajoittamatta millään tavalla sosiaalisia ja työoloja koskevia normeja;
 4. edellyttää YMP:tä, jolla varmistetaan, että kaikki viljelijät, myös pienviljelijät, saavat kohtuullisesti palkkatuloja ja jossa noudatetaan ympäristöstä aiheutuvia rajoja ja varmistetaan siten sietokyky ja pitkän aikavälin tuottavuus;
 5. muistuttaa, että tulevalle YMP:llä on kannustettava viljelijöitä palvelemaan yhteiskuntaa kokonaisvaltaisesti ottamalla käyttöön sellaisia maatalouden tuotantomenetelmiä, jotka ovat yhteensopivia ympäristönsuojelua ja maisemien, maaperän, luonnonvarojen ja geneettisen moninaisuuden säilyttämistä koskevien näkökohtien kanssa, tai jatkamalla tällaisten menetelmien soveltamista;
 6. muistuttaa, että se on jo painottanut kiireellistä tarvetta toteuttaa toimia luonnon monimuotoisuuden heikkenemisen pääasiallisiin syihin puuttumiseksi, joita ovat erityisesti elinympäristöjen tuhoaminen ja rappeutuminen, joiden pääasiallisia aiheuttajia ovat liiallinen maankäyttö, saastuminen, tehomaa- ja synteettisten kemiallisten torjunta-aineiden ja lannoitteiden käyttö, vieraslajien leviäminen ja ilmastonmuutos; edellyttää siksi YMP:tä, joka on yhdenmukainen EU:n muiden ympäristö-, sosiaali- ja terveystalouttisten tavoitteiden sekä kansainvälisten sitoumusten, kuten kestävä kehityksen tavoitteiden ja ilmastopöytäkirjojen, kanssa;
 7. edellyttää viljelijöiden sukupolvenvaihdosten perusteella, että uusia investointeja tekeviä nuoria viljelijöitä tuetaan uusilla rahoitusvälineillä ja kansallisilla toimenpiteillä;
 8. katsoo, että peltometsäviljelyn kaltaiset agroekologiset käytännöt voivat olla tässä merkittävässä asemassa;

9. vaatii kasvattamaan luonnonmukaisen maataloustuotannon osuutta;
10. toivoo, että uudistettu YMP on yksinkertainen, vastuullinen ja selkeästi suunnattu tuottamaan tuloksia kestävän maatalouden osalta; katsoo, että uudistuksella olisi yksinkertaistettava ja kevennettävä hallinnollisia menettelyjä viljelijöiden kannalta ja parannettava suoritusten seurantaa jäsenvaltioiden tasolla;
11. edellyttää tulosperusteista YMP:tä, joka on yhdenmukainen EU:n muun politiikan kanssa ja jonka ensisijaisena tavoitteena on siirtyminen markkinavetoiseen ja kestäväan unionin maatalouteen vahvistamalla pitkän aikavälin tuottavuutta ja kilpailukykyä sekä asettamalla julkisten hyödykkeiden tarjonnalle unionin ekologista, kestäväa ja yhteiskunnallista kehitystä koskevat tulostavoitteet;
12. painottaa tarvetta tuottaa maaperään, vesistöihin, luonnon monimuotoisuuteen, ilmanlaatuun, ilmastotoimiin ja maiseman virkistyskäyttöön liittyviä julkishyödykkeitä ja ekosysteemipalveluja;
13. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan, että tulevassa YMP:ssä tuetaan kestävämpiä tuotantojärjestelmiä ja lisään maankäytön tuottamia julkisia hyödykkeitä;
14. muistuttaa korostaneensa, että luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen on keskeistä pitkän aikavälin elintarvike- ja rehuotannolle ja näin myös maanviljelijöiden oman edun mukaista;
15. painottaa tarvetta varmistaa, että tulevan yhteisen maatalouspolitiikan menoilla tosiasiallisesti saavutetaan asetetut tavoitteet noudattamalla tiukasti sääntöjä ja politiikanalojen laajemman johdonmukaisuuden avulla, koska tämä on erityisen merkittävää luonnonvarojen kestävän hallinnan ja tätä tarkoitusta varten YMP:ssä osoitettujen välineiden osalta;
16. muistuttaa painottaneensa jo aiemmin, että Natura-direktiivin toimivuustarkastuksessa korostui tarve parantaa johdonmukaisuutta YMP:n kanssa, ja painottaa, että maatalouteen liittyvä lajien ja elinympäristöjen hupeneminen on huolestuttavaa; kehottaa komissiota laatimaan arvion YMP:n vaikutuksesta biologiseen monimuotoisuuteen; kehottaa lisäksi korottamaan Natura 2000 -maksuja, jotta ne kannustaisivat paremmin hyvin huonossa asemassa olevien maatalouden Natura 2000 -kohteiden suojeluun;
17. korostaa, että maanviljelijät on palkittava asianmukaisesti nykyisten luontotyyppien säilyttämisestä ja suojelemisesta; korostaa tässä yhteydessä, että maatalouden ympäristötoimia koskevat säännöt saattavat kannustaa viljelijöitä nykyisten luontotyyppien hävittämiseen ja uusien istuttamiseen, jotta heille suoritettaisiin maksuja; huomauttaa, että tämä saattaa haitata ponnisteluja lisätä biologista monimuotoisuutta ja tehostaa ympäristönsuojelua, ja toteaa siksi, että maanviljelijät on palkittava luontotyyppien säilyttämisestä ja suojelemisesta;
18. kehottaa säilyttämään ensimmäisen pilarin koskemattomuuden, joka perustuu tukitoimenpiteitä täydentävien ehtojen tehostamiseen niin, että jokainen viljelijä saavuttaisi mahdollisimman hyvän tuloksen ja jotta palkittaisiin maanviljelijöitä heidän tuottamistaan julkisista hyödykkeistä, kuten ilmastotoimista ja luonnonvaraisen

kasviston ja eläimistön suojelemisesta; painottaa, että YMP:hen olisi kuuluttava maksuja ekosysteemipalveluista, joita valvovat ympäristöviranomaiset, nykyisen LIFE-ohjelman lähestymistavan mukaisesti; painottaa kuitenkin, että kaiken kokoisten aktiivisten perhetilojen merkitys on suuri moninaisen maataloustoiminnan säilyttämiseksi ja että tämän vuoksi toimenpiteitä voitaisiin kohdentaa paremmin, jos painotettaisiin perhetiloja;

19. uskoo vahvasti, että suorien tukien ja viherryttämistoimenpiteiden välinen ehdollisuus on säilytettävä, jotta varmistetaan entistä kestävämpi unionin maatalousala, ja kehottaa laatimaan uuden vapaaehtoisen kannustinjärjestelmän niitä viljelijöitä varten, jotka ovat halukkaita ylittämään nykyiset maatalouden ympäristötoimenpiteet;
20. kehottaa komissiota keskittymään maaseutualueiden elämänlaatuun, jotta maaseudulla eläminen olisi houkuttelevaa kaikille, etenkin nuoremmalle sukupolvelle;
21. kehottaa sisällyttämään täydentävien ehtojen järjestelmään tai sen korvaavaan järjestelmään kaikki lajikohtaiset tuotantoeläinten hyvinvointia koskevat säännökset sekä munivia kanoja ja broilereita koskevat direktiivit;
22. edellyttää EU:n tasolla määriteltyä ensimmäistä pilaria, jossa otetaan huomioon, miten tärkeää on luoda selvä yhteys kohdennettujen suorien tukien – joiden ehtona on edellytettävä tiukasti ympäristöä koskevia ja sosiaalisia tuloksia, jotka tuottavat pitkällä aikavälillä ekologisesti ja taloudellisesti kestäviä etuja – ja julkisten hyödykkeiden ja julkisten palvelujen tarjoamisen välille; edellyttää, että tähän kuuluu asianmukaisia mekanismeja, joilla palkitaan viljelijöitä kunnianhimoisten yhteisten perusteiden sekä EU:n tasolla määriteltyjen selkeästi mitattavissa olevien tavoitteiden avulla ja joilla tuetaan paremmin viljelijöitä näiden siirtyessä taloudelliseen tehokkuuteen ja ympäristötehokkuuteen;
23. kehottaa komissiota varmistamaan, että ensimmäinen pilari säilyy edelleen maanviljelijöiden pääasiallisena tulotukijärjestelmänä ja takaa yhdenvertaiset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla; painottaa tämän vuoksi, että komission olisi ehkäistävä erot jäsenvaltioiden politiikassa niiden YMP:n kansallisten täytäntöönpanosuunnitelmien osalta, koska erot voisivat aiheuttaa vääristymiä markkinoilla ja epäreilua kilpailua EU:n tasolla;
24. varoittaa suorien tukien mahdollisesta kansallisesta osarahoituksesta, koska se hajottaisi YMP:n yhteistä luonnetta;
25. varoittaa riskeistä, joita seuraa siitä, että jäsenvaltiot voisivat itsenäisesti määritellä kansalliset suunnitelmansa ja tarkistaa vuosittain päätöksiään ilman vahvoja yhteisiä EU:n tasolla määriteltyjä sääntöjä, tavoitteita ja toimenpiteitä; painottaa, että tällainen mahdollisuus kohdistaisi maanviljelijöihin suurta epävarmuutta kansallisella tasolla tehtävien poliittisten päätösten vuoksi ja että tämä voisi vaikuttaa kielteisesti ympäristöhaasteisiin;
26. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön uuden ja kattavan oikeudellisen kehyksen, jonka avulla on mahdollista panna johdonmukaisesti täytäntöön viherryttämisen, täydentävien ehtojen (joihin sisältyvät hyvät maatalouskäytännöt ja lakisääteinen hoitovaatimus) ja maaseudun kehittämiseen tarkoitettujen maatalouden ympäristö- ja

ilmastotoimenpiteiden kaltaiset ympäristö- ja ilmastotoimet, jotta viljelijät voivat vaikuttaa tehokkaammin sekä yksinkertaisemmalla ja kohdennetummalla tavalla ympäristönsuojelua, biologista monimuotoisuutta ja ilmastoa koskeviin toimiin ja jotta samalla varmistetaan, että jäsenvaltiot voivat valvoa riittävästi ja paikalliset olosuhteet otetaan huomioon; korostaa tarvetta varmistaa, että ensimmäisen ja toisen pilarin toimenpiteet pidetään selvästi toisistaan erillisinä;

27. katsoo, että enintään 30 prosenttia ensimmäisestä pilarista olisi kohdennettava jäsenvaltioiden sopimaan eurooppalaiseen kannustinjärjestelmään, jolla rohkaistaan siirtymään maatalouteen, jossa taloudellisen tehokkuuden vaatimukset yhdistyvät ympäristötehokkuusvaatimuksiin;
28. katsoo, että siirtymistä kestäviin maatalousjärjestelmiin on helpotettava tarjoamalla kaikissa jäsenvaltioissa ja kaikilla alueilla riippumattomia, avoimia ja riittävän ja julkisen rahoituksen varassa toimivia maatilojen neuvontajärjestelmiä ja lisäämällä alhaalta ylöspäin suuntautuvaa osallistavaa tutkimusta tutkijoiden ja viljelijöiden välillä sekä tehostamalla eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien yhteydessä vertaisvaihtoa etenkin sellaisten maatalouden ekologisten toimintatapojen edistämiseksi, joissa hyödynnetään ja edistetään luonnollisia prosesseja satojen lisäämiseksi ja vastustuskyvyn parantamiseksi;
29. katsoo, että maatilojen neuvontajärjestelmässä ja eurooppalaisissa innovaatiokumppanuuksissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota torjunta-aineiden vaihtoehtojen käyttämiseen kannustamiseen, erityisesti yhdennettyä tuholaisen torjuntaa koskevan kahdeksan periaatteen käyttöönottoon torjunta-aineriippuvuuden vähentämiseksi, sekä torjunta-aineeseen tulevaisuuden luomiseen kannustamiseen; katsoo, että nykyisten kokemusten perusteella on todennäköistä, että luonnollisten prosessien hyödyntäminen ja siihen kannustaminen satojen lisäämiseksi ja vastustuskyvyn parantamiseksi alentaa tuotantokustannuksia;
30. edellyttää yksinkertaisempaa ja tehokkaammin uudistettua toista pilaria, jossa keskitytään aidosti kannustavaan aluekehityspolitiikkaan ja alakohtaisen kehittämisen politiikkaan ja jonka ytimeen otetaan investoinnit, koulutus ja neuvonta, älykkäät ratkaisut, kestävyys, tutkimus, innovointi, eläinten hyvinvointi, tilojen taloudellinen tilanne ja maaseudun elinkeinot, samalla kun jäsenvaltiot voisivat ottaa käyttöön paikalliset olot ja tarpeet huomioon ottavia erityisiä toimintatapoja, kuten luonnonhaittoihin liittyvien ylimääräisten kustannusten korvaaminen ja kunnianhimoisempien maatalouden ympäristö- ja ilmastojärjestelmien käyttöönotto;
31. korostaa maaseudun kehittämisen ja myös Leader-aloitteiden ja yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen (CLLD) aloitteiden merkitystä monitoiminnallisen maatalouden tukemisessa sekä viljelijöiden, paikallisyhteisöjen, kansalaisyhteiskunnan ja täydentävien liiketoimien välisten kumppanuuksien edistämässä, jotta voidaan saada tuloja monipuolisen taloudellisen toiminnan, kuten maatilamatkailun, avulla sekä turvata yhteisön tukema maatalous ja sosiaalipalvelujen tarjoaminen maaseutualueilla;
32. edellyttää toista pilaria, jossa eläinten hyvinvointi otetaan EU:n maaseudun kehittämisohjelmien pakolliseksi osaksi, eläinten hyvinvointia edistäviä toimien kuluille asetetaan vähimmäismäärä ja otetaan käyttöön pitkän aikavälin kannustimia, joilla pyritään kannustamaan useampia maanviljelijöitä siihen, että he noudattavat voimassa

olevaa lainsäädäntöä tiukempia eläinten hyvinvointivaatimuksia;

33. kehottaa vahvistamaan tulevassa YMP:ssä resurssitehokkuuden edistämistä, vesivarat mukaan luettuina, ja kannustaa lisäämään viljelijöiden vaikutusvaltaa, jotta he voivat älykkäiden teknologioiden, asianmukaisten käytäntöjen ja tietolähteiden, kuten satelliittitietojen, välittömän saatavuuden avulla tehdä tietoon perustuvia päätöksiä vesivaroja ja ravinteita koskevien vaatimusten osalta;
34. kehottaa ottamaan käyttöön toimenpiteitä ravinteiden kierrätyksen lisäämiseksi; kehottaa mukauttamaan maatalouden rakennepolitiikan ympäristötukijärjestelmään esimerkiksi yhdistämällä kasvi- ja eläintuotanto aiempaa paremmin;
35. korostaa, että luonnonhaitta-alueilla, kuten vaikeasta ilmastosta, jyrkistä rinteistä tai maaperän laadusta kärsivät alueet, toimiville maanviljelijöille on osoitettava tukea maaseudun kehittämisen järjestelmästä; kehottaa yksinkertaistamaan luonnonhaitta-alueita koskevaa järjestelmää ja keskittämään sen paremmin vuoden 2020 jälkeisellä kaudella;
36. katsoo, että vain tällaisella täydentävällä mallilla, jossa on selvästi määritettyjä tavoitteita ja joka on johdonmukainen EU:n muiden politiikkojen kanssa, voidaan saavuttaa unionin kunnianhimoiset ympäristöön ja maaseudun kehittämiseen liittyvät tavoitteet; korostaa, että toisessa pilarissa olisi edelleen sallittava joustavaan ja kansalliseen ohjelmasuunnitteluun perustuva toimintatapa, kun taas ensimmäinen pilari olisi ankkuroitava yhteisiin sääntöihin ja normeihin, jotta EU:n kaikille viljelijöille kyetään varmistamaan tehokkaat ja yhdenmukaiset toimintaedellytykset;
37. katsoo, että mikäli riskinhallinnan välineet eivät riitä laajojen markkinahäiriöiden korjaamiseen, tulevalla YMP:llä olisi voitava reagoida paremmin, tehokkaammin ja nopeammin markkinakriiseihin toteuttamalla unionin kriisinhallintatoimia, joilla pyritään palauttamaan tasapuoliset markkinaolosuhteet;
38. korostaa, että yksi tulevan YMP:n keskeisistä haasteista on viljelijöiden riippuvuus keinolannoitteiden ja kemiallisten torjunta-aineiden käytöstä, jolla voi olla kielteinen vaikutus vedenlaatuun ja joka on liitetty biologisen monimuotoisuuden heikkenemiseen; toteaa, että yhdenmukainen tuholaisien torjuntaan sisältyvä kiertoviljely on edelleen yksi vaikuttavimmista keinoista vaalia biologista monimuotoisuutta ja palauttaa maaperän terveys;
39. kehottaa kehittämään erityisen maaseudun kehittämiseen liittyvän toimenpiteen, jolla kannustetaan vähentämään selvästi torjunta-aineiden käyttöä Euroopan unionin integroidun tuholaisien torjunnan kahdeksan periaatteen pohjalta ja kannustaen käyttämään muita kuin kemiallisia vaihtoehtoja;
40. korostaa pölytyksen ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen merkitystä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varaamaan torjunta-ainevapaita alueita torjunta-aineiden käyttöön liittyvän mehiläiskuolleisuuden ehkäisemiseksi;
41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että tulevassa maatalouspolitiikassa otetaan huomioon havainnot pölyttäjien vähenemisestä ja tarjotaan asianmukaisia ratkaisuja ongelmaan;

42. painottaa, että tarvitaan tulosperusteinen lähestymistapa maksuihin; ehdottaa siksi, että indikaattoreina käytetään esimerkiksi maaperän terveyttä ja biologista monimuotoisuutta, taksonien esiintymistä ja lajikirjoa, humus- ja ruokamultakerroksen muodostumista, eroosiota torjuvaa kasvupeitettä, ravinnehävikkiä ja veden laatua sekä biologista monimuotoisuutta, mukaan lukien lintulajien, luonnonvaraisten pölyttäjien ja hyönteisten kirjo ja hyvinvointi;
43. kehottaa erityisesti esittämään YMP:n vankat tavoitteet perusasetuksessa ympäristölainsäädännön mukaisesti sekä määrällisesti esitetyjen ja kunnianhimoisten tulosindikaattorien perusteella; korostaa, että YMP:tä koskevien kansallisten strategisten suunnitelmien olisi oltava näyttöpohjaisia ja niitä olisi suunniteltava yhteistyössä asianomaisten ympäristöviranomaisten kanssa ja kuullen kaikkia keskeisiä sidosryhmiä (kuten pienviljelijät, ympäristöalan kansalaisjärjestöt ja kansalaisyhteiskunnan edustajat), minkä lisäksi niiden on oltava kumppanuusperiaatteen mukaisia;
44. kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot asettavat mahdollisuuksien mukaan määrällisiä tavoitteita ja ottavat käyttöön indikaattoreita strategisissa suunnitelmissaan asettamiensa tavoitteiden edistymisen seuraamista varten;
45. kehottaa komissiota tarjoamaan jäsenvaltioille selkeää ohjeistusta ja tukea niiden laatiessa strategisia suunnitelmiaan, jotta varmistetaan, että suunnitelmat ovat vankkoja ja laadukkaita;
46. muistuttaa, että lintu- ja luontotyyppidirektiivien ”kuntotarkastus” toi esille, että niiden yhdenmukaisuutta YMP:n kanssa on lisättävä, ja paljasti, että lajien ja luontotyyppien määrä vähenee nopeasti maatalouteen liittyvistä syistä; kehottaa komissiota laatimaan arvion YMP:n vaikutuksista biologiseen monimuotoisuuteen;
47. pyytää komissiota varmistamaan vankkoihin ja tieteellisiin näytteenottomenetelmiin perustuvien vaikuttavien ja toteuttamiskelpoisten valvontajärjestelmien käyttöönoton, jotta voidaan seurata kaikkien tavoitteiden edistymistä;
48. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön tulosperusteista toimintapolitiikkaa koskevan ehdotuksensa ja tarjoamaan asianmukaista tukea teknisen avun muodossa ja muiden politiikkatoimien ja toimenpiteiden mukaisesti, jotta voidaan seurata kaikkia asiaa koskevia indikaattoreita ja kerätä niistä tietoja, mikä on erittäin tärkeää, kun otetaan huomioon ympäristöalan indikaattoreita koskevien tietojen puutteellisuus;
49. korostaa, että YMP:n tavoitteissa keskitytään elintarviketuotantoon, ja katsoo, että YMP:n on edistettävä biotalouden ohjelmaa ja biopohjaisen kemian strategiaa ja sen on perustuttava kiertotalouden periaatteille ja siinä on otettava huomioon biomassan eri käyttökohteiden ja tyyppien todelliset ilmastovaikutukset; katsoo, että YMP:llä on edistettävä maaseutuyhteisöjen elpymistä asiantuntijatyöpaikkojen ja innovoinnin avulla erityisesti suurta lisäarvoa tuottavien puu- ja muiden biomassatuotteiden sekä välikasvisatojen alalla; katsoo, että YMP:llä olisi myös kannustettava hyödyntämään maatalouden jätteitä ja tähteitä bioenergian tuotantoon yhtenä lisäkeinona maaseutualueiden ja maanviljelijöiden tukemiseksi; katsoo, että YMP:n on sisällettävä kunnianhimoinen, unionin yhteinen vihreän energian ja kemian strategia, joka perustuu kasviproteiinin yhteistuotantoon;

50. kehottaa komissiota omaksumaan keskipitkän ja pitkän aikavälin näkökulman, kun se tarkistaa proteiineja koskevaa politiikkaansa, sekä varmistamaan, että sen YMP:n uudistusta koskevat lainsäädäntöehdotukset sisältävät riittäviä ja luotettavia uusia toimenpiteitä ja välineitä, joilla autetaan viljelijöitä kehittämään viljelykiertojärjestelmiä, jotta voidaan merkittävästi vähentää nykyistä proteiinivajetta ja hintojen epävakautta;
51. katsoo, että tulevalla YMP:llä olisi edistettävä proteiinikasvien viljelyä, sillä se on tärkeä keino varmistaa siirtyminen monimuotoisiin ekologiisiin maatalousjärjestelmiin yhden viljelykasvin tehoviljelystä, jossa käytetään paljon synteettisiä kemiallisia torjunta-aineita ja jolla on huomattavia ympäristövaikutuksia;
52. katsoo, että paras tapa käyttää proteiinikasveja on tuottaa niistä elintarvikkeita; katsoo siksi, että proteiinikasvien tuotannossa olisi noudatettava prioriteettijärjestystä, jossa ensimmäisellä sijalla on suora elintarvikekäyttö ja toisella eläinrehun tuotanto ja jossa sallitaan ainoastaan jätteiden hyödyntämiseen perustuva biopolttoaineiden tuotanto;
53. kehottaa edistämään voimakkaasti peltometsäviljelyä, jolla voidaan parantaa ihmisten elämänlaatua parantamalla mikroilmastoja ja toipumista niin tilojen kuin maiseman tasolla, parantamalla maisemia ja tarjoamalla monipuolisia virkistys- ja tuotantokäyttöön soveltuvia ekosysteemejä; korostaa, että on yksilöitävä ja poistettava mahdolliset puutteet, jotka voivat haitata peltometsäviljelyjärjestelmien kehittämistä, kuten se, että nykyisissä sertifiointijärjestelmissä ei ole mahdollista sertifioida tuotteita, jotka on valmistettu EU:n alueilla muualla kuin metsässä kasvaneista puista;
54. korostaa kestävästi hoidettujen metsien tärkeää roolia pyrkimyksissä sopeuttaa metsät ilmastonmuutokseen ja painottaa metsä-puu-arvoketjun merkitystä maaseudun elinkeinojen ylläpitämisessä ja työpaikkojen, kasvun ja sosiaalisen vakauden luomisessa maaseutualueilla sekä sen panosta uusien arvoketjujen kehittämiseen kiertotalouden ja biotalouden periaatteiden mukaisesti;
55. katsoo, että YMP:llä on hallittava ilmastonmuutokseen ja maaperän huonontumiseen liittyviä riskejä kaikilla viljelymaisema-alueilla investoimalla maatalouden ekosysteemien vastustuskykyisiksi ja elinvoimaisiksi tekemiseen ja ekologiseen infrastruktuuriin, jotta voidaan lisätä ruokamultaa, pysäyttää maaperän eroosio, ottaa käyttöön viljelykiertoja tai pidentää niitä sekä lisätä maisemien puustoa ja maatilojen biologista ja rakenteellista monimuotoisuutta;
56. palauttaa mieliin tutkimuksen ja innovoinnin strategisen merkityksen ja kehottaa lisäämään YMP:n tavoitteiden ja Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteiden välistä synergiaa elintarviketuotannossa, resurssien kestävässä hoidossa ja ilmastotoimissa;
57. pyytää komissiota ottamaan kaikissa kauppasopimuksissa käyttöön vastavuoroisuuslausekkeita ja varmistamaan siten, että jokainen maatalouden tuontituote täyttää samat terveysvaatimukset ja sosiaaliset normit, joita EU:n tuotteilta edellytetään; pyytää komissiota tekemään järjestelmällisen vaikutustenarvioinnin maatalousalaa koskeville määräyksille jokaisessa kauppasopimuksessa ja esittämään erityisiä strategioita, joilla voidaan varmistaa, ettei mikään maatalouden ala kärsi kolmansien maiden kanssa tehdyistä kauppasopimuksista, ja otetaan huomioon myös maantieteelliset merkinnät;

58. painottaa, että kaikissa Euroopan maataloutta koskevissa EU:n vapaakauppasopimusneuvotteluissa on sovellettava olennaisena ja tinkimättömänä periaatteena sitä, että harjoitetaan kestävästä maataloustuotantoa, noudatetaan EU:n lainsäädäntöä ja standardeja, joihin elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat unionin säännökset perustuvat, sekä EU:n sosiaalisia, taloudellisia ja ekologisia normeja, sovelletaan ”pellolta pöytään” -mallia ja vastavuoroisuutta sekä säilytetään ehdottomasti ihmisten ja eläinten terveyttä ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat unionin terveys- ja kasvinsuojelunormit ja -menettelyt, sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä unionin lainsäädännössä;
59. painottaa, että tasavertaisten toimintaedellytyksien varmistamiseksi on otettava käyttöön EU:n yhteinen perustaso, jotta voidaan taata kansalaisten oikeus terveeseen ympäristöön ja terveelliseen, ravitsevaan ruokaan; katsoo, että perustaso olisi määritettävä asiaa koskevien säädöksiä ja kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti ja siten, että ympäristölle tai yhteiskunnalle ei aiheuteta haittaa;
60. painottaa, että tuleva YMP olisi suunniteltava niin, että sillä voidaan käsitellä entistä paremmin kriittisiä terveyteen liittyviä kysymyksiä, kuten mikrobilääkeresistenssiä ja ilmanlaatua;
61. korostaa, että mikrobilääkeresistenssi aiheuttaa haasteita eläinten ja ihmisten terveydelle; katsoo, että uudella oikeudellisella kehyksellä olisi edistettävä aktiivisesti eläinten terveyden ja hyvinvoinnin parantamista keinona torjua antibioottiresistenssiä ja että siten kansanterveyttä ja koko maatalousalaa voidaan suojella tehokkaammin;
62. toteaa, että on tärkeää ottaa YMP:tä koskevaan päätöksentekoprosessiin mukaan instituutit ja asiantuntijat, jotka vastaavat biologiseen monimuotoisuuteen, ilmastonmuutokseen ja ilman, maaperän ja veden pilaantumiseen vaikuttavista terveys- ja ympäristöalan toimintapolitiikoista;
63. kehottaa parantamaan YMP:n ja EU:n muiden politiikkojen ja toimien välistä koordinoitua ja erityisesti YMP:n ja direktiivin 2000/60/EY, direktiivin 91/676/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1107/2009 välistä koordinoitua keinona suojella kestävästi vesivaroja, joiden määrään ja laatuun maatalous vaikuttaa kielteisesti; kehottaa kehittämään kannustimia, joilla tuetaan viljelijöiden ja veden toimittajien välisiä, vesivarojen suojelun tehostamiseen tähtääviä paikallisia yhteistyöhankkeita;
64. kehottaa komissiota kehittämään asiaan liittyviä synergioita EU:n avaruusalan lippulaivaohjelmien ja YMP:n välille ja ottamaan tässä yhteydessä huomioon erityisesti Copernicus-ohjelman, joka on erityisen merkittävä viljelijäyhteisölle ilmastonmuutoksen ja ympäristön seurannan kannalta;
65. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon, että esimerkiksi puhtaan energian, digitalisaation ja älykkäiden ratkaisujen aloilla tapahtuvat yhteiskuntaa, ympäristöä, teknologiaa ja taloutta koskevat muutokset vaikuttavat maaseutuelämään; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään maaseudun keskusten mahdollisuuksia edistää kestävästä ja osallistavaa kasvua sekä innovointia ja ottamaan samalla huomioon laajempien maaseutuyhteisöjen edut; muistuttaa, että maaseutualueet ja maaseudun taajamat tarvitsevat erityistä huomiota ja yhdistettyjä toimia älykkäiden kylien kehittämiseksi, ja vaatii oikeudenmukaisia toimintaedellytyksiä maaseudun keskusten ja

verkkojen erityisiä teknologisia parannuksia varten;

66. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön uuden ja kattavan oikeudellisen kehyksen, jolla kielletään selkeästi määritellyt hyvän kauppataivan vastaiset käytännöt elintarvikkeiden toimitusketjussa ja jolla vahvistetaan kyseisten kieltojen täytäntöönpanoa koskevat vähimmäisvaatimukset sekä seuraamusmekanismit;
67. katsoo, että tätä uutta kehystä olisi tuettava siten, että siihen kohdennetaan mahdollisesti vähimmäismäärä kokonaisuutensa rahoista, jotka ovat käytettävissä maatalouden ympäristötoimiin, luonnonmukainen maatalous, biologisen monimuotoisuuden tuki, tiukat eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevat normit sekä kasvien hyvä terveys mukaan luettuina;
68. kehottaa komissiota ottamaan vuoden 2020 jälkeisellä lainsäädäntökaudella käyttöön useista lähteistä rahoittamisen periaatteet investoinneissa, jotta varmistetaan selkeää ympäristöhyötyä tuottavien yhdennettyjen maaseudun kehittämisvälineiden, kuten älykkäitä kyliä koskeva aloite, sujuva täytäntöönpano; kehottaa komissiota käynnistämään toimenpiteitä älykkäitä kyliä koskevaa aloitetta varten ja asettamaan älykkäiden kylien perustamisen seuraavan maaseudun kehittämissäätöpolitiikan ensisijaiseksi tavoitteeksi;
69. korostaa, että yhteisessä markkinajärjestelyssä on lisättävä vaihtoehtoja tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien, osuuskunnat mukaan luettuina, yhteistyölle sekä toimialakohtaisten organisaatioiden yhteistyölle.

TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA

Hyväksytty (pvä)	25.4.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 54 -: 4 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Paul Brannen, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Stefan Eck, Bas Eickhout, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Giovanni La Via, Peter Liese, Joëlle Mélin, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Julia Reid, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Davor Škrlec, Renate Sommer, Estefanía Torres Martínez, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Cristian-Silviu Buşoi, Caterina Chinnici, Fredrick Federley, Anja Hazekamp, Norbert Lins, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Carolina Punset, Christel Schaldemose
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Jude Kirton-Darling, Jeroen Lenaers

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

54	+
ALDE	Fredrick Federley, Gerben-Jan Gerbrandy, Anneli Jäätteenmäki, Carolina Punset, Frédérique Ries
ECR	Urszula Krupa, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska
GUE/NLG	Lynn Boylan, Stefan Eck, Kateřina Konečná, Estefanía Torres Martínez
NI	Zoltán Balczó
PPE	Pilar Ayuso, Cristian-Silviu Bușoi, Birgit Collin-Langen, Angélique Delahaye, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Giovanni La Via, Jeroen Lenaers, Peter Liese, Norbert Lins, Miroslav Mikolášik, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Renate Sommer, Adina-Ioana Vălean
S&D	Biljana Borzan, Paul Brannen, Nessa Childers, Caterina Chinnici, Miriam Dalli, Seb Dance, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Jude Kirton-Darling, Susanne Melior, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE	Marco Affronte, Margrete Auken, Bas Eickhout, Benedek Jávor, Michèle Rivasi, Davor Škrlec

4	-
EFDD	Julia Reid
ENF	Sylvie Goddyn, Joëlle Mélin
GUE/NLG	Anja Hazekamp

1	0
EFDD	Piernicola Pedicini*

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

* Äänestyksiä koskevat oikaisut Piernicola Pedicinillä oli ollut tarkoitus äänestää puolesta.

LIITE: TALOUSARVION VALVONTAVALIOKUNNAN KIRJE

IPOL-COM-CONT D (2018)17649

Czesław Adam Siekierski
Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan
puheenjohtaja
Euroopan parlamentti
Brüssel

Asia: Talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtajan kirjeen muodossa annettu lausunto (työjärjestyksen 53 artiklan 3 kohta) maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä ruoan ja maanviljelyn tulevaisuudesta, 2018/2037(INI) – COM(2017)0713

Arvoisa Czesław Adam Siekierski

Talousarvion valvontavaliokunta pyytää asiasta vastaavaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa ottamaan huomioon seuraavat seikat valiokunta-aloitteisessa mietinnössään aiheesta ruoan ja maanviljelyn tulevaisuus.

Tuotannontekijätulo

1. toteaa, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston toimittamien tietojen¹ mukaan alan lisäarvo ja tuottavuus laskivat hieman vuonna 2016, mutta ne olivat edelleen selvästi parempia kuin vuosina 2005–2009, ja että on vaikeaa määrittää, mikä kaikista tuotantomääriä tai arvoa/hintoja koskevista tekijöistä tai vuoden 2015 maitoalan kriisin kaltaisista tapahtumista tarkalleen ottaen aiheutti maatalouden tuotannontekijätulon yleisen laskun vuodesta 2013 lähtien;

YMP:n menojen oikeudenmukainen rakenne

2. palauttaa mieliin YMP:n menojen kestävämmän rakenteen: 44,7 prosenttia kaikista unionin tiloista ansaitsi alle 4 000 euroa vuodessa, ja vuonna 2016 keskimäärin yli 10 prosenttia YMP:n suorien tukien edunsaajista sai noin 60 prosenttia maksuista; toteaa, että suorien tukien jakautuminen ilmentää paljolti maanomistuksen keskittymistä, koska 20 prosenttia viljelijöistä omistaa 80 prosenttia maasta; on huolestunut edunsaajien voimakkaasta keskittymisestä ja painottaa, että on päästävä parempaan tasapainoon pienten ja suurten edunsaajien välillä;
3. toistaa kantansa, jonka mukaan suorat tuet eivät ehkä täytä täysin tehtävänsä maataloustuloja vakauttavana turvaverkkona etenkin pienten tilojen kohdalla, koska maksut eivät jakaudu tasaisesti;
4. katsoo, että suuremmat tilat eivät hintavaihteluista aiheutuvassa kriisissä välttämättä tarvitse samaa tulotukitasoa vakauttamaan maataloudesta saatavia tuloja kuin pienet tilat, koska ne voivat hyötyä suurtuotannon eduista, jotka todennäköisesti tekevät niistä

¹ (vuotuinen toimintakertomus, s. 15, keskeinen tulosindikaattori 1: maatalouden tuotannontekijätulo kokopäivätoimista työntekijää kohden);

kestävämpiä;

- 5 korostaa, että on tärkeää varmistaa oikeudenmukainen elintaso eri alueilla ja eri jäsenvaltioissa ja turvata maataloustuotanto kaikkialla EU:ssa, myös luonnonhaitta-alueilla; katsoo, että jotta voidaan taata tasavertaiset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla ilman sisämarkkinoita vääristäviä vaikutuksia, vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki olisi säilytettävä välineenä, jolla säilytetään herkkien alojen tuotanto ja torjutaan erityisiä vaikeuksia, jotka johtuvat etenkin epäsuotuisassa asemassa olevien alueiden rakenteellisesta epäedullisesta kilpailuasemasta;

Yksinkertaistaminen

6. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita, jotka panevat politiikan täytäntöön, aidosti yksinkertaistamaan menettelyä, myös vaadittavien asiakirjojen osalta, rahoituksen saannin helpottamiseksi valvonta- ja seurantaperiaatteita laiminlyömättä; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota hallinnolliseen tukeen pientuottajille, joille rahoitus on ehdoton edellytys toiminnan jatkumiselle;

Maaseudun kehittäminen

7. korostaa, että lähes kaikissa tilintarkastustuomioistuimen vuonna 2016 tarkastamissa maaseudun kehittämishankkeissa käytettiin järjestelmää, joka perustui aiheutuneiden kulujen korvaamiseen, ja panee merkille, että ohjelmakaudella 2014–2020 jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti käyttää yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen järjestelmää eli vakioyksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta, joiden avulla voidaan vaikuttavasti vähentää liian korkeiden hintojen riskiä;

Viherryttämistä on kehitettävä

8. on erityisen huolissaan siitä, että tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 21/2017 mukaan ”On epätodennäköistä, että viherryttämisellä sen nykyisessä muodossa saadaan aikaan merkittäviä ympäristö- ja ilmastohyötyjä (...). viherryttämisvaatimukset ovat yleensä varsin lieviä ja ilmentävät paljolti tavanomaisia viljelykäytäntöjä ja myös määrälliset tavoitteet puuttuvat.”;¹ tämän vuoksi viherryttäminen johtaa myönteiseen muutokseen viljelykäytännöissä vain hyvin pienellä osuudella unionin maatalousmaasta;
9. pitää valitettavana, että viherryttämisjärjestelmät voivat ohjelmien varsinaisessa suunnittelussa lisätä epätasapainoa YMP:n tuen jakautumisessa, koska ne ovat osa pinta-alaperusteisia maksuja; kehottaa tämän vuoksi komissiota harkitsemaan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 21/2017 esitettyjen suositusten noudattamista;

Nuorten viljelijöiden järjestelmä

10. korostaa, että unionin maataloussektorin kehityserot ovat valtavat ja että erittäin suuri ongelma on väestönrakenteen muutokseen liittyvä haaste, joka edellyttää toimia, joilla torjutaan pulaa nuorista viljelijöistä ja varmistetaan näin unionin maatalouden pitkän aikavälin kestävyys;
11. on erityisen huolissaan siitä, että nuorille viljelijöille tarkoitettua tukea koskevassa erityiskertomuksessaan nro 10/2017 tilintarkastustuomioistuin totesi suorista tuista, että

¹ ”Viherryttäminen: monimutkaisempi tulotukijärjestelmä ei ole vielä ympäristön kannalta vaikuttava” sivut 6 ja 47;

nuorten viljelijöiden tuki

- a) ei pohjaudu perusteelliseen tarvearviointiin
- b) ei kuvasta yleistavoitteena olevaa sukupolvenvaihdosten edistämistä
- c) ei aina edes kohdistu tuen tarpeessa oleville nuorille viljelijöille ja
- d) kohdistetaan joissakin tapauksissa tiloille, joissa nuorten viljelijöiden rooli on vähäinen;

12. pitää valitettavana tilintarkastustuomioistuimen toteamusta, joka koski nuorten viljelijöiden tukemista maaseudun kehittämissuunnitelmien kautta ja jonka mukaan toimenpiteet perustuvat yleensä löyhään tarvearviointiin, eikä ole olemassa todellista koordinoitua ensimmäisen pilarin maksujen ja toisen pilarin nuorten viljelijöiden tuen välillä;

Toteutettavat toimenpiteet

13. kehottaa

- a) komissiota arvioimaan tarkkaan, miksi tuotannontekijätulo on laskenut vuodesta 2013 lähtien, ja määrittelemään seuraavalle monivuotiselle rahoituskehitykselle sellaisen uuden keskeisen tulostavoitteen siihen liittyvine tulos- ja seurausindikaattoreineen, jolla pyritään kaventamaan viljelijöiden tuloeroja;
- b) komissiota seuraamaan edelleen valppaasti jäsenvaltioiden viranomaisten tekemiä tarkastuksia ja niiden toimittamia tietoja sekä ottamaan nämä tiedot huomioon jakaessaan riskinarviointeihin perustuvaa tarkastustaakkaa;
- c) jäsenvaltioita sekä edunsaajia ja niiden yhdistyksiä hyödyntämään kaikilta osin yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen järjestelmän tarjoamia mahdollisuuksia maaseudun kehittämiseen;

14. kehottaa

- a) komissiota valmistelevaan ja kehittämään seuraavaa YMP-uudistusta silmällä pitäen kattavan toimintalogiikan maatalouteen liittyville unionin ympäristö- ja ilmastotoimille kyseistä ilmiötä koskevan uusimman tieteellisen käsityksen pohjalta, ja määrittämään samassa yhteydessä myös tavoitearvot; uudistuksessa on noudatettava erityisesti seuraavia periaatteita:
 - i. viljelijöiden olisi saatava YMP:n tukimaksuja, jos he täyttävät joukon EU:n tasolla määriteltyjä ympäristöön liittyviä perusvaatimuksia, joihin kuuluvat hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset ja viherryttämisvaatimukset, jotka menevät ympäristölainsäädännön vaatimuksia pidemmälle; suhtautuu siten myönteisesti komission lähestymistapaan, joka koskee tuloksiin keskittyvää talousarviota; katsoo, että tulevan täytäntöönpanojärjestelmän olisi oltava tulospainotteisempi;
 - ii; ympäristöön ja ilmastoon liittyviin paikallisiin erityistarpeisiin voidaan hyvin vastata maatalousalan täydentävän ja tehokkaammin kohdistetun ohjelmasuunnittelun alaisilla toimilla;
 - iii. kun jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus valita vaihtoehdot lainsäätäjien asettamasta luettelosta YMP:n täytäntöönpanon yhteydessä, niitä olisi vaadittava osoittamaan ennen täytäntöönpanoa, että valitut vaihtoehdot ovat vaikuttavia ja tehokkaita toimintapolitiikan tavoitteiden, erityisesti elintarviketurvallisuuden, elintarvikkeiden laadun ja niiden terveysvaikutusten, viherryttämisen, maankäytön suunnittelun ja

maisemanhoidon sekä väestökadon torjumisen, saavuttamisen kannalta;

15. kehottaa komissiota

- a) arvioimaan kattavasti kaikkia yhdistettävissä olevia nykyisiä YMP-toimia ja välineitä, joilla voidaan tukea nuoria viljelijöitä, ja määrittämään sellaiset esteet, jotka vaikeuttavat nuorten viljelijöiden pääsyä olemassa oleville tiloille tai uusien tilojen perustamista ja joita voidaan käsitellä YMP:n tulevan uudelleentarkastelun aikana;
- b) varmistamaan, että maatalousuudistuksen yhteydessä parannetaan edelleen maaseudun kehittämisen olosuhteita, kuten todetaan muun muassa Corkin julistuksessa, jotta voidaan taata nuorten viljelijöiden tukemista koskevien ohjelmien onnistuminen;
- c) sisällyttämään lainsäädäntöön vuoden 2020 jälkeistä YMP:tä varten (tai vaatimaan jäsenvaltioita määrittämään yhteistä hallinnointia koskevien säännösten mukaisesti) selkeä toimintalogiikka, jota sovelletaan maatalousalan sukupolvenvaihdoksia koskeviin toimintapoliittisiin välineisiin;
- d) varmistamaan, että ehdottamansa vuoden 2020 jälkeistä kautta koskevan YMP-lainsäädännön kautta komissio ja jäsenvaltiot parantavat (yhteistä hallinnointia koskevien säännösten mukaisesti) seuranta- ja arviointijärjestelmää.

Kunnioittavasti

Inge Gräßle

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	16.5.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 32 -: 5 0: 6
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, José Bové, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Jacques Colombier, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Laurențiu Rebega, Bronis Ropé, Maria Lidia Senra Rodríguez, Ricardo Serrão Santos, Czesław Adam Siekierski, Maria Gabriela Zoană, Marco Zullo
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Franc Bogovič, Paul Brannen, Elsi Katainen, Gabriel Mato, Susanne Melior, Momchil Nekov, Annie Schreijer-Pierik, Ramón Luis Valcárcel Siso, Thomas Waitz
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Birgit Collin-Langen

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

32	+
ALDE	Ivan Jakovčić, Elsi Katainen, Ulrike Müller
ECR	James Nicholson, Laurențiu Rebegea
EFDD	Marco Zullo
GUE/NGL	Matt Carthy, Luke Ming Flanagan
PPE	Daniel Buda, Birgit Collin-Langen, Michel Dantin, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Esther Herranz García, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Gabriel Mato, Annie Schreijer-Pierik, Czesław Adam Siekierski, Ramón Luis Valcárcel Siso
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Paul Brannen, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Susanne Melior, Momchil Nekov, Maria Noichl, Ricardo Serrão Santos, Maria Gabriela Zoană
VERTS/ALE	Thomas Waitz

5	-
ECR	Beata Gosiewska
EFDD	John Stuart Agnew
GUE/NGL	Anja Hazekamp, Maria Lidia Senra Rodríguez
VERTS/ALE	José Bové

6	0
ALDE	Jan Huitema
ECR	Zbigniew Kuzmiuk
ENF	Philippe Loiseau, Jacques Colombier
PPE	Mairead McGuinness
VERTS/ALE	Bronis Rope

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää